ELIZABETH SEIFERT

Judecăţi amare

Traducerea si adaptarea în limba română de
SILVIA IORGULESCU

ALCRIS
M-94

Capitolul 1

Raine simți atmosfera tensionată care domnea la locul de muncă îndată ce deschise uşile din sticlă de la intrare.

- S-au întâmplat câteva schimbări majore la nivelul conducerii, Raine, o întâmpină recepționista blondă, pilindu-şi calmă o unghie ruptă. Preluarea mult aşteptată s-a petrecut în weekend şi avem un nou şef. E cu totul altceva... să ştii!

în mod evident, Sheila îl plăcea, deduse Raine cu un zâmbet, impasibilă la aflarea veştii despre noua conducere. Când fusese angajată, i se spusese că, mai devreme sau mai târziu, schimbarea se va produce.

-Cred că ar trebui să te intereseze mai mult toate astea, continuă Sheila. Ştii, se spune că e foarte capabil, dar şi foarte dur şi, mai presus de asta, nu suportă să fie contrazis de nimeni. Iar tu

vei lucra direct cu el.

- Mulțumesc pentru avertizări, râse Raine, dându-şi pe spate buclele roşcate cu un gest indiferent.

Nu voia să se lase impresionată de comentariile colegei sale.

Compania cumpărătoare, Island Marine, avea o reputație foarte bună aici, în Jersey, proiectele sale de dezvoltare fiind atât foarte eficiente, cât si atente față de mediul ambiant. Dar ea era o secretară foarte competentă si experimentată, astfel că va putea face față exigențelor celor mai pretențioşi şefi. Si apoi, întotdeauna lucrase bine sub presiune.

Intră în lift, numai pentru că-l văzu staționând la parter. Altfel, ar fi urcat cele trei etaje pe scări. Apăsă butonul etajului trei, îşi aranjă în oglindă taiorul verde şi aşteptă încrezătoare să se deschidă uşile, fredonând încet o melodie.

Păşi afară... dar exact în acea clipă simți că o cuprinde o stranie senzație de îngheț şi exclamă brusc, cu neîncredere:

- Colt!

Bărbatul se uita atent la ceva aflat pe biroul ei. Era îmbrăcat într-un costum închis la culoare şi o cămaşă albă, vestimentație care-i dădea o înfățişare foarte elegantă. Părea neschimbat, se gândi Raine. Ochii lui căprui se ridicară uşor şi o priviră cu intensitate. Raine se cutremură. Trăsăturile lui puternice, extrem de personale, rămăseseră adânc întipărite în mintea ei, de parcă nu l-ar fi uitat nicio clipă: părul des, castaniu-roşcat, căzând pe o parte a frunții lui înalte, nasul arogant, pomeții proeminenți şi gura senzuală. Trecerea anilor îi adăugase doar câteva linii ferme în jurul gurii. Ochii lui o priviră cu atâta dezgust încât, pentru o clipă, tânăra fu gata să se întoarcă şi să fugă. Dar n-o făcu.

Venise aici, din Guernsey, nu numai pentru a accepta o slujbă cu perspective de promovare importante, ci şi pentru a alunga din viața ei,

o dată pentru totdeauna, fantomele trecutului. Şi dacă totuşi Colston Falloner o dispreţuia încă pentru cele întâmplate acum şase ani, era problema lui, nu a ei.

- Ei, exclamă bărbatul cu un glas dispreţuitor, făcând-o să se cutremure.

Se apropie şi se opri chiar în faţa ei, privindu-i cu atenţie chipul ca de fildeş, nasul mic, buzele pline şi senzuale şi ochii verzi de smarald.

- Raine Welland. Ce mică e lumea!

Dacă bărbatul era tulburat de vederea ei, atunci îşi ascundea extrem de bine emoţiile. Numai liniile din jurul gurii îi trădau efortul de a a-şi ţine în frâu sentimentele.

Dumnezeule! Ce lovitură a sorţii, ce crudă coincidenţă alesese ca el, dintre toţi oamenii, să fie directorul firmei Island Marine? se întrebă Raine disperată. Tocmai bărbatul care acum şase ani ameninţase s-o distrugă.

- Colt, eu...

Nici măcar ea însăşi nu ştia ce voia să spună. Ochii întunecaţi ai bărbatului o fixau în continuare, poruncindu-i parcă să tacă. Insolentă, privirea lui aluneca încet pe trupul ei, oprindu-se asupra sânilor plini, a taliei subţiri şi a şoldurilor rotunjite şi trecând încet asupra picioarelor lungi.

Tânăra simţi că obrajii i se înroşesc sub privirea lui obraznică. Fusese întotdeauna conştientă de stilul lui îndrăzneţ şi de masculinitatea sa, dar niciodată mai mult ca acum. îşi trecu limba peste buzele uscate, stânjenită.

Bărbatul remarcă imediat gestul şi roşeaţa de pe chipul ei. Gura i se strâmbă dispreţuitor, părând că savurează aceste momente de tensiune.

- Câte inimi ai mai frânt, Raine? Câte vieți ai mai distrus de când nu ne-am mai văzut? Două? Zece? Douăzeci?

N-ar fi crezut-o dacă i-ar fi spus că nu mai avusese nicio relație serioasă de la experiența amară cu fratele lui vitreg. Tăcu, ridicându-şi bărbia în semn de sfidare, hotărâtă să nu se lase intimidată de aroganța bărbatului.

- Ce vrei să-ți răspund, Colt? zise ea, provocator.

Un muşchi pulsă pe obrazul bărbatului. Se apropie încă un pas.

- Te crezi grozavă, nu? comentă el.

în ochii lui străluci o luminiță disprețuitoare. Şocată, tânăra simți că pulsul i se accelerează. La naiba, se simțea atrasă de el. Era o atracție nebunească, irațională.

- Chiar ai devenit... cineva, continuă el. Nu pot nega asta. Totul se afla deja în stare latentă în tine şi acum șase ani... deşi erai abia o şcolăriță. Dar îți lipsea ceva... încrederea în tine. Pe atunci, nu îndrăzneai să mă înfrunți, nu-i aşa, Raine?

Nu, aprobă ea în gând, cu gâtul uscat.

Ultima întâlnire cu el o făcuse să fugă departe, să se ascundă. Nu era decât o fată timidă de optsprezece ani, înspăimântată de el mai mult decât de bârfele care circulau pe seama ei.

Tânăra rămase pe loc, tensionată, amintindu-şi durerea, şocul care o făcuseră să fugă aşa cum o făcuse şi consecințele triste ale gestului ei... vizita lui Colt, care o amenințase că o va face să plătească pentru tot...

- Asta se întâmpla în urmă cu şase ani, replică ea, cu oboseală în glas.

- Şi timpul scurs te ajută să-ți linişteşti conştiința?

Tonul lui dur renăscu în ea teama veche de a nu fi strivită de mâna

lui grea, dar nu vru să-i ofere satisfacția de a-i arăta că e înspăimântată.

- Ti-am spus şi atunci... am avut motive întemeiate să... fac ceea ce am făcut.

- Ce motive pot justifica faptul că l-ai părăsit pe fratele meu cu două săptămâni înainte de nuntă? Era îndrăgostit de tine ca un nerod, iar tu ştiai prea bine... Şi totuşi, l-ai părăsit fără nicio explicație. L-ai rănit atât de tare, încât nu mai ştia ce face... n-a mai putut controla maşina şi a făcut accidentul...

-Asta nu-i vina mea, se apără ea.

-Nu-i vina ta? repetă bărbatul, furios.

Mai făcu un pas către ea, cu mâinile în şold. Raine remarcă pieptul lui lat şi muşchii fermi ai brațelor.

- Tim s-a urcat beat la volan în seara aia şi a lovit maşina Stephaniei numai din pricina ta, şi ai curajul să susții că n-ai nicio vină? Soția mea a murit, adăugă el cu un calm amenințător, iar copilaşul meu e acum orfan. Fratele meu a rămas marcat pe viață, schilodit. Şi toate astea numai pentru că te-ai răzgândit... Te-ai gândit vreodată câtă suferință a produs păcăleala ta familiei mele? Pentru că n-a fost decât o păcăleală, nu-i aşa, Raine?

- Nu, nu-i adevărat, strigă ea. Şi eu am suferit. Doamne, am regretat atât de mult cele întâmplate! Mai ales faptul că soția ta...

îi era greu să vorbească despre toate astea. Chiar şi acum, tristețea îi îneca glasul. Da, trecuse la rândul ei prin momente de agonie. Se simțise vinovată, deşi nu era... dar toate astea aparțineau trecutului. Astăzi, Colt n-o mai intimida.

- Normal că regret cele întâmplate, reluă ea cu emfază, dar nu-mi pot asuma responsabilitatea pentru ele, Colt. Ti-am spus şi atunci, dar

nu m-ai ascultat. Am rupt legătura cu Tim pentru că am aflat că mă înşela.

Şi ce experiență crudă, să vadă cu ochii ei dovada infidelității sale! Dar, desigur, fostul ei logodnic se apărase bine în fața propriei familii...

- Da, mi-ai spus, se strâmbă Colt. Dar nu te pot crede. Nu te-am crezut atunci, nu te cred nici azi. Şi asta din pricina felului în care a reacționat Tim când a aflat că l-ai părăsit. A negat vehement acuzația şi l-am crezut. De ce nu l-aş fi crezut, când am văzut cât de devastat a fost de trădarea ta? Avea douăzeci şi doi de ani şi întreaga viață înainte. îi plăceau sporturile. Dar acum, din pricina ta, abia dacă poate merge!

Tânăra înghiți cu greutate.

- Am mai discutat toate astea acum şase ani, Colt, zise ea încet, apropierea trupului său făcând-o să tremure imperceptibil. Dar, desigur, ai preferat să-i iei apărarea lui Tim. Toată lumea a făcut acelaşi lucru. Dacă lucrurile ar fi stat altfel... atunci, numele lui ar fi fost pe prima pagină a ziarelor, şi nu al meu.

Un zâmbet apăru din nou pe buzele bărbatului.

- Şi totuşi, te-ai întors, zise el.

Privirea lui Raine se îndreptă către fereastră. De aici, se vedea priveliştea plajei din golful St. Aubin. Era prea devreme pentru aglomerația turiştilor care invada insula în fiecare vară. Numai câțiva oameni se plimbau pe faleză şi încă şi mai puțini îndrăzniseră să intre în apă, pentru că marea era rece.

- Da, m-am întors, îl înfruntă ea, încercând să ignore faptul că, deşi era pe tocuri, bărbatul era cu un cap mai înalt decât ea. Familia ta şi ziarele de scandal aproape au reuşit să-mi distrugă reputația.

Fu străbătută de un fior, amintindu-şi cât de crud fusese rănită şi

cât de teamă îi fusese!

- Dar pe atunci eram mai tânără... şi mai sensibilă la ceea ce credea lumea despre mine. Acum... nu-mi mai pasă. Am crescut.

- Se vede, spuse el cu răceală.

Dincolo de aceste cuvinte, se ghicea o notă senzuală, apreciativă cu privire la această schimbare. Raine se revoltă împotriva atracţiei pe care o simţea în preajma lui. Bărbatul zâmbi, ca şi cum ar fi fost conştient de emoţiile ei.

- Deci, nu vei mai fugi?

Raine respiră adânc, făcând eforturi mari să nu se arate înspăimântată de el.

După ultima lor confruntare, trecuseră luni până să-şi recapete din nou încrederea în sine şi să aibă curajul de a părăsi adăpostul fermei părinţilor. Dar o făcuse, croindu-şi drumul profesional printr-o mulţime de posturi, de la dactilografă la secretară personală, reuşind până la urmă să-şi obţină independenţa şi să aibă un apartament propriu. Simţise nevoia să se îndepărteze de protecţia părinţilor. Studiase din greu, continuând să se perfecţioneze şi ajunsese să conducă o firmă locală, unde lucrase în ultimii trei ani. Iar acum avusese şansa de a se întoarce şi obţinuse o slujbă importantă la o firmă cunoscută, astfel că n-avea de gând să dea
înapoi.

- N-am nici cea mai mică intenţie să fug, răspunse ea şoptit.

Capul lui Colt se înclină uşor.

- Chiar dacă sunt la fel de hotărât să te distrug?

Hotărârea rece din vorbele lui o înspăimântă, dar continuă să-l privească drept în ochi, cu o sfidare încăpăţânată. Doar tremurul abia

simțit din glasul ei arăta că-i era teamă de el.

- Poți să încerci, Colt.

în ochii lui putu citi pentru câteva clipe mânia, dar bărbatul se control' rapid şi zâmbi detaşat:

- Voi face mai mult decât atât, Raine. Voi reuşi.

Bărbatul se apropie şi mai mult.

- Ti-e frică de mine, Raine?

Ea nu răspunse. Simțea că limba i se lipise de cerul gurii. Da, îi era teamă de el, dar cel mai tare o speria reacția ei la gesturile lui.

- Colt...

El zâmbi, auzindu-i vocea slabă şi rugătoare.

- Stai fără grijă, draga mea Raine. Spre deosebire de rănile fratelui meu, ale tale nu vor fi vizibile.

Sperase că anii care trecuseră îl îmblânziseră. Dar iată că ura lui rămăsese intactă, sub aparenta sa politețe. Cuprinsă de panică, îl împinse de lângă ea.

- Lasă-mă, țipă ea.

- Te voi lăsa numai atunci când voi termina cu tine, Raine, o avertiză el.

O parte din ea era emoționată de apropierea lui. El îi privi obrajii roşii şi-i simți pulsul crescând. Era mult prea experimentat pentru a nu-i ghici răspunsul spontan la acțiunile lui.

- Dacă te gândeşti că te voi concedia doar pentru că eşti cine eşti, te înşeli, răspunse el întrebării ei nerostite. Singura ta şansă de a scăpa de pedeapsă va fi să-ți dai demisia.

Deci, asta îşi dorea? Să aibă satisfacția de a o pune din nou pe fugă? Oare chiar credea că amenințările lui o vor îndepărta? Sau era destul de

viclean pentru a-i sugera toate astea doar pentru a-i întări dorința de a rămâne? Dacă aşa era, însemna că o cunoştea destul de bine.

- Niciodată, făcu ea cu fermitate.

Pe chipul lui nu se putu citi nicio reacție. Păru că vrea să replice, dar telefonul de pe biroul ei începu să sune şi Colt se îndreptă către aparat. Mişcările lui erau uşoare, corpul său - atletic. Vocea lui răsună puternic în încăpere.

Dezgustată de gândurile şi emoțiile proprii, Raine se întoarse către fereastră. Un vânt uşor mătura florile de cireş din copacii aflați de-a lungul străzii, acoperind trotuarele cu un strat colorat de confeti. Privi dincolo de golf. Un mic iaht se pregătea de plecare, bătut de briza uşoară.

Era ca o jucărie în voia elementelor - la fel de vulnerabil cum fusese ea acum câțiva ani. Poate că, în parte, contribuise chiar ea la propria durere, se gândi cu regret, pentru că, pe atunci, fusese foarte naivă. Dar măcar reuşise să scape din această experiență tristă înarmată cu un scut - o imunitate emoțională față de relațiile afective, un refuz de a lăsa pe oricine să se apropie de ea.

De aceea era acum atât de şocată de propria reacție în fața lui Colt. Niciun alt bărbat n-o mai făcuse să se simtă astfel. Iar cauza era, desigur, lipsa ei de experiență. Dacă bărbatul ar fi ştiut adevărul despre viața ei sentimentală, probabil că ar fi fost uimit, se gândi ea cu un zâmbet. într-adevăr, era de-a dreptul incredibil ca, din punct de vedere fizic, să fie la fel de inocentă ca la optsprezece ani...

Deodată, îşi dădu seama că bărbatul terminase conversația telefonică şi revenise lângă ea.

- De ce zâmbești? Ești mulțumită de drama pe care ai provocat-o

familiei mele?

Raine nu răspunse îndată, întrebându-se dacă trebuia să-i spună că familia lui nu se număra printre preocupările ei de bază. Se abținu însă şi replică mult mai blând:

- Faci o mare greşeală acuzându-mă, Colt, dar eşti prea egoist pentru a realiza asta. Cum ai reuşit să ai atâta succes în afaceri, având o minte atât de îngustă, reprezintă o enigmă pentru mine...

Privirea lui întunecată îi arătă că remarca îl enervase. Păru gata să riposteze, dar se răzgândi şi spuse:

- De vreme ce ai menționat afacerile, să ne apucăm de treabă.

îşi aşeză servieta pe birou şi o deschise rapid, dând la iveală un teanc generos de dosare.

- Am o întâlnire şi vreau să vii cu mine, continuă el pe un ton neutru. De asemenea, vom avea nevoie de bilanțul financiar pe anul trecut şi documentele vânzării companiei.

Schimbase subiectul cu o uşurință care o lăsă pe Raine fără replică. După ce acum câteva minute îşi reînnoise promisiunea de a se răzbuna, Colt devenise rapid un profesionist desăvârşit. Dar tânăra era la rândul ei foarte eficientă şi, de asemenea, obişnuită să se confrunte cu decizii de moment. Câteva minute mai târziu, reuşi să adune toată documentația necesară şi-l urmă tăcută spre lift.

- Vom merge cu maşina mea, zise bărbatul când ajunseră în parcare.

Raine se emoționă. Era, desigur, mai simplu astfel decât să meargă cu două maşini, dar spațiul închis al automobilului i se părea intimidant.

Bărbatul îi deschise portiera Mercedesului argintiu, o aşteptă să se

aşeze şi o închise în urma ei. Raine se întrebă cum putea acest bărbat să-şi păstreze politeţea, când între ei exista o relaţie atât de încordată.

Imediat ce părăsiră parcarea, Colt îi ceru să-i prezinte un scurt raport despre firma preluată, Marine Enterprises. Deşi era la rândul ei nou angajată, fu fericită că discuţia dintre ei era una strict profesională. Mai târziu, realiză că bărbatul o rugase să-i povestească toate astea pentru a-i calma tensiunea înainte de întâlnire. în servietă, avea desigur toate informaţiile necesare şi nu avea nevoie de ajutorul său. Tânăra se gândi că trebuia să-i fie recunoscătoare pentru această grijă, dar în acelaşi timp realiza cât de uşor putea manipula Colt oamenii din jurul lui.

întâlnirea merse bine. Luând notiţe, Raine asistă cu o temătoare admiraţie la felul în care Colt se descurcase cu membrii companiei asociate, folosindu-se atât de farmecul său specific, cât şi de o hotărâre de fier. Mai târziu însă, întorcându-se către locul de muncă, se cufundă într-o tăcere ursuză.

Tânăra se întoarse către el şi-l întrebă pe neaşteptate:

- Ce mai face Sean?

îi simţi privirea de gheaţă aţintită asupra ei.

- Ce-ţi pasă?

Nota de profund dispreţ din tonul lui o derută. Desigur că-i păsa. Nu-l cunoştea prea bine, dar, de fiecare dată când îl vizitase pe Colt împreună cu Tim, îi plăcuse să se joace alături de viitorul ei nepoţel.

- N-aş fi întrebat, dacă nu m-ar fi interesat, Colt, îl asigură ea. Presupun că a început şcoala, nu?

- Da, de doi ani.

- îi place? se grăbi ea să întrebe, sperând că va detensiona

atmosfera.

- Se descurcă, răspunse el cu ochii la drum. Ar fi mult mai fericit dacă aş reuşi să-mi petrec mai mult timp alături de el. Acum, locuieşte în Anglia alături de bunica lui. învață acolo. Am fost nevoit să lipsesc foarte de mult de acasă anul acesta şi n-am vrut să-l las în grija străinilor. în consecință, n-ajung să-l văd decât la sfârşit de săptămână. E un copil inteligent, dar tot nu pricepe de ce are două case, când majoritatea colegilor lui au doar una.

- N-ar fi mai uşor pentru el dacă bunica lui s-ar muta aici? întrebă Raine, gândindu-se că era o soluție logică.

- Da, răspunse Colt, s-a pus problema asta, dar ştiu bine că preferă Anglia şi nu cred că e corect s-o rup de casă şi de prieteni. Oricum, sper să-l aduc înapoi acasă cât mai repede. Băiatul are nevoie de o mamă.

De care tu l-ai lipsit, ghici tânăra completarea neiertătoare din vocea lui. Raine oftă. Deci, nu puteau depăşi niciodată această barieră. Colt nu-i va îngădui să-şi uite vinovăția.

- Orice copil are, şopti ea.

- Un subiect despre care tu ştii foarte multe, desigur.

Sarcasmul lui o duru.

- Unele femei sunt foarte... mămoase, Raine... şi pot fi mame bune. Altele... îşi folosesc atributele fizice în scopuri egoiste.

- Te referi la mine, nu-i aşa?

El nu răspunse, dar opinia lui era foarte limpede.

Peste câteva clipe, Colt reluă:

- Frumusețea ta periculoasă păcăleşte bărbații, Raine, dar nu şi pe mine. Eu ştiu ce se ascunde sub frumusețea ta aparentă, dar alții mai slabi, cum a fost şi Tim, riscă să fie distruşi pentru că nu pot rezista

farmecului tău fatal.

Ea îl privi uimită.

- Chiar şi cei de la şedinţa de mai devreme nu-şi puteau lua ochii de la tine, continuă el. Din fericire pentru ei, au crezut că te culci deja cu mine.

Comentariile lui o enervară.

- Numai tu te puteai gândi la o astfel de idee! ţipă ea. Totuşi, nu cred că ai tânjit vreodată după mine şi sunt sigură că mai degrabă ai muri decât să mă atingi.

El răspunse cu o voce blândă, bizară:

- Dimpotrivă.

Apoi trase brusc pe dreapta, oprind motorul.

Capitolul 2

în fața lor, se afla o mică plajă cu nisip fin si alb, adăpostită într-un golf liniştit. Valurile măturau molcom plaja, iar deasupra zburau în cercuri largi pescăruşii. în ciuda acestui peisaj idilic, Raine se simțea neliniştită. Se întoarse către Colt, aruncându-i o privire temătoare.

- Ce facem aici? întrebă ea cu o voce răguşită.

Un zâmbet lipsit de căldură apăru pe chipul lui Colt.

- Cred că ştii foarte bine de ce am oprit. Sau am înțeles greşit invitația ta?

Obrajii tinerei se îmbujorară.

- Despre ce invitație vorbeşti?

- Nu mai face pe naiva, o întrerupse Colt. Ar trebui să ştii mai bine decât oricine că, dincolo de aparențe, nu sunt deloc un gentleman, Raine. N-am lovit nicio femeie în viața mea, dar comportarea ta perversă mă poate face să-mi încalc principiile.

Doamne, atât de mult o ura?

Mâna lui îi ținea strâns încheietura brațului. Mânia lui era aproape palpabilă, dar nu furia, ci forța virilă de dincolo de această emoție o impresionă cu adevărat.

- Ştii, în trecut mă întrebam adesea cum ar fi fost dacă noi doi am fi fost împreună. Ce gând îngrozitor, nu-i aşa?

Bărbatul râse cinic, remarcându-i reacția şocată.

- Da, da, reprezentai visul oricărui bărbat, chiar şi pe atunci, insistă el.

Raine clipi, uimită. Senzualitatea atingerii lui o ținea captivă, victimă a propriilor emoții. Afară, un pescăruş se auzi țipând.

- Nu fi atât de şocată, zise el pe un ton dulceag. Erai într-adevăr

foarte tânără şi, se presupunea, îndrăgostită nebuneşte de Tim, dar pentru mine aceste fapte puteau fi foarte uşor ignorate.

- Porc arogant! strigă ea, fulgerându-l cu privirea.

îl lovi hotărâtă peste obraz, apoi se întoarse brusc cu spatele, apărându-se de răzbunarea bărbatului. Dar Colt nu replică gestului ei disperat, ci, rămânând la fel de calm, continuă:

- Niciodată nu m-am mințit singur, Raine - acum sau în trecut - şi la petrecerea aia când am dansat împreună, erai ca o mieluşea în brațele mele. N-am uitat cum ai roşit când te-am privit în frumoşii tăi ochi verzi şi nici cum îți bătea inima când te țineam în brațe.

Raine îl ascultă, uimită. Crezuse că bărbatul nu-i observase acele reacții ruşinoase. Dar cât de naivă fusese! Iată că bărbatul remarcase tot şi, mai mult, toate acestea îi făcuseră plăcere! Dar, fiind căsătorit, bărbatul nu-şi permisese să arate asta. Dimpotrivă, tot restul serii o tratase cu o răceală indiferentă.

O căldură inconfortabilă o învălui, întorcându-se cu gândul la acea seară. îl rugase pe Tim s-o conducă acasă mai devreme şi încercase să se convingă că emoțiile simțite în brațele fratelui lui erau irelevante în comparație cu adevărata iubire pentru logodnicul ei. Dar realiza acum că acele reacții nu făcuseră decât să-i întărească lui Colt părerea proastă pe care o avusese despre ea, mai ales după ce-l părăsise pe fratele lui vitreg.

- Te flatezi singur, reuşi ea să spună.

Dar tremurul din glas îi arătă emoția.

- Mă îndoiesc, răspunse el cu răceală. Si acum, între noi doi, păpuşă.

- Ce vrei să spui? întrebă Raine.

El nu răspunse, dar îşi trecu un braț în spatele tinerei, îi dădu capul pe spate şi buzele lui calde se aşezară pe gâtul ei.

Raine îşi ținu răsuflarea. Era ca şi paralizată.

- E foarte simplu, reluă el pe un ton neutru, de parcă ar fi comandat cina. Te vreau, Raine. Si te voi avea.

Ea protestă uşor, cu un mic râs neîncrezător.

- Si cum crezi că vei reuşi asta?

Colt apăsă relaxat butonul care deschidea geamul şi replică:

- Draga mea, sunt sigur că, dintre toate femeile din lume, tu n-ai nevoie de lecții de seducție. Nu fi aşa alarmată, n-am intenția să-mi pun planul în aplicare chiar aici. E prea înghesuit. Si, la vârsta mea, prefer confortul patului când fac dragoste.

La vârsta lui? Câți ani avea? Nu mai mult de treizeci şi şase.

- Dragoste? zâmbi ea cu cinism. Tu nu ştii ce înseamnă asta.

Jignit, bărbatul o forță să se întoarcă spre el.

- Ce ironie, ca aceste cuvinte să vină tocmai din partea ta! zise el printre dinți. Femeile ca tine nu recunosc dragostea nici dacă li se oferă frumos împachetată, ca un cadou. Tim te-a iubit. Şi ce-ai făcut cu dragostea lui?

- Nu i-am refuzat iubirea! țipă ea, intimidată de forța strivitoare a degetelor sale. Iar ceea ce s-a întâmplat între mine şi fratele tău vitreg nu priveşte pe nimeni altcineva, chiar dacă el a ales să facă din asta o dramă, publicată pe prima pagină a ziarelor. De ce nu mă laşi în pace? îl rugă ea.

Bărbatul o eliberă, deşi privirea lui rămase aceea a unui om care a văzut un gândac în farfuria cu mâncare.

- Devine treaba celor din jur atunci când bărbații îşi distrug

viața
- şi pe a altora - din pricina unor femei ca tine. I-ai luat totul, până şi respectul de sine. Acum, e rândul meu să iau, Raine, continuă el pe un ton profund şi îmi vei oferi tot ce i-ai promis cândva lui Tim, şi mult mai mult decât atât.

Ea fu străbătută de un fior. Din expresia lui feroce, din tonul lui implacabil, se vedea limpede că nu vorbea despre căsătorie.

- Nu crezi că ar trebui să-mi ceri şi mie părerea despre toate astea? întrebă ea. Nu mă poți obliga nici măcar să iau cina cu tine, dacă nu vreau.

El râse scurt, se îndepărtă de ea şi porni motorul.

- Nu, nu poți, repetă ea.

Şi totuşi, fu cuprinsă de o teamă inexplicabilă. Şi, deşi încerca să-şi spună că bărbatul se juca doar cu ea, încercând să vadă dacă îşi va da demisia şi va pleca, tot drumul până la birou un gând timid o avertiză că bărbații ca el nu aşteptau prea mult până să-şi pună amenințările în practică.

încercând să-şi uite temerile, Raine îşi vizită în acea seară o prietenă. Fu fericită să descopere că prietena ei, Colette Verbier, nu se schimbase deloc. Rămăsese aceeaşi fată generoasă şi prietenoasă cu care fusese colegă şase ani. Nu se schimbase nici ca înfățişare. Părul ei negru, tuns scurt, îi încadra chipul mic din care o priveau doi ochi albaştri.

- Ce bine îmi pare să te revăd! o întâmpină ea.

Raine râse, îmbrățişând-o.

- Si mie, răspunse ea, fericită.

- Eşti foarte frumoasă, continuă Colette. Bărbații de pe insulă trebuie să se ferească de farmecele tale.

- Exagerezi, zâmbi Raine. Cum a fost în Anglia?

Din scrisorile prietenei ei, aflase că tânăra petrecuse o săptămână la Londra.

Colette strâmbă din nas.

- Umed şi friguros... dar mamei îi place mai mult acolo, comentă ea, conducând-o pe Raine la etajul apartamentului ei luxos. Pare mai mulțumită acum decât atunci când locuia cu tata aici.

Părinții Colettei erau în divorț. Mama ei se întorsese în Anglia, iar tatăl - în Franța.

- Si tu preferi să rămâi aici pe cont propriu? întrebă Raine, aşezându-se pe un fotoliu.

- Normal. Tu n-ai face la fel?

Ochii ei se plimbară sugestiv prin încăperea mobilată luxos.

- Am apartamentul ăsta şi magazinul de la parter.

- E al tău? repetă Raine cu mirare.

Colettei nu-i spusese nimic despre asta în scrisori.

- A fost un cadou de plecare din partea părinților mei. Ca şi toată mobila de aici. Cred că au vrut să-şi răscumpere greşelile în ochii mei, înainte de a pleca pe drumuri diferite.

Colette părea foarte puțin impresionată de toată povestea.

- Dacă le e mai bine despărțiți, e numai treaba lor, adăugă tânăra, înainte de a dispărea în bucătărie.

Inima lui Raine se strânse. Mariajul soților Verbier fusese întotdeauna şubred. Şi asta pentru că tatăl, Claude Verbier, era un tip afemeiat. Colette îşi petrecuse mare parte din copilărie când în Franța, când în Anglia, în timpul continuelor separări ale părinților. Realiza acum cât de norocoasă fusese să aibă parte de un cămin stabil şi fericit.

- L-ai mai văzut pe Tim, de când te-ai întors? întrebă Colette, întorcându-se în încăpere cu o tavă cu prăjituri.

Raine zâmbi cu greutate. Prietena ei fusese mereu foarte directă.

- Nu, şopti ea, privind fursecurile asortate aşezate pe masă de prietena ei, alături de ceştile de cafea. Şi sper să nu-l mai văd niciodată.

Cealaltă ridică din umeri.

- Totuşi, e o insulă mică.

Prea mică, se gândi Raine, judecând după coincidența că trebuia să lucreze pentru Colt.

- O, să nu-mi spui că ții vreo cură de slăbire, pentru că nu suport mofturile astea, schimbă Colette subiectul, luând de pe tavă o prăjitură cu ciocolată. Te rog să mănânci, nu mă lăsa singură.

Raine râse şi începu să mănânce. Iar dacă refuză zahărul pe care Colette se oferi să i-l pună în cafea, fu pentru că aşa era obişnuită, şi nu din pricina unui regim alimentar strict. Din fericire, silueta ei delicată şi slabă moştenită de la tată îi permitea să mănânce tot ce voia, fără să aibă grija greutății.

- Dacă te-ai întâlni cu fostul tău iubit, el va fi cel nefericit, nu tu. Pentru că, dacă te-ar vedea acum, îşi va da palme că te-a pierdut.

Raine îi zâmbi şi sorbi o gură de cafea, amintindu-şi cât de loială îi fusese Colette cu ani în urmă, când toată lumea o condamnase.

- Eu ar trebui să-mi dau palme, spuse Raine, punând ceaşca de cafea pe masă şi începând să-i povestească prietenei ei despre preluarea companiei la care lucra de către Island Marine şi despre şocul de a afla cine era nou ei şef.

Sprâncenele Colettei se ridicară, uimite.

- Colston Falloner? Cel care a amenințat că se va răzbuna pe tine?

şopti ea neîncrezătoare.

Raine încuviință, amintindu-şi că, speriată şi singură cum se simțise, îi împărtăşise temerile prietenei ei.

- O, Raine... ce ghinion! Ei, dar poate s-a mai schimbat între timp...

Dar se întrerupse, văzând că Raine clătina din cap cu un aer nefericit.

-Vrei să spui că încă nu i-a trecut? întrebă ea, luând un alt pişcot de pe masă.

Apoi, văzând tensiunea de pe chipul prietenei ei, adăugă:

-Ei, şi ce poate să facă? Să-ți facă viața grea la birou? Să-ți dea prea mult de lucru şi să te supravegheze să vadă dacă ajungi la timp? Nu că s-ar întâmpla vreodată, din câte te cunosc. Poate să încerce şi să te concedieze, ca ultimă soluție, dacă aşa înțelege el să se răzbune, continuă Colette, dar ar trebui să găsească un pretext foarte bun. Altfel, îl poți da în judecată, iar el e prea deştept pentru a-şi lăsa sentimentele personale să intervină în viața profesională.

Da, da, aşa era. Raine fu surprinsă că prietena ei îl înțelegea atât de bine pe Colt. Zâmbi la consolările Colettei, fără să îndrăznească a-i spune că se temea mai mult de reacțiile proprii la farmecul bărbatului decât de amenințările lui concrete.

Observând că prietena ei o privea curioasă, ridică din nou ceaşca de cafea de pe masă, evitând ochii cercetători ai Colettei şi întrebă calm:

- Cât de bine îl cunoşti?

Cealaltă ridică din umeri:

- Frecventează aceleaşi cercuri ca şi părinții mei. Majoritatea informațiilor le am de la ei. Se pare că n-a dus o viață de ascet în aceşti ultimi ani. Se zice că a fost văzut în compania tuturor femeilor

frumoase de pe insulă. E un tip arătos, Raine, comentă tânăra. Am văzut fotografii cu el în reviste şi arată mai degrabă ca un sportiv decât ca un om de afaceri bogat. E foarte carismatic şi are un aer de lider. Trece rapid de la femeie la femeie... şi totuşi, se spune că era foarte îndrăgostit de nevasta lui. E ca şi cum ar vrea s-o pedepsească pentru că a murit şi l-a lăsat singur.

Deodată, Colette roşi şi se scuză:

- La naiba, am fost foarte lipsită de tact... nu-i aşa? îmi pare rău.

Raine îi acceptă scuzele cu un mic tremur. N-avea nevoie să i se amintească de moartea tragică a soției lui Colt. Nu fusese chiar ea făcută responsabilă de acest dramatic accident? N-avea nevoie să i se amintească nici dragostea lui Colt pentru fosta lui soție. Ochii întunecați ai bărbatului din ziua în care o vizitase să-i jure răzbunare nu-i lăsase nicio îndoială cu privire la sentimentele lui pentru soția moartă.

Un fior de gheață o străbătu. Oare ce intenții avea bărbatul? S-o facă amanta lui? S-o folosească şi apoi s-o părăsească la fel de uşor ca şi pe celelalte partenere de pat? Dar cum ar putea să facă asta, dacă ea nu capitula? Iar asta nu se va întâmpla niciodată, dacă refuza să se lase impresionată de magnetismul lui şi dacă nu rămânea niciodată singură cu el.

Pe jumătate atentă, auzi ceasul bătând ora nouă cu un sunet metalic.

- Mai ia nişte cafea, să te încălzeşti, o îndemnă Colette, remarcându-i tremurul.

După aceea, vorbiră despre magazinul tinerei şi despre planurile de viitor ale Colettei.

Când se întoarse acasă, temerile lui Raine dispăruseră ca prin farmec.

Faptul că şeful ei nu ajunse la birou a doua zi o ajută şi mai mult la alungarea temerilor. Bărbatul sună la ora nouă fix să-i spună că va lipsi toată ziua.

Seara, ajungând acasă, se simţi mult mai relaxată. Apartamentul ei era mult mai modest mobilat decât cel al Colettei. Dar era casa ei şi-i plăcea. După ce se spălă pe cap, îşi trase fotoliul lângă foc şi începu să se uite la un film. Pierzându-şi însă rapid interesul, alese o carte - biografia autorului ei preferat - şi se îndreptă către dormitor.

Dormi bine, trezindu-se mult mai relaxată după un somn fără vise.

în cutia de scrisori descoperi un plic de la mama ei. Relatările despre ferma familiei o înveseliră şi se simţi chiar şi mai bine când, ajunsă la birou, Colt o sună să-i spună că n-avea să se întoarcă decât a doua zi. Raine se concentră asupra muncii cu eficienţa ei obişnuită, remarcată de Jack Hardwicke, managerul fostei companii, devenit acum mâna dreaptă a lui Colt.

- Dacă şeful tău crede că se poate descurca fără tine, roagă-l să te trimită la mine, îi sugeră el. Eşti mult mai eficientă decât orice computer şi de mii de ori mai frumoasă. Astfel că, dacă te gândeşti să-ţi schimbi şeful, ştii unde mă găseşti.

- Raine mi s-a pus la dispoziţie de bunăvoie, Jack.

Vocea lui Colt răsună în spatele lor, făcând-o pe Raine să se întoarcă, speriată. Deci, se întorsese totuşi.

Jack începu să râdă. Credea probabil că celălalt glumea, dar mesajul ascuns din vorbele lui nu-i scăpă tinerei.

- Te aştept în biroul meu, adăugă el.

Celălalt bărbat se îndepărtă, iar Raine, cu inima strânsă, îşi urmă şeful.

- Ce faci în seara asta? întrebă el.

întrebarea o şocă şi-i trebuiră câteva clipe bune pentru a-şi regăsi echilibrul. Oare chiar avea tupeul s-o invite în oraş? Credea că va accepta vreodată?

- Mi-am făcut deja un program.

El o privi cu ochi mânioşi.

- Atunci, trebuie să-l schimbi.

Furioasă, tânăra replică pe un ton violent:

- Crezi că voi ieşi cu tine? Răspunsul meu este nu, şi acelaşi va fi şi mâine, şi întotdeauna.

- Voiam doar să te anunț că trebuie să lucrezi peste program, rosti el cu o voce marcată de dispreț. Fii atentă la ce-ți spun, dacă vrei să lucrăm bine, adăugă el, închizând uşa biroului. Lecția numărul unu. Nu mai face presupuneri cu privire la planurile mele.

Se apropie de ea şi adăugă în şoaptă:

- Deşi, trebuie să mărturisesc că-mi pare rău să te dezamăgesc în privința întâlnirii de diseară.

Raine roşi. Trebuia să-şi salveze mândria. Clipind din ochi cu un aer provocator, tânăra zise:

- Chiar ar trebui să-ți pară rău, Colt, pentru că nu ştii ce pierzi. în fond, se vede limpede că nu te poți abține să nu-mi faci curte. Si totuşi, sunt fata care l-a părăsit pe fratele tău.

Bărbatul o prinse de mână şi o strânse cu putere. Apoi, zâmbetul îi apăru pe buze şi mâna i se ridică spre fruntea tinerei, mângâind-o.

Inima lui Raine bătea cu putere, gândurile ei se amestecau haotic.

- Lecția numărul doi. Nu mă confunda cu Timothy! Te sfătuiesc să nu uiți asta nicio clipă. Nu sunt atât de prost şi nu pot fi păcălit aşa uşor, Raine. Dacă-ți mai testezi farmecele pe mine şi te aventurezi în ape atât de adânci, va fi plăcerea mea să te văd înecându-te.

Raine roşi din nou.

- Si acum, la treabă, reluă el.

Cu mândria rănită, Raine se întoarse la muncă. Colt Falloner o ura şi nu scăpa nicio ocazie să-i arate asta. Se simțea îngrozitor de jenată că făcuse greşeala de a presupune că o invită în oraş. Si apoi, ca să repare această îngrozitoare greşeală, îl provocase! Nu înțelegea ce se întâmplase cu ea. Sperase că-l va bate cu propriile arme? Bărbatul ăsta era mult prea experimentat pentru a reuşi să-l învingă.

începu să dactilografieze un document foarte lung relativ la preluarea companiei. Dincolo de uşa închisă se afla Colt. Dar îi fu recunoascătoare că, deşi stătu mult peste program, nici măcar o dată şeful ei nu deschise uşa care-i despărțea. Astfel, nu fu nevoită să-i mai vorbească până când se duse să-i pună lucrarea pe birou.

El o privi, uimit de faptul că terminase atât de repede. O complimentă pentru viteza cu care reuşise să ducă la bun sfârşit lucrarea, iar acest compliment îi făcu tinerei o ciudată plăcere.

- Eşti gata să pleci? întrebă el, văzând că era îmbrăcată.

- Da, şopti ea.

- Bun. Te conduc la maşină.

Acum, fu rândul ei să se arate surprinsă.

- Nu-i necesar, zise ea intimidată.

- O tânără a fost jefuită în parcare acum două săptămâni, aşa că e

mai sigur să te însoțesc. Si apoi, adăugă el ironic, nu vreau să ți se întâmple nimic rău înainte să apuci să-ți plătești datoriile față de mine.

Raine avu o mişcare de protest, dar încercă să se calmeze. După incidentul petrecut în maşina lui acum câteva zile, când îl pălmuise, jurase că n-avea să se mai lase provocată de vorbele lui. Astfel că repetă cu un calm ironic, îndreptându-se către uşă:

- Mulțumesc, dar grija ta nu e necesară.

Totuşi, bărbatul se ținu după ea.

- îmi pare rău, Raine, dar cred că totuşi e.

Merseră în tăcere până în parcare.

- Mulțumesc că ai rămas peste program, zise el, ținându-i uşa Fiatului până când tânăra se instală la volan. Acum, du-te direct acasă şi fii cuminte. Iar dacă te vei întâlni cu un bărbat în seara asta, nu uita să-i spui că ești... otrăvitoare.

Tot drumul până acasă, Raine se simți furioasă. Ar fi vrut să-l sune pe Colt şi să-i spună că nu merita insultele şi disprețul lui. Dar ştia prea bine că acest demers era lipsit de sens.

Odată ajunsă acasă, îşi puse un tricou şi un şort şi ieşi să alerge.

Capitolul 3

- Pari obosită, observă Colt a doua zi dimineață.

Tânăra îl privi în ochi.

Nu-i putea mărturisi că se trezise în miezul nopții, întrebându-se cum de nu prevăzuse toate astea când se gândise să se întoarcă pe insulă. Bănuia că-l putea întâlni din nou pe Colt, dar nu crezuse că se va afla într-o situație atât de complicată. Nu realizase că putea lucra alături de el, la fel cum nu bănuise că ura lui nu dispăruse încă.

Se trezise cu o durere de cap care nu-i trecu nici măcar după ce bău

cele două ceşti de ceai obişnuite. Si, după ce hrăni pisica dungată în alb şi negru pe care o găsise pe pervazul bucătăriei cu o seară înainte, se îndreptă către serviciu, simțindu-se îngrozitor de epuizată.

-Am avut o noapte foarte grea, răspunse ea.

Bărbatul strânse din buze. Nu zise nimic, dar nici nu era nevoie. Ochii lui întunecați îi comunicară exact părerea pe care o avea despre moralitatea ei îndoielnică.

Pe la jumătatea după-amiezii, durerea de cap deveni şi mai crâncenă. începu să se simtă din ce în ce mai rău.

Avea o migrenă! se gândi ea cu disperare, căutându-şi în geantă pastilele şi sperând că va scăpa de durerea de cap. Dar tensiunea ultimelor zile îi venise de hac şi în curând se simți de parcă fruntea avea să-i explodeze. îşi prinse capul în mâini, oftând.

Chiar atunci, Colt ieşi din birou.

-Ce-i cu tine? întrebă el cu fermitate. Cred că ar trebui să te duci acasă.

Tânăra vru să protesteze, bănuind că bărbatul o va conduce chiar el. Dar cum privirea îi era tulbure şi se simțea foarte bolnavă, conştientiză că nu-şi va putea conduce maşina.

Colt trase automobilul în fața intrării, Raine se urcă şi bărbatul porni motorul.

-Ai des migrene? întrebă Colt.

Iată că pricepuse despre ce era vorba!

- Nu, replică ea cu greutate. Mi se întâmplă rar, dar atunci sunt foarte violente!

-îți sugerez să dormi mai mult, îi recomandă el.

Era clar! Credea că-şi pierduse noaptea cu un bărbat!

Voia să-i spună că el era motivul pentru care nu dormise, că el şi atitudinea lui ameninţătoare erau responsabile de această migrenă, dar era prea mândră pentru a-i împărtăşi acest lucru.

închise ochii, orbită de lumina zilei. îi era recunoscătoare bărbatului de lângă ea că nu vorbea prea mult. Toate întrebările pe care i le puse de-a lungul drumului necesitau doar răspunsuri monosilabice.

- Dacă ai nevoie de mine, sună-mă, o instrui el la plecare.

- Mă descurc, murmură ea, ştiind că nu va accepta oferta lui de ajutor.

- Am spus să mă suni, repetă el pe un ton dur, înainte de a demara, lăsând-o uimită în urma lui.

Raine îşi petrecu restul zilei în pat, cu toate că-i fu foarte dificil să adoarmă. Toate gândurile îi erau dominate de Colt.

Acest bărbat avea o personalitate foarte complexă, reflectă ea, cu ochii în tavan. Faptul că putea urî cu atâta intensitate o înspăimânta. Dar în acelaşi timp putea fi şi foarte amabil, iar grija pe care i-o arătase astăzi era unul dintre semnele acestei generozităţi.

Aceste gânduri nu făceau decât să-i adâncească migrena. Dar nu se putea abţine. îşi imagină intenţiile lui Colt vizavi de ea: trupul ei alb de fildeş, strivit de corpul său de bronz...

O, Doamne! zise ea cu voce tare, delirez! Refuză să se mai gândească la Colt şi se întoarse cu faţa la perete. Reuşi în sfârşit să adoarmă. Se trezi abia către după-amiază. Migrena îi trecuse.

îşi pregăti masa, apoi răspunse scrisorii mamei, asigurând-o pe Joan Welland că fiica ei mânca destul şi că avea destui bani pentru a se descurca. Rezistă tentaţiei de a adăuga că se descurca singură de atâta vreme şi mărturisi, în schimb, că lucra pentru Colt Falloner. Nu lăsă

însă să-i scape nicio referire la temerile pe care le avea în legătură cu această inedită situație. Nu voia să-şi îngrijoreze părinții.

După ce termină de scris, făcu o baie relaxantă.

Ieşi din baie, cu un prosop în jurul trupului, şi se duse să vadă dacă pisica pe care o adoptase îşi făcuse din nou apariția.

într-adevăr, patrupedul se plimba de colo-colo pe pervazul bucătăriei, mieunând jalnic. Raine luă pisica în brațe şi o îmbrățişă cu afecțiune. Chiar atunci, se auzi soneria.

Se încruntă, pentru că nu aştepta pe nimeni şi, cu pisica încă în brațe, deschise.

- Colt!

Numele îi scăpă de pe buze involuntar. Ruşinată, Raine îşi dădu seama cum trebuia să arate: pe jumătate dezbrăcată, cu părul în dezordine şi cu o pisică pe jumătate sălbatică în brațe.

Expresia bărbatului era greu de descifrat, dar ochii lui întunecați îi cercetau chipul fără machiaj şi trupul aproape gol.

Colțurile gurii i se ridicară într-un zâmbet ironic:

-Treceam prin apropiere şi m-am gândit să văd dacă te simți mai bine... am aranjat cu cineva să-ți aducă maşina acasă. Aşa că n-ai niciun motiv să întârzii mâine la muncă.

Raine îi mulțumi, asigurându-l că se simțea mai bine. Când Colt dădu să plece, pisica, înțelegând greşit gestul bărbatului, începu să se zbată ca să se elibereze. Raine îi dădu drumul, dar animalul apucase să-i lase nişte urme adânci de gheare pe brațe.

-Ar fi bine să te ocupi de zgârieturile alea. Si asta cât mai repede, o avertiză el.

Ea ascultă ordinul lui Colt şi-l lăsă să intre în casă. Apoi, lipsită de

voință, îl lăsă s-o conducă în bucătărie.

-Ai cumva un antiseptic?

Raine încuviință, arătând către dulapul din perete.

-Acum, trebuie să stai cuminte, zise bărbatul apropiindu-se de ea cu un tampon de vată îmbibat în spirt.

Ea își ținu respirația. Colt îi prinse mâna şi începu s-o tamponeze.

- Nu-i ziua ta norocoasă, nu-i aşa? comentă el, cu ochi jucăuşi. Unde naiba s-o fi dus? întrebă el, referindu-se la pisică.

Raine arătă către fereastra bucătăriei.

- E o pisică vagabondă, explică ea.

- Si tu obişnuieşti să adopți orice animal hoinar pe care-l vezi?

-Numai pe cei cu patru picioare, răspunse ea cu sarcasm. Si apoi, ea m-a adoptat pe mine.

-înțeleg, aprobă el. Exerciți o fascinație fantastică asupra tuturor ființelor.

Venind din partea oricui altcuiva, aceste cuvinte ar fi fost un compliment, dar tonul lui spunea cu totul altceva.

- Eşti singură? întrebă bărbatul pe neaşteptate.

Tânăra răspunse acru:

- Nu, am un regiment întreg în dormitor!

Un zâmbet apăru pe buzele bărbatului.

- Foarte posibil, zise el. Dar asta ar însemna un efort prea mare, chiar şi pentru tine, adăugă el pe un ton malițios.

Raine încercă să-şi tragă mâna dintr-a lui, dar el o strânse mai tare, râzând încetişor.

- Nu, Colt... şopti ea, înțelegându-i intenția.

Dar trupul o trădă şi protestul ei se prefăcu în dorință când

bărbatul îşi plecă fruntea şi-i luă în stăpânire gura.

Niciun bărbat n-o mai sărutase astfel în toată viața ei. Nici măcar Timothy, cu toate promisiunile lui de dragoste eternă, n-o făcuse să-şi dorească mai mult un bărbat. Gemu uşor şi se arcui spre el. El o strânse mai tare şi, cu un geamăt fierbinte, îi supuse buzele unui nou înfometat asalt. Sărutul lor era intens, devastator.

Haina lui era rece acolo unde-i atingea pielea, dar, sub prosop, trupul ei părea că ia foc. îşi trecu brațele în jurul gâtului bărbatului, şoptindu-i numele. Apoi, mâinile îi alunecară sub haină, degetele căutând înfierbântate căldura trupului puternic al bărbatului, în timp ce brațele lui îi mângâiau conturul corpului.

- Colt...

Era pierdută. Atingerea lui, mirosul său masculin o fermecau.

La rândul lui, bărbatul şoptea pierdut cuvinte neînțelese, cu o voce răguşită.

O îndepărtă puțin de el şi zise, privind-o în ochi:

- Doamne Dumnezeule! Nu mă mir că fratele meu şi-a pierdut capul după tine. Ce naiba ai atât de special, Raine?

Bărbatul era roşu la față şi se vedea că se străduieşte să-şi recapete controlul. Până s-o sărute, fusese perfect stăpân pe situație. Era incredibil să vezi cum acest bărbat distant şi rece fusese atras în vârtejul pasiunii. Conştiința propriei forțe feminine o făcu să se cutremure.

Speriată, încercă să se îndepărteze de el, dar mâinile lui puternice n-o lăsară, trăgând-o înapoi cu un gest aproape protector.

- Stai aici, Raine. Aici e locul tău. Alături de un bărbat pe care nu-l poți răni, aşa cum ai făcut-o cu Tim. Nu încerca să negi că mă doreşti, draga mea, adăugă el. O femeie nu reacționează aşa cum ai făcut-o tu la

atențiile unui bărbat, decât dacă vrea să facă dragoste cu el. Dacă mai aveam unele îndoieli înainte de a te săruta, acum au dispărut.

Pentru el, acest sărut nu fusese decât un experiment?

- Dacă asta crezi, atunci ești mai îngâmfat și mai trufaș decât bănuiam, îl sfidă ea, cu ochii plini de mânie.

Colt nu avu însă nicio reacție. Mâinile lui alunecară însă pe umerii ei albi cu mișcări senzuale. în ciuda dorinței de a-i rezista, un fior o străbătu și obrajii i se îmbujorară.

- Se poate să ai dreptate, dar trupul te trădează, șopti el.

Bărbatul nu-și încetă mângâierile, iar trupul tinerei tânjea mai mult, mai mult...

Doamne, ce fel de bărbat era că reușea s-o transforme într-atât? își zise ea, închizând ochii.

- Mai devreme sau mai târziu vom deveni amanți, Raine... încetează să te mai minți.

Raine deschise ochii și, întâlnind dorința întunecată din privirea bărbatului, își mușcă buzele.

- Ei bine, sper să trăiești până la nouăzeci de ani, pentru că atât vei avea de așteptat, strigă ea.

El râse în hohote și o eliberă.

- Vom vedea, răspunse bărbatul.

Raine plecă din cameră, încă tremurând. Oare Colt avea dreptate? Venirea lui aici îi demonstrase încă o dată cât de vulnerabilă se simțea în prezența lui.

Auzi ușa de la intrare deschizându-se, apoi închizându-se la loc. în acea clipă ar fi vrut să urle, să plângă sau să arunce după el cu ceva, atât de mare îi era frustrarea. Colt Falloner avea o opinie total greșită despre

ea şi nimic din ceea ce spunea sau făcea nu i-o putea schimba.

Auzind maşina demarând, se întrebă dacă bărbatul acesta era acelaşi Colt de acum câțiva ani. Pe atunci, atitudinea lui față de ea era una afectuoasă şi uşor amuzată. Pe atunci, îi stârnise admirația cu inteligența lui şi cu foarte spirituala lui conversație. Dar chiar şi atunci, îi fusese puțin teamă de el. Chiar şi atunci realizase că fratele logodnicului său era un tip cinic, dar numai acum îi descoperea adevărata față. Noul Colt era rece, dificil de înțeles şi doritor de răzbunare. Iar asta o făcu să se întrebe câtă suferință se ascundea în spatele acestei răceli de fațadă. Agonia lui interioară îl condusese probabil la o astfel de atitudine.

Intrând în dormitor, Raine simți o bruscă şi ciudată simpatie pentru el. Dar nu, niciun bărbat ca el nu putea stârni simpatia altora. Era mult prea independent, prea sigur pe sine pentru a provoca milă. Ceea ce simțea ea era ceva mai complex decât atât. Si aici se ascundea pericolul pe care-l presimțea.

îşi puse un halat de casă din mătase albă şi începu să se plimbe fără țintă prin casă. Se întrebă dacă sentimentele stârnite de Colt nu erau legate de atracția pe care aceasta o exercita asupra ei. Dar bărbatul nu-şi dorea decât s-o facă să i se supună. Nimic mai mult.

Ca să se apere, nu trebuia decât să nu-i mai permită să se apropie de ea. Astfel, nu va mai fi în pericol. Trebuia să nu-i mai stea în cale.

Sansa de a face acest lucru se ivi chiar a doua zi dimineață, când Jack veni la birou cu o propunere de la preşedintele noii companii.

- Se pare că mâine dimineață se va organiza o excursie pe iaht către Anglia, la care vor participa câțiva clienți. Singura problemă e că... Jack îşi frecă bărbia ca şi cum s-ar fi aflat în încurcătură... e nevoie de o

secretară şi Susan are gripă. Aşa că preşedintele te-a propus... pe tine.

- Pe mine? exclamă Raine, uimită. Dar sunt aici numai de două săptămâni şi...

-Asta i-am spus şi eu, dar mi-a răspuns că, de vreme ce lucrezi alături de Colt, eşti singura persoană calificată pentru treaba asta. Ca să nu mai adaug că viteza ta de dactilografiere te recomandă de la sine. Asta-i problema, Raine, zâmbi el făcându-i cu ochiul, referințele tale sunt prea bune.

Ea îi zâmbi la rândul ei, copleşită. Se mai ocupase şi altă dată de clienții importanți, organizase mese festive şi conferințe. Dar să fie aleasă să facă toate astea aici, la Island Marine, când fusese angajată atât de recent, era ceva nou! Si apoi, nu mai fusese niciodată pe un iaht. Ochii ei străluciră la acest gând. Remarcase o fotografie a vasului pe peretele biroului lui Colt şi-şi dădea seama că era un vas de lux.

- Colt a fost deja de acord cu această propunere, deşi cam cu jumătate de gură. Aşa că tot ce mai trebuie să fac este să-l sun pe preşedinte şi să-i spun că eşti de acord. De altfel, e o zi perfectă pentru croazieră, adăugă el. Se pleacă în zori şi vă întoarceți mâine noapte.

-Bine, râse Raine. Spune-i că voi fi încântată să merg.

Stia că astfel îl va face pe Jack fericit. De când se afla aici, realizase că Jack Hardwicke trăia numai pentru a-şi mulțumi şeful.

-Eşti o comoară, spuse el, întorcându-se la birou.

Raine era însă şi mai fericită. îi plăcuse întotdeauna să lucreze direct cu clienții, iar cererea preşedintelui de a fi asistat de ea reprezenta exact lucrul de care avea nevoie pentru a-şi ridica moralul. Mai ales că excursia însemna mai mult timp petrecut departe de Colt.

Puțin mai târziu, întâlnindu-se cu prietena ei, Colette, Raine îi

menționă fericită întâmplarea.

- N-ar trebui să-i dai atâta importanță acestui bărbat, Raine, o certă Colette cu o expresie îngrijorată. Cum am spus şi data trecută, ura lui nu te poate afecta.

Jucându-se cu salata comandată, Raine îi zâmbi absent. Roşi uşor şi spuse, cu o voce stinsă:

- Vrea să facă din mine amanta lui.

Colette se strâmbă.

- Ooo! Asta explică de ce n-ai poftă de mâncare. Există şi lucruri mai rele pe lumea asta, adăugă tânăra, privind în jur la oamenii de la mese. Gândeşte-te numai la experiența pe care o are în materie de dragoste. Ai putea profita de asta.

- Colette, omul ăsta mă urăşte! protestă Raine nerăbdătoare.

îi explică pe scurt atitudinea lui Colt față de ea, din clipa în care se revăzuseră la birou.

- Sinceră să fiu, îi pot înțelege sentimentele... până la un anumit punct. Mă consideră pe mine vinovată de tot ce s-a întâmplat cu familia lui şi, dacă aş fi în locul lui, nu ştiu... poate aş simți la fel, mărturisi ea. Dar asta nu înseamnă că voi accepta să mă supun hărțuielii lui.

- Nu cred că intenționează să te hărțuiască, zise Colette cu seriozitate. Din câte îmi spui, bănuiesc că plănuieşte altceva. Să te seducă şi apoi să te părăsească. E perfect conştient de farmecul şi de calitățile sale. Dacă aş fi în locul tău, aş fugi unde văd cu ochii, atâta vreme cât mai am puțină demnitate.

Raine renunță să mai mănânce salata şi puse jos furculița.

- Până acum, mă îndemnai să mă culc cu el, îi aminti ea prietenei sale.

Chelnerul le aduse cafeaua şi conversația încetă câteva clipe.

Tânărul ospătar, un francez seducător, fu atras de Colette, căreia-i făcu semne de apreciere. Amândouă fetele izbucniră în râs. Colette atrăgea mereu atenția bărbaților, cu ochii ei mari şi albaştri şi stilul impecabil de a se îmbrăca, dar prietena ei rămânea fidelă lui David Shaw, cu care se întâlnea de un an. în ciuda insistențelor bărbatului însă, Colette refuza logodna. Raine bănuia că această rezistență provenea din experiența nefericită a părinților săi.

- Chiar şi eu am fost atrasă de magnetismul acestui bărbat, iar eu nu l-am văzut decât în poze. Pe când tu lucrezi alături de el, reluă Colette, sorbind din cafea. Si apoi, în scrisori mi-ai menționat unul sau doi prieteni. Atât. Si niciunul cu care relația să devină foarte serioasă. Iar dacă ai rămas aceeaşi persoană pe care o cunosc, înseamnă că nu te-ai aventurat să faci dragoste cu necunoscuți. Iar asta înseamnă că n-ai destulă experiență pentru a te lupta cu un tip atât de experimentat ca Falloner. Fie că te urăşte sau nu, problema eşti tu. Eşti mult prea influențată de el. Fugi de el, ăsta e sfatul meu, şi nu vei fi umilită.

Raine îşi ascunse gândurile sub un zâmbet vag, înțelegând că prietena ei ar fi fost foarte uimită să afle cât de neexperimentată era cu adevărat. Ştia că prietena ei avea dreptate. Dar nu putea renunța la slujba pe care o avea. în orice caz, pentru trei zile sau chiar mai mult, nu trebuia să se mai îngrijoreze din pricina lui Colston Falloner. Acum, trebuia să se ocupe de noua responsabilitate care i se oferise. Când se va întoarce pe insulă, va fi deja weekend.

Entuziasmul îi alungă grijile. Părăsi biroul devreme, cu permisiunea lui Colt, şi se duse acasă să-şi facă bagajul. Avea nevoie de o rochie specială pentru cina de la bordul iahtului, realiză ea, căutând de zor prin garderobă. Alese în sfârşit o rochie roşie şi o împachetă

alături de alte haine de zi.

Trebuia să ajungă pe iaht la şase şi jumătate după-amiază, cu jumătate de oră înainte de momentul plecării, după cum îi spusese preşedintele la telefon. Vasul avea să ancoreze pentru cină şi peste noapte în golful Alderney. Până la St. Helier, locul unde se afla iahtul, trebuia să parcurgă un drum rezonabil cu maşina. Raine folosi timpul pe care-l mai avea la dispoziție pentru a face baie, a-şi coafa şi usca părul. îşi puse un costum din mătase alb cu negru.

înainte de plecare, lăsă o farfurie cu lapte în fața uşii pentru cazul în care pisica se va întoarce, deşi n-o mai văzuse de când Colt venise în vizită ieri seară. Poate că - se gândi ea înfiorată - instinctul acestei feline simțise teribilul, iminentul pericol...

Pentru o clipă, toate temerile ei renăscură, dar le alungă cu hotărâre. Seara care urma şi ziua de mâine promiteau să fie foarte agreabile şi n-avea de gând să-l lase pe Colt să-i strice aceste momente.

Ajunsă în portul St. Helier, respiră adânc aerul curat şi privi în depărtare, încântată.

-Domnişoara Welland? întrebă un tânăr membru al echipajului, cercetând-o cu o privire admirativă.

O invită la bord şi-i arătă politicos iahtul. Luxul saloanelor o copleşi.

- Domnul Cleevely n-a venit încă, îi spuse bărbatul, arătându-i cabina în care avea să stea.

Raine remarcă mulțumită mobilierul cochet şi faptul că avea o cabină cu sală de baie proprie.

-Nici clienții n-au sosit, continuă bărbatul. Am înțeles că vin toți odată. Oricum, domnul Cleevely va sta în cabina de lângă

dumneavoastră.

Raine îi mulțumi şi, îndată ce bărbatul plecă, începu să despacheteze fericită, pregătindu-se pentru cină.

Se fardă - o umbră de verde pe pleoape, puțin rimel pe gene şi un ruj roşu, în ton cu rochia, pe buze. Se întreba mereu ce fel de om era preşedintele companiei. Când vorbise cu ea la telefon, păruse foarte amabil, liniştit şi destul de matur. Jack îi confirmase impresia, adăugând că bărbatul avea darul înnăscut de a-i face pe cei din jur să se simtă bine.

Ceea ce nu putea decât să facă voiajul şi mai agreabil, decise ea, auzind zgomote în cabina alăturată. Nu fu deloc surprinsă atunci când ocupantul încăperii bătu la uşa ei.

Ei, bine că sunt gata! se gândi tânăra, uşor nervoasă. Deschise uşa, dar... îngheță văzând cine se afla în prag.

Capitolul 4

- Ce-ce cauți aici?

Socată, Raine se bâlbâi la vederea lui Colt.

Bărbatul ridică din umeri.

- Cleevely n-a putut ajunge.

Raine se uită la el, înspăimântată.

- Vrei să spui... că ai venit aici în locul lui?

Cum bărbatul nu răspunse, tânăra îl privi o clipă, apoi rosti, aproape fără răsuflare:

- Tu ai aranjat să se întâmple astfel!

Colt se uită la ea cu atâta duritate, încât Raine nu insistă. Bărbatul sosise deja îmbrăcat pentru cină. Purta un costum din catifea gri şi o cămaşă albă. Părul lui des era pieptănat pe spate, iar ochii lui limpezi o priveau cu încordare.

Revenindu-şi cu greu, Raine întrebă cu răceală:

- Nu li se va părea ciudat clienților că în locul preşedintelui ai apărut tu?

- Dimpotrivă, par destul de mulțumiți.

Bineînțeles, se gândi ea. Colt Falloner era un nume în lumea comercială, cu mai mare influență decât preşedintele, care juca un rol aproape onorific în conducerea companiei Island Marine. Se hotărâse probabil că tinerețea şi energia lui Colt aveau să reprezinte avantaje importante în ochii clienților.

Ochii lui continuau să-i cerceteze trupul, trecând parcă prin rochia ei de seară. Trupul tinerei se umplu de o căldură ciudată sub ochii lui admirativi.

- E ceva în neregulă cu ținuta mea? întrebă ea, hotărâtă să nu-l lase

să-i sesizeze stânjeneala. N-aş vrea să fiu responsabilă pentru pierderea contractului de două milioane de lire.

Ochii lui întâlniră privirea ei strălucitoare.

- Dacă ar fi nehotărâți în privința contractului, atunci ar fi de-ajuns să te privească o singură dată şi-l vor semna fără comentarii. Dar cred că ştii foarte bine asta, nu-i aşa, Raine? Eşti obişnuită să joci rolul de divă.

Vocea lui era tăioasă ca oțelul, sfidătoare. Acestui bărbat nu-i plăcea să se simtă lipsit de control, se gândi tânăra. Probabil că ducea o luptă dificilă cu sine însuşi pentru că, oricât de ciudate ar fi fost circumstanțele, o dorea încă. Pentru el, era aproape o obsesie. Nu trebuia să fii un expert în emoții umane ca să-ți dai seama de asta.

-Eşti o femeie fatală, draga mea, continuă el. O Afrodită, o Circe care seduce bărbații fără să depună niciun efort.

Tonul lui era acuzator, dar ochii lui înfierbântați îi arătau că o doreşte.

Ciudat, dar acest lucru o făcea să se simtă bine, realizând că putea destabiliza această forță masculină de temut.

-Dar nu şi pe tine, Colt...

-Nu, nu şi pe mine.

Era o minciună, şi amândoi ştiau bine asta.

Din fericire, seara se dovedi destul de interesantă pentru ca Raine să nu se mai gândească la Colt. Cina, pregătită de membrii echipajului, fu delicioasă. Li se serviră homari cu vin alb sec, friptură de vacă în sos, profiterol şi şampanie. Când compania dădea o petrecere, o făcea cu stil. Iar Colt era atât de fermecător!

încă o dată, se trezi admirându-i calitățile de comunicare şi de

interacţionare cu oamenii. Era fermecător. Clienţii cedară imediat şarmului, sincerităţii şi inteligenţei sale. Singura femeie dintre cei aflaţi la dineu fu şi ea imediat cucerită de atuurile evidente ale bărbatului.

Jocelyn Day, sora unuia dintre directori, venise pe iaht numai pentru a se bucura de croazieră. După cum Colt credea că ea îl va ajuta să obţină semnarea contractului, tot astfel şi clienţii o aduseseră pe Jocelyn pentru a obţine o înţelegere în termeni cât mai favorabili lor. Si, într-adevăr, femeia era cu adevărat uimitor de frumoasă. Slabă, cu părul negru, îmbrăcată într-o rochie strâmtă şi foarte scurtă de culoare albă, femeia nu-l scăpă nicio clipă din ochi pe Colt, fericită să-şi împlinească datoria pentru care se afla aici.

- Eşti de aici, de pe insulă? o întrebă femeia pe Raine.

La masa festivă stătură faţă în faţă, astfel că, vrând-nevrând, fură nevoite să converseze.

Raine încuviinţă cu un scurt şi absent semn din cap, întrebându-se de ce femeia simţise nevoia să-i vorbească. Până acum,
o tratase de parcă ar fi fost invizibilă.

- Colt nu e localnic, continuă femeia cu o satisfacţie greu de înţeles. O minte ca a lui nu putea să apară dintr-o mică bucată de pământ de o sută de kilometri, unde trăiesc numai cultivatori de roşii. Potenţialul lui ar fi fost foarte... opresat.

Ceea ce se traducea prin faptul că toţi localnicii erau imbecili! Raine se înfurie. Jocelyn nu făcuse o gafă, ci asta intenţionase să spună. Ar fi vrut să riposteze, dar era prea diplomată pentru a cădea în această capcană. Clientul avea întotdeauna dreptate!

- Insula are multe de oferit, se auzi vocea lui Colt. Altfel, de ce aş fi părăsit tentaţiile Londrei?

- Pentru a găsi un paradis fiscal, desigur, răspunse Jocelyn. Nu cred că există cineva, sănătos mintal, care să vrea să locuiască aici, reluă ea cu cinism. în fond... care e farmecul acestui loc?

Raine se hotărî să-i dea o replică pe măsură, dar Colt răspunse înaintea ei:

- O istorie de o mie de ani. Mai multă libertate față de presiunile vieții moderne. O prietenie anglo-franceză şi cea mai veche Cameră de comerț din întreaga lume britanică.

Raine fu mândră de cuvintele bărbatului. Privi în ochii lui şi-şi dădu seama că şi el iubea acest loc la fel de mult ca ea.

- De asemenea, poartă urmele bătăliilor... de cucerire pe care le-a suportat, adăugă el. Dar sunt sigur că s-au învățat lecții prețioase în urma supunerii şi cultura s-a îmbogățit între timp.

Aceste cuvinte cu dublu înțeles o făcură pe Raine să roşească, iar pe Jocelyn să întoarcă jenată privirea, de parcă ar fi simțit că este martora unei scene prea intime, care n-o privea.

- Ți s-a răspuns, Jocelyn, interveni fratele ei.

Bărbatul avea părul negru şi ochii cenuşii ai surorii, şi păruse atras de Raine încă de la începutul cinei.

- Se vede cu ochiul liber că insula are farmecele ei proprii, continuă bărbatul, zâmbind către Raine.

Apoi, întorcându-se către tânără:

- Dacă toate atracțiile sunt asemenea ție... atunci pot înțelege de ce domnul Falloner locuieşte aici.

Imediat ce rosti aceste cuvinte însă, bărbatul realiză că făcuse o gafă.

Vocea uscată a Jocelynei se făcu auzită îndată, demonstrându-i că

vorbele lui de mai devreme nu fuseseră deloc înțelepte.

- Colt era căsătorit când a venit aici, Andrew... cu prietena mea cea mai bună.

în tonul ei se ghici o notă aproape satisfăcută, ca şi cum acest lucru i-ar fi dat unele drepturi asupra bărbatului. Apoi îi zâmbi seducătoare lui Colt şi adăugă:

-Mereu am crezut că ai adus-o aici ca s-o ascunzi de restul lumii, Colt. Ca s-o păstrezi numai pentru tine. Nu ți-am spus niciodată cât de mult am suferit cu toții din pricina...

- Da, mulțumesc! o întrerupse el grăbit.

Pe chipul lui rămas la fel de imobil ca o mască nu apăru niciun semn care să-i trădeze durerea. Numai o rece sclipire din privirea lui îi arătă lui Raine că bărbatul suferea încă.

Se cutremură. Iată că Jocelyn cunoştea familia Falloner de mult timp. Numele Raine Welland nu-i stârnise însă nicio amintire. Tânăra răsuflă uşurată. Probabil că povestea de acum şase ani apăruse numai în ziarele de pe insulă, astfel că în Anglia nu se aflase despre nesăbuita adolescentă care provocase atâta durere familiei Falloner.

Groaza acelor vremuri se întoarse în inima ei pentru câteva secunde. Suferința, conştiința nevinovăției, hărțuiala reporterilor. Totul trecuse, încercă ea să se covingă, oamenii uită. Si ea voia să uite. Dar cum putea uita, când Colt se încăpățâna să-i aducă mereu aminte? Când ura lui o urmărea încă? O putea simți chiar şi acum, sub politicosul lui zâmbet rece.

Ceilalți vorbeau în continuare, fără să-şi dea seama de frământarea ei interioară. Un bărbat bătrân şi chel făcea nişte considerații despre crichet, un altul îşi aprinse o țigară, iar Andrew îl asculta pe Colt, care-i

povestea în continuare despre insulă. Toate discuțiile de afaceri se încheiaseră.

Raine se scuză, ridicându-se de la masă. Privirea întrebătoare a lui Colt şi cea dezamăgită a lui Andrew o urmăriră, dar ea le ignoră, fericită să rămână în sfârşit singură.

Pe punte, aerul era rece, iar briza puternică îi răvăşea părul. Era aproape întuneric. Către est, se aflau Franța şi insula Cherbourg, vizibilă pe timp senin, dar învăluită acum într-o pâclă deasă. O lumină intermitentă venea de la farul din apropiere, avertizând navigatorii de pericolul stâncilor care se înşirau către vest.

Raine trase adânc în piept aerul sărat, ascultând sunetele relaxante ale nopții.

Auzind paşi în spatele ei, se întoarse, pe jumătate convinsă că avea să-l vadă pe Andrew. Dar pulsul ei crescu când îl zări pe Colt.

- Ce s-a întâmplat, Raine? întrebă el pe un ton ironic. Conversația devenise prea neplăcută pentru tine?

Raine îşi muşcă buza inferioară, refuzând să se lase provocată într-o nouă dispută. Răspunse, încercând să pară relaxată:

- Nu, aşa ți s-a părut?

Nu fusese intenția ei să-l contrazică, dar o făcuse, şi simți îndată cruda replică a mâniei sale.

- Dacă ai fi avut puțină compasiune, puțină conştiință... dincolo de chipul ăla drăguț, conversația te-ar fi stânjenit, spuse el cu dispreț.

Bărbatul suferea, era sigură de asta. Deodată, simți nevoia stranie să-l consoleze, să-i câştige respectul şi să-l facă să vadă că nu era o ticăloasă. Fără să se gândească la consecințele gestului ei, îi puse mâna pe braț.

- M-ai înțeles greşit, Colt.

- Ce-i asta? întrebă bărbatul, cinic. Pledoaria inculpatului înainte de condamnare?

încet, uşor, o apropie de el. îi luă mâna şi o duse la gură. Răsuflarea caldă, pasionată a buzelor lui o făcu pe Raine să se cutremure. Apoi, Colt îi întoarse palma şi îi sărută degetele. în ciuda temerii profunde încercate în preajma lui, acest gest renăscu în ea dorința. Simțurile ei erau devastate. încercă să se retragă, dar nu reuşi. Panica i se ghicea în ochi şi simțea că se sufocă.

- Ți-am promis că nu-ți voi lovi trupul frumos şi am vorbit serios, zise el, continuând să atingă cu buzele degetele tinerei. Atunci, de ce ți-e teamă? Că vom face dragoste? Sau de faptul că vei savura fiecare clipă, atunci când se va întâmpla?

Gura ei se uscă. încercă din nou să scape de el şi, spre surprinderea ei, bărbatul o eliberă.

- întoarce-te la oaspeții tăi, Raine.

Ordinul lui rece sunase ca un ultimatum şi tânăra îl ascultă.

***

Raine se trezi cu o înfiorătoare durere de cap, fapt pe care-l acceptă ca pe o pedeapsă meritată pentru faptul că nu se abținuse de la vin şi de la sos de ciocolată, două lucruri pe care de obicei avea grijă să le evite.

Asta mai lipsea! se gândi ea, ridicându-se din pat cu greutate. îşi găsi pastilele şi se îndreptă către bucătărie să-şi umple un pahar cu apă. Afară, zări apărând primele raze de soare şi auzi mişcare pe punte. Era echipajul, care ridica ancora. Din cabine nu răzbătea niciun sunet, astfel că Raine se întoarse în linişte în cabină şi se vârî în pat, sperând că pastilele îşi vor face efectul.

Iar acest lucru se întâmplă. Când se trezi a doua oară, îşi privi

ceasul şi constată că cele douăzeci de minute pe care îşi propusese să le doarmă trecuseră. O bătaie în uşă o făcu să ciulească urechile. Zgomotul se auzi din nou.

Apoi, uşa se deschise larg, şi Colt apăru în prag:

- Lucram, şi mi-am dat seama că te-ai trezit, zise bărbatul. Ti-ai uitat astea în bucătărie, adăugă el, întinzându-i flaconul de pastile. M-am gândit că suferi şi că ai nevoie de o ceaşcă de cafea.

- Mulțumesc, zise Raine, luând pastilele şi cafeaua.

Soarele se ridicase, iar iahtul pornise la drum.

- Cum te simți? continuă el, după ce închise uşa şi se aşeză pe pat.

- Mult mai bine, replică ea cu o voce surprinzător de firavă.

- Te poți descurca? reluă bărbatul cu seriozitate.

Raine sorbi o gură de cafea, aspirând aroma proaspătă şi înviorătoare. Colt se referea la ziua pe care o aveau în față. Mai devreme, se temuse că nu va fi în stare să se ridice din pat. Dar apoi îşi spusese cu fermitate că nu trebuia să-şi dezamăgească angajatorii, care o chemaseră aici cu o misiune clară.

- Da, răspunse ea hotărâtă, remarcând zâmbetul de pe chipul bărbatului.

Cum privirea lui zăbovi din nou pe umerii ei goi, Raine continuă, încurcată:

- Ai vorbit serios când ai spus toate acele lucruri despre insulă... ieri seară?

Colt îi răspunse cu o expresie crispată, mişcându-se uşor pe pat:

- Dacă n-aş fi crezut în ceea ce am spus, aş fi tăcut.

Da, ar fi trebuit să-şi dea seama de asta, se gândi tânăra, muşcându-

şi buzele. Nu era el omul care să discute doar de dragul discuţiilor sau să spună lucruri în care nu credea.

Razele soarelui pătrundeau în cabină prin fereastra joasă, luminând părul castaniu al bărbatului. Trăsăturile lui puternice erau ascunse în umbră.

- Când locuiam în Anglia, Londra mi se părea sufocantă, zise el cu un aer trist. Ambiţia mea a fost să fac bani ca să pot pleca de acolo. Nu invers, aşa cum a sugerat Jocelyn. Nu voiam să mă îndepărtez prea mult de Anglia, dar îmi doream să pot respira liber. Prin urmare... gura bărbatului exprimă o satisfacţie interioară... când am ajuns aici acum doisprezece ani, a fost ca o realizare a celor mai dragi visuri.

Părea foarte mândru, ca un băieţel care descoperă o comoară pe care vrea s-o păstreze numai pentru sine.

Absorbită în contemplarea figurii lui, Raine aproape scăpă din mâini ceaşca de cafea când vasul avu o mişcare bruscă. Dar Colt o sprijini la timp.

-Am multe afaceri la Londra, continuă el, dar nu vreau să mă mai întorc vreodată acolo. Cred că ţi-am mai spus toate astea.

Asta demonstra că avea o memorie foarte bună. într-adevăr, îi spusese toate astea acum şase ani, în timpul unei vizite acasă la el. Ea îi povestise că tatăl ei o ducea din când în când în Anglia la un unchi care trăia la Londra şi că urâse dintotdeauna aceste vizite. Apoi, descoperise cu o ciudată plăcere că bărbatul simţea la fel faţă de viaţa din marile oraşe. Dar pe atunci, Colt o respecta...

-Da, mi-ai spus, şopti ea, strâmbându-se de durere, străbătută de un junghi.

-Te mai doare încă?

Ochilor săi vigilenți nu le scăpa nimic.

- Cred că am gâtul înțepenit. Vine odată cu migrena, glumi ea.

- Ia să vedem, putem face ceva în legătură cu asta? se oferi el.

Fără să aibă nicio reacție, Raine îl văzu luându-i din mână ceaşca de cafea şi aşezând-o pe măsuța din lemn de tec. Protestă uşor, dar Colt o ignoră.

Când o atinse, tânăra nu mai putu respira. Mâna bărbatului îi apăsa încet carnea, până când găsi exact punctul dureros.

- întoarce-te, îi porunci el scurt.

Ea îl ascultă şi durerea i se calmă treptat-treptat, înlocuită de conştientizarea atingerii reci a brațelor şi de aroma trupului bărbatului. începu să se relaxeze şi gemu uşor, în semn de apreciere a calităților lui de masor .

- Ți-e mai bine? întrebă Colt, cu o voce catifelată, fără să înceteze mişcările pricepute ale mâinilor.

Raine răspunse din nou cu un suspin de satisfacție. N-avea chef să vorbească. Era învăluită într-o stare de bine şi de confort, pierdută în tandra, delicata căldură a atingerii bărbatului. Mişcările circulare ale mâinilor lui îi dădeau fiori de plăcere. Fără să-şi dea seama când, i se abandonă complet.

Colt o întoarse cu fața către el. Ochii bărbatului erau încărcați de dorință.

- Colt... îl imploră ea.

Dar rugămintea ei sună mai degrabă a geamăt de plăcere. Buzele tinerei se despărțiră, primind gura posesivă a bărbatului. Trupul ei tânjea după el. Simțea, fericită, greutatea celuilalt trup, strivindu-i carnea.

Gemu. Sărutul lui se transformă într-o înceată şi languroasă explorare a gurii ei. Limba îi cerceta dulceața buzelor, înlăturându-i orice rezistență. Lucrurile înaintau într-un ritm alert, dar nu-i mai păsa. Ardea de dorință.

Cămaşa de noapte îi ajunse mai jos de sâni. întotdeauna crezuse că sânii ei sunt prea mari, dar constata acum că erau făcuți parcă pentru mâinile lui. Albi ca laptele, lângă brațele lui bronzate...

Gemu din nou, din adâncul ființei. El îşi ridică fruntea şi o privi.

Stătea întinsă ca o nimfă, cu un braț sub cap. Obrajii îi deveniseră roşii, buzele erau desfăcute şi ochii pe jumătate închişi.

-Eşti foarte frumoasă, declară el cu un glas răguşit. Frumoasa fată supusă...

Zâmbetul ei răspunse surâsului lui.

Senzații multe, haotice, amestecate o străbăteau, iar dorința era atât de intensă, încât aproape o durea.

Un mic murmur de plăcere îi scăpă din nou. Colt îşi opri asaltul şi-i desfăcu mai tare cordonul cămăşii. Tânăra rămase goală.

- Doamne, o să înnebunesc! exclamă Colt.

Se întinse lângă ea, iar degetele ei tremurânde începură să-i desfacă încet nasturii cămăşii. Bărbatul îşi opri respirația, când mâinile ei îi încolăciră trupul, atingându-i brațele puternice.

Colt înainta pe corpul ei, aşezând sărut lângă sărut pe fiecare centimetru al pielii ei de fildeş. Dar, îndată ce gura lui îi atinse pântecul, Raine deveni tensionată, în minte venindu-i brusc femeia cu care Colt fusese căsătorit.

Oare bărbatul voia s-o rănească? Voia s-o facă să plătească pentru ceea ce credea el că făcuse familiei sale? Si, prosteşte, cedând pasiunii

sale, nu-i dădea chiar ea ocazia de a se răzbuna?

Deodată, mâinile ei se prinseră de părul bărbatului şi strigă cu disperare:

- Nu!

El se opri şi-şi lăsă capul pe pântecul ei, cu răsuflarea tăiată. Respiră adânc, de parcă ar fi încercat din greu să se controleze. Părul lui, căzut în față, îi mângâia pielea - o atingere senzuală, chiar fără intenție - şi, în ciuda oricărei logici, un val de dorință se reaprinse în Raine. Tânăra îşi prinse sânii în palme, făcându-şi un scut împotriva
lui.

- De ce m-ai oprit? întrebă el pe un ton tăios. Aşa l-ai opri şi pe Tim, sau i-ai permis luxul de a-ți cunoaşte frumosul trup înainte de a-l aduce în pragul nebuniei când te-ai răzgândit în privința căsătoriei?

- Nu! strigă ea, dar Colt n-o asculta.

- îți place să te răzgândeşti, nu-i aşa? reluă el dur, dându-i la o parte brațele de pe sâni şi privind-o cu neruşinare.

O, Doamne! Cum putuse uita cât de mult o urăşte? se gândi ea. De ce nu-şi amintise toate promisiunile lui de răzbunare, înainte de a-i permite să-i dea jos cămaşa de noapte?

- Dă-mi drumul, Colt! îi porunci ea cu o voce slabă.

Nu, rosti el cu un calm rece.

Ce naiba intenționa să facă? Frica o cuprinse, înghețându-i trupul.

- Ființă nesimțitoare...

Brațul lui o prinse de mână, scuturând-o cu putere.

- De ce i-ai făcut asta? De ce?

Trăsăturile lui amenințătoare o înspăimântară. Țipă, îngrozită. Cuvintele lui rostite cu atâta vehemență şi țintuirea sub strânsoarea lui o panicară. Fu gata-gata să rostească vorbele care-i umpleau mintea,

torturând-o:

"Pentru că am venit în ziua aia acasă şi l-am găsit în pat cu soția ta!”

Capitolul 5

Dar nu le rosti. Nu putea. Chiar şi când bărbatul o bruscă, o licărire de rațiune îi rămase, împiedicând-o să spună adevărul trist al faptelor. Ce i s-ar fi întâmplat lui Tim dacă i-ar fi mărturisit toate astea şi el ar fi crezut-o? îi era teamă să se gândească.

îşi aminti toate evenimentele acelei zile. Tim se afla acasă, sub pretextul decorării apartamentului în care aveau să stea după căsătorie, iar ea, fiind liberă în acea după-amiază, trecuse pe acolo ca să-i facă o surpriză. Si ce surpriză! Numai că surpriza fusese în întregime pentru ea. Intrase în apartamentul aparent pustiu şi cercetase încăperile. Până când, printr-o uşă întredeschisă, îi văzuse. Tim şi viitoarea cumnată se aflau goi în pat. Stephanie o văzuse prima. Scosese un strigăt şi Tim privise şi el către uşă. întreaga lui pasiune se transformă în dezamăgire. "O, la naiba!" exclamase el. Raine fugise din apartament, refuzând să-l mai vadă vreodată. Fusese prea amorțită, când auzise despre accident, pentru a nega toate lucrurile care se spuneau despre ea. Un ciudat simț al onoarei o făcuse să nu spună nimănui adevărul, nici măcar părinților săi. Si cu atât mai puțin lui Colt. Iar apoi, după ce Stephanie murise, nici nu se mai pusese problema.

îl privi pe Colt, refuzând să se lase intimidată, şi şopti cu stoicism:

- De ce nu-l întrebi din nou pe dragul tău frate?

Ochii bărbatului deveniră mai întunecați, dar brațele lui o eliberară. Totuşi, zâmbetul apărut în colțul gurii sale era la fel de cinic.

- Ce te face să crezi că te voi lăsa să te răzgândeşti?

Când realiză sensul cuvintelor sale, Raine se alarmă.

- Vrei să spui că... mă vei viola?

Vocea ei sună atât de slab, de tremurătoare!

- Ei, la naiba, Raine... Nu te mai preface... N-ar fi deloc viol, nu-i aşa?

Nu, n-ar fi, se gândi ea cu sinceritate. Bărbatul ăsta îi luase minţile. Chiar dacă o ura... ea nu-i putea rezista. Doamne, nu mai avea pic de respect de sine!

-Pentru numele lui Dumnezeu! îmbracă-te odată! îi ordonă el cu duritate, ridicându-se din pat.

Raine luă rapid cămaşa de noapte şi se acoperi.

- Ce s-a întâmplat, Colt? Nu mai are niciun haz situaţia, dacă nu poţi avea o femeie împotriva dorinţei ei?

Imediat însă realiză nebunia acestor cuvinte.

- Nu-ţi forţa norocul, Raine, răspunse el cu o voce ameninţătoare. Dacă mă hotărăsc să te violez, îţi pot garanta că îţi va plăcea, aşa că mulţumeşte Cerului că n-am ajuns încă atât de rău.

Apoi ieşi, închizând uşa cabinei cu o surprinzătoare blândeţe.

Soarele răsărise complet. Prin fereastră, se zărea apa strălucitoare. Dar pentru Raine, farmecul acestei călătorii pierise. îi era ruşine. Ruşine că se lăsase purtată de o pasiune nebunească, ruşine că, în ciuda părerii groaznice pe care bărbatul o avea despre ea, se înjosise atât în faţa lui.

în ciuda presimţirilor nu tocmai plăcute, ziua se dovedi destul de agreabilă. în timpul micului dejun şi al conferinţei care urmă, Colt o tratã cu o politeţe perfectă. Când lucra, bărbatul putea face abstracţie de sentimentele personale, realiză ea cu invidie. Deschis, comunicativ, cu simţul umorului, Colt câştigase respectul tuturor celor de pe vas.

De-a lungul zilei, ocupată să ia notiţe, să ignore interesul lui Andrew Day faţă de ea şi remarcele senzuale adresate de Jocelyn lui

Colt, Raine se întrebă neîncetat cum ajunsese Stephanie Falloner în patul lui Tim, când avea un astfel de bărbat. Ea se crezuse îndrăgostită de Tim - destul încât să vrea să se mărite cu el - dar fusese tânără, prea tânără. Abia acum, mai matură, realiza profunzimea caracterului lui Colt, în comparație cu frivolitatea fratelui său vitreg. Aşa că nu înțelegea ce văzuse Stephanie la Tim, când bărbatul cu care se căsătorise putea fermeca orice femeie.

- Hei, am ajuns! exclamă Andrew deodată.

Familia Day şi restul colegilor lor trebuia să se întoarcă la birourile din Londra. Ajunşi pe țărm, Raine observă că Jocelyn îl sărută pe Colt la despărțire direct pe buze. în lumina soarelui, la malul mării, cei doi păreau atât de potriviți unul cu altul, încât Raine se întoarse cu spatele la ei, supărată că simțea săgeata geloziei.

De ce-i păsa cu cine se săruta Colt? se întrebă ea în maşina care-i ducea la aeroport. Bărbatul ăsta nu însemna nimic pentru ea. Era fericită că iahtul fusese trimis la Southampton pentru verificări tehnice şi că aveau să se întoarcă acasă cu avionul. Asta însemna că nu mai avea de rezistat alături de el decât câteva ore. Descoperi însă că bărbatul avea alte planuri...

Colt nu urmă şoseaua principală, ci făcu dreapta pe un drum de țară.

- Ce faci? întrebă ea, consternată.

Expresia lui rămase impenetrabilă.

- Vreau să vizitez pe cineva, răspunse el.

Raine îl privi curioasă, dar el nu-i mai oferi nicio altă explicație.

- Dar zborul nostru? insistă tânăra.

Stia de la Jack Hardwicke că se făcuseră rezervări pentru ora şase,

iar până atunci nu mai era decât o oră.

- L-am amânat, zise el pe un ton definitiv.

Se aflau în Hampshire's New Forest.

- Ce frumos e aici! exclamă tânăra.

El o privi cu un aer ciudat.

- Bănuiesc că mama mea vitregă ar fi de acord cu tine, răspunse el, apăsând uşor frâna. A vândut casa de la Londra şi a venit să locuiască aici când a murit tata.

Raine ascultă cu atenție. Era prima oară când vorbea despre viața lui. Stia atât de puține despre el! își dorea să afle mai multe, astfel că nu vru să lase să-i scape această ocazie.

- Pe atunci aveai... optsprezece ani?

Această întrebare îl uimi. O privi şi răspunse impresionat:

- Bravo! Deşteaptă fată!

De fapt, nu fusese chiar atât de greu să calculeze această dată. Tim îi spusese că-şi pierduse tatăl când avea zece ani, iar Tim era cu opt ani mai mic decât fratele său. Dar faptul că reținuse această informație îl surprinse pe Colt.

- Si mama ta? continuă ea. Mama ta adevărată...

El ridică din umeri.

- Nu mi-o mai amintesc, replică el nepăsător. A murit imediat ce m-a născut.

- Si tatăl tău, s-a recăsătorit... când?

- Când aveam şapte ani.

După multă vreme, se gândi Raine.

-Ați fost destul de apropiați, nu?

El nu răspunse imediat, concentrat asupra drumului.

- Nu, nu în mod deosebit, spuse el în sfârşit. Tata muncea mult departe de casă şi copilăria mi-am petrecut-o alături de bone. Nu-l vedeam prea des. Si cum credea că internatul este cea mai bună metodă de educație pentru copii, m-a dat la şcoală departe de casă, adăugă el cu regret. Poate a crezut că aşa e mai bine, dar în ce mă priveşte, consider că locul copiilor este lângă părinți... cel puțin în cei mai importanți ani ai dezvoltării lor.

Raine îl aprobă în gând, dar nu-şi rosti părerea cu voce tare. Colt nu-l putea păstra pe fiul lui mereu alături de el, iar pentru asta o învinovățea pe ea. Chiar şi aşa, îi fu milă de el, încercând să-şi imagineze singurătatea micului Colt. Poate de aceea era atât de independent.

Privi pe geam, păstrând tăcerea un timp.

- Dar mama ta vitregă? reluă ea apoi. Te-ai înțeles bine cu ea?

- Ce-i asta, Raine? întrebă el, suspicios. Un interogatoriu?

Deci, i se părea normal să împartă patul cu ea, dar nu şi viața lui personală, realiză ea, rănită. Tăcerea lui era o pedeapsă. Privi din nou pe fereastră. Treceau pe lângă case şi ferme din cărămidă roşie, mici şi cochete.

Deodată, temătoare, Raine întrebă:

- Colt... doar nu mergem la mama ta vitregă, nu?

N-o întâlnise niciodată pe mama fostului său logodnic. Nici măcar nu-şi amintea ca Tim s-o fi vizitat vreodată în timpul cât fuseseră împreună. Aranjase ca prietena lui şi mama vitregă să se întâlnească înainte de nuntă, dar întâlnirea nu mai avusese loc. Dar femeia îşi putea aminti numele ei. Numele femeii care adusese atâta suferință fiilor ei. Ce fel de primire îi va face?

- Calmează-te, o linişti el, înțelegând care-i erau temerile. Dintr-un motiv necunoscut, nu te-a condamnat niciodată, astfel că se va purta cu tine mai bine decât ai merita.

De ce naiba o jignea mereu, cu fiecare ocazie? Ce tot voia să demonstreze? Exasperată, şi-ar fi dorit să lase deoparte principiile şi să-i arunce adevărul în față. Să-l rănească. Să vadă cum siguranța de sine, superioritatea lui se topesc la aflarea trădării soției sale. Dar nu putea, chiar dacă asta însemna să sufere în continuare.

Grădina casei era superbă, cu tufişuri de trandafiri încă neînfloriți, bine îngrijită, ca o mică bijuterie. Dar nimeni nu răspunse când Colt bătu la uşă. Raine respiră uşurată. Prea devreme, realiză ea îndată, când Colt zise în şoaptă:

- Prin spate.

într-adevăr, cei doi locatari ai frumoasei căsuțe se aflau în grădinița din spate. Cel mic fu primul care-i zări.

- Tati!

Băiețelul veni în fugă către ei. Raine fu foarte emoționată când văzu felul drăgăstos în care Colt îşi întâmpină copilaşul. îl ridică fericit în brațe, legănându-l şi mângâindu-i chipul şi părul blond cu infinită blândețe. Sean însemna totul pentru tatăl lui.

- Sean... zise bărbatul după o scurtă ezitare... probabil că nu ți-o mai aminteşti pe domnişoara Welland.

Copilul privi în sus către ea, cu sprâncenele încruntate. Semăna atât de mult cu tatăl lui! în afara culorii părului, o moştenire de la mama sa, nimic altceva nu amintea figura Stephaniei. Probabil că şi părul avea să se închidă în timp.

- Ai mai întâlnit-o când erai mai mic, îi reaminti Colt.

Raine luă mâna întinsă solemn de Sean.

-încântat de cunoştinţă, zise băiatul.

Tânăra izbucni în râs, surprinsă de precocitatea copilaşului de şapte ani. Moştenise inteligenţa tatălui!

Dar atenția îi era atrasă mai mult de Colt. Brațele lui puternice şi bronzate, părul lui castaniu strălucind în lumina soarelui, ochii lui scânteietori privind-o cu intensitate. Raine se simți din nou străbătută de un val de căldură. Dorința îi cuprinse trupul şi sufletul.

-Colston!

Vocea femeii rupse intimitatea născută între ei.

-Mamă!

Exclamații formale din partea amândurora, dar nici urmă de distanță în îmbrățişarea lui afectuoasă şi în felul în care buzele bărbatului atinseră blând fruntea ridată a femeii.

înaltă şi slabă, mama lui vitregă avea un chip serios şi grav, dar plăcut. Gesturile ei erau blânde, protectoare. Dar chiar şi aşa, Raine deveni foarte tensionată când bărbatul o prezentă.

Ochii inteligenți ai femeii îl priviră pe Colt cu uimire, iar fiul confirmă:

- Da, e chiar Raine Welland. Printr-un concurs ciudat de împrejurări, am ajuns să lucrăm împreună.

Asta a fost tot. Nu mai simți nevoia unor noi justificări sau scuze.

- Sper că n-ai nimic împotrivă să ne dăm mâna, zise Ruth Falloner, scoțându-şi mănuşa de grădinărit. Mă tem că musafirii trebuie să mă viziteze numai seara, pentru a mă găsi în altă parte decât în grădină, glumi ea.

Probabil de asta era atât de frumoasă, se gândi Raine. Amândouă

grădinile erau minunate, splendide. Raine o complimentă cu toată sinceritatea.

Ruth râse şi-i mulţumi cu modestie. Raine pricepu că era o femeie deosebită. Plină de tact, mama lui Colt nu-l întrebă de ce adusese aici o astfel de musafiră. Tânăra îi mulţumi în gând.

-Vii să-mi vezi noul peştişor, tati? zise Sean, trăgându-şi părintele de mâneca hainei.

Colt îl privi cu un zâmbet indulgent.

- A câştigat un peştişor auriu la o serbare şcolară chiar astăzi, chicoti Ruth, vizibil încântată. Si acum i-a venit ideea să-şi facă propriul acvariu.

Raine şi Colt izbucniră în râs. Bărbatul se lăsă îndemnat către micul iaz în care peştişorul îşi găsise sălaş. Raine realiză că, în ciuda atitudinii bărbatului faţă de ea, dragostea lui pentru Sean era pură şi profundă, dar şi foarte echilibrată, în aşa fel încât băiatul avea să devină un adult sensibil şi iubitor.

Deodată, îşi dădu seama că ei trei puteau fi luaţi drept o familie venită în vizită la rude pentru o zi.

Propriile gânduri o uimiră şi se întoarse cu spatele la Colt, încercând să-şi dea seama de unde proveneau aceste imagini nebuneşti. îşi dorea ca Sean să-i devină fiu? Iar Colt... soţul ei?

Era absurd. încercă să-şi revină şi-şi concentră întreaga atenţie asupra lui Ruth, care-i povestea istoria trandafirului căţărător şi-i promise să-i dea un butaş la momentul potrivit.

Totuşi, îi era greu să se concentreze asupra vorbelor femeii. în mod ridicol, trupul ei tânjea după atingerea lui Colt. Era o nebunie, o dorinţă lipsită de logică, de vreme ce ignora dispreţul cu care

bărbatul o privea. Probabil că-i lipsea total simțul de autoconservare. Voia să facă dragoste cu el, să se abandoneze lui. Dar asta nu însemna decât o dorință sexuală şi contrazicea toate principiile de viață în care fusese crescută. De aceea, mintea ei căuta noi justificări ale dorinței senzuale, făcând-o să creadă că dincolo de ea se găseau sentimente profunde... dar asta nu era adevărat. Oricum ar fi fost însă, emoțiile o copleşeau. Chiar şi acum se simțea cuprinsă de fiori necunoscuți, greu de ignorat.

Luară ceaiul pe verandă. Ruth le pregătise sandvişuri şi prăjituri. în timpul mesei, Colt discută cu mama sa probleme de familie, pe când Raine se întreținu cu Sean. Băiatul o surprinse prin cunoştințele sale, foarte bogate pentru vârsta lui. Raine privi către Colt şi, chiar în acea clipă, bărbatul o privi la rândul lui. în ochii lui ghici mândria de a avea un astfel de copil. Recunoscătoare, Raine răsuflă uşurată că, măcar pentru un moment, animozitatea dintre ei dispăruse.

Soarele începuse să coboare în spatele copacilor. Dintr-o grădină vecină se auzi o maşină de tuns iarba.

- Sean, de ce nu-l iei pe tati să-i arăți plantele pe care le-am pus în seră? sugeră Ruth, ridicându-se de pe scaun ca să spele vasele.

Sean nu aşteptă să i se spună de două ori. Sări imediat de pe locul lui şi-şi luă tatăl de mână, pregătit să-i arate ispràvile lui şi ale bunicii.

Chipul lui Raine se îmblânzi la vederea entuziasmului copilăresc al băiatului, dar în acelaşi timp simți o ciudată undă de gelozie la vederea relației tată-fiu.

-Vă voi ajuta cu spălatul vaselor, doamnă Falloner, se oferi Raine, bucuroasă să scape pentru câteva clipe de prezența tulburătoare a lui Colt.

Si apoi, voia să discute puțin cu Ruth, simțind că-i datorează acestei femei o explicație pentru faptul că apăruse atât de brusc în viața ei.

Ruth acceptă ajutorul ei şi amândouă intrară în bucătărie, cu brațele pline.

- Ei? începu femeia fără o pregătire prealabilă, imediat ce intrară în bucătărie.

Raine rămase pe loc, uimită. Femeia reluă cu un zâmbet, răspunzând întrebării nerostite a tinerei:

-Ei bine, da, mi-am dat seama că vrei să-mi spui ceva. Colston nu explică nimic dacă nu consideră necesar, şi asta te-a făcut să te simți prost de când ai venit, nu?

Raine privi apa înspumată adunată în chiuvetă, gândindu-se că Ruth Falloner era o femeie foarte perspicace. La fel de inteligentă ca fiul ei, deşi între ei nu exista o legătură de sânge. Ridică din umeri şi explică:

- Problema e că n-am ştiut că vrea să mă aducă aici. A fost o coincidență destul de nefericită să ne regăsim după atâta timp... şi să fim nevoiți să lucrăm împreună... dar să mă aducă aici... Cred că a fost un adevărat şoc pentru dumneavoastră.

Zâmbetul cu care femeia îi răspunse era înțelegător.

-Am destulă experiență pentru a mai fi şocată de astfel de fapte, draga mea, răspunse ea calm, spălând o farfurie din porțelan cu imprimeuri roz, delicate. Cele întâmplate între tine şi fiul meu nu privesc pe nimeni altcineva în afară de voi. Iar dacă dragul de Colston te-a adus aici, asta-i treaba lui, nu a mea.

Raine îi mulțumi cu un surâs. Colt avusese dreptate când îi spusese

că Ruth n-o judeca pentru faptele trecutului. Raine se întreba însă de ce anume.

- Cât despre Tim... am avut motivele mele, explică ea, plecându-şi ochii.

Si-ar fi dorit ca Ruth Falloner să afle adevărul, dar nu-i putu mărturisi care fuseseră aceste motive. Surprinsă, simți brațul încurajator al femeii pe umărul ei.

- Nu te-a adus niciodată aici, să te văd, oftă Ruth. De fapt, mă vizitează din ce în ce mai rar. în vocea ei se simțea tristețea. Colston, pe de altă parte, continuă femeia, vine regulat, fie că Sean se află aici sau nu. De fiecare dată când se află în Anglia, încearcă să treacă pe la mine, înainte de a se întoarce pe insulă.

Exista o incontestabilă mândrie în cuvintele lui Ruth, iar Raine simți o notă de respect pentru acest bărbat. Nu era prima oară când îi trezea astfel de sentimente. Ca adolescentă, îl venerase, deşi în relația lor dominase un soi de teamă din partea ei. Colt era un bărbat care impunea respect şi a cărei atitudine de lider trezea spontan admirația. Acum, Ruth confirma ceea ce Raine ştia deja - pentru el, familia era foarte importantă. Dacă n-ar fi fost, n-ar fi urât-o atât de mult, îşi aminti ea.

- Sunteți foarte apropiați, nu?

Blândețea afirmației lui Raine lumină chipul femeii.

- îl iubesc ca pe copilul meu. Mi-a fost mai apropiat decât propriul fiu, deşi nu ne-am cunoscut până la moartea soțului.

Surprinsă de remarca ei, tânăra o observă în tăcere. Ruth continuă să aşeze ceştile de ceai în suportul de lemn care acoperea aproape un perete.

- Când m-am căsătorit cu tatăl său, îşi continuă femeia povestea, Colston era deja un băiat de şcoală, cu o personalitate bine conturată. Vezi tu, îi semăna foarte bine tatălui. Amândoi voiau să domine, să-şi impună punctul de vedere. Erau foarte încăpăţânaţi şi s-au născut inevitabile confruntări. E greu să trăieşti cu o astfel de personalitate alături, Raine, dar e mai uşor de suportat atunci când se îmbină cu loialitatea şi simţul responsabilităţii. Si ăsta e cazul lui Colston.

Raine se întrebă cum ar fi reacţionat Colt dacă ar fi ştiut că mama lui îi comentează comportamentul în faţa ei. îşi imagină reacţia bărbatului şi avu un scurt tremur de teamă.

- Tatăl lui a fost dur cu el? întrebă ea.

- Foarte, replică Ruth Falloner pe un ton dezaprobator. Nu i-a făcut nici un rău, dar chiar şi aşa nu mi s-a părut normal să-l trimită departe de casă atât de mic... a fost lăsat să se descurce singur. Ciudat, dar Henry a fost mult mai îngăduitor cu Timothy. Dacă n-ar fi fost, nu cred că ar mai exista o astfel de rivalitate între ei.

Raine se întoarse către Ruth, nedumerită.

- Vreţi să spuneţi... Colt gelos pe Tim?

I se părea greu de crezut aşa ceva.

- Ciudat, dar lucrurile au stat tocmai invers, o contrazise femeia, uimind-o şi mai mult. Timothy şi-a dorit întotdeauna ceea ce avea Colston. A vrut mereu să-i calce pe urme. Si, desigur, după moartea tatălui, lucrurile au fost foarte dificile pentru mine. Colston i-a plătit educaţia şi cred că ştii la fel de bine ca şi mine că tot el i-a oferit prima slujbă şi l-a luat cu el când a mutat compania în Jersey, ba chiar i-a plătit apartamentul în care stătea.

Acest ultim aspect reprezenta o noutate pentru Raine.

- Timothy lucrează încă pentru Colston... la firma-mamă, o lămuri Ruth. Cred că ți-a spus...

Nu, nu-i spusese, iar Raine nu întrebase. Dar îşi amintea acum cât de mult încerca fostul logodnic să-şi imite fratele şi să obțină aceeaşi eleganță, acelaşi aer de lider... fără succes. într-adevăr, îşi dorise tot ceea ce Colt avea... Iar Ruth nu ştia cel mai important dintre aceste lucruri: soția lui Colt.

Prin fereastră, putea vedea figura înaltă a bărbatului. Se afla în seră şi părea foarte interesat de ceva ce băiețelul său îi arăta. înghiți cu greu, afectată mai mult decât ar fi trebuit de dragostea bărbatului pentru micul Sean.

- Mi-ar plăcea să puteți accepta că există două fețe ale poveştii dintre Tim şi mine, şopti ea către Ruth. Colt mă învinovățeşte pe mine pentru accident.

- încă? replică uimită Ruth. Speram că i-a trecut, oftă femeia, dar presupun că a fost cel mai afectat dintre toți. Si apoi, nu-l ajută să-l vadă pe Timothy aşa cum este.

Raine o privi întrebător, simțind că femeia mai voia să adauge ceva.

Dar Ruth ezită şi spuse numai:

- Si... a pierdut-o pe Stephanie.

Fără să ştie de ce, pomenirea numelui soției lui Colt o făcu pe Raine să tremure. Nu se putu uita la femeia din fața ei. Scoase dopul din chiuvetă şi privi apa scurgându-se încet.

- Cred că ar trebui să ne întoarcem înapoi la băieți, înainte să vină să ne caute, zâmbi Ruth.

Raine aprobă dar înainte de toate se scuză şi se duse până la baie. Voia să fie singură.

Spălându-se pe față, se gândi cât de binevoitoare era gazda sa. Când

Colt o adusese aici, sperase că mama lui Tim o va privi cu oarecare îndăguință, dar nu se aşteptase în niciun caz la o primire caldă şi prietenească. Asta dovedea că era o persoană corectă şi foarte blândă, care nu se lăsa influențată de subiectivism, aşa cum o făcea Colt. Dar, după cum spusese Ruth, bărbatul pierduse cel mai mult.

Revenind de la baie, se opri pe scări, auzind bătăi în uşă. Când Colt ciocănise mai devreme, Ruth nu-l auzise, pentru că se afla în grădină. Astfel că era puțin probabil să audă bătăile în uşă din locul în care se afla. Se întrebă dacă trebuia să deschidă chiar ea uşa şi hotărî rapid că da. Dar, când apăsă clanța şi dădu uşa de perete, resimți cel de-al doilea şoc teribil al ultimelor două zile.

Capitolul 6

Raine întâlni ochii albaştri şi cândva frumoasele trăsături ale chipului bărbatului, acum urâţit de îngrozitoarea cicatrice de pe obraz. Părul, mai deschis decât cel al lui Colt, părea lipsit de culoare.

- Ce cauţi aici? întrebă Tim, cu vocea blândă care altădată o făcea să se cutremure, iar acum i se păru lipsită de personalitate.

Revenindu-şi din şoc, Raine reuşi să articuleze:

- Tim... eu...

Dar se opri, neştiind ce să adauge.

Abia remarcă venirea micuţului Sean, care se opri brusc în spatele ei, uimit de prezenţa neaşteptată a unchiului. Apoi, fără să-şi dea seama cum, rosti:

- Colt m-a adus.

Tim privi dincolo de ea şi o zări pe Ruth, care-l urmase pe Sean.

- Mamă? rosti bărbatul întrebător şi cu o notă acuzatoare în glas.

Raine îşi privi cu milă fostul logodnic intrând cu greu în casă, sprijinit în baston. Ruth părea palidă şi surprinsă. La fel de palidă ca şi Tim. Numai Colt părea total netulburat de ciudata apariţie a fratelui şi-l privea cu o expresie greu de pătruns. Raine pricepu şi de ce. Vizitele lui Tim erau atât de rare, încât era greu de imaginat că această apariţie era o simplă coincidenţă. Cu ochi arzători, trecu rapid pe lângă Colt, ignorând faptul că bărbatul o chemă înapoi şi, luptând cu lacrimile de furie, ieşi în grădină.

Doamne, cum putuse face aşa ceva? O ura atât de mult încât programase această întâlnire ca să-i arate ororile provocate de refuzul ei de a se căsători? Ca s-o forţeze să se confrunte cu Tim? S-o facă să-şi accepte vinovăţia?

-Raine! o strigă Colt, urmând-o.

-Ah, ticălosule! strigă ea, înlăcrimată.

Nu-i venea să creadă! Nici măcar Colt nu putea fi atât de crud.

-Tu ai aranjat totul. M-ai adus aici... l-ai chemat pe Tim... doar ca să mă forțezi să-l văd așa...

Colt o prinse de brațe și încercă s-o oprească. Dar degetele ei îi căutau fața, în efortul nebunesc de a-l zgâria.

- Raine! Pentru numele lui Dumnezeu, chiar crezi că am făcut ceva atât de nebunesc? Recunosc, am vrut să te văd răspunzând pentru faptele tale, dar numai în fața mea.

Vocea lui era încărcată de emoție, astfel că Raine îl privi, pe jumătate încrezătoare în vorbele lui. Mâinile lui coborâră către brațele ei, mângâind-o încetișor.

- E o pură coincidență faptul că a venit și el aici, spuse Colt. în ciuda bănuielilor conștiinței tale încărcate...

- O, foarte emoționant, se auzi vocea ironică a lui Tim, surprinzându-i pe amândoi.

Raine stătea prea aproape de Colt. Oare Tim crezuse că...

- Nu, nu-i nicio coincidență, continuă Tim, contrazicându-și fratele. Am sunat la birou, mi s-a spus că ești în Anglia, așa că am venit încoace. Stiam că nu vei scăpa ocazia de a juca rolul fiului iubitor.

în tonul lui se ghicea un adânc resentiment.

- Se pare că am obținut răspunsul la întrebările mele, adăugă el cu dispreț. Acum, încep să înțeleg de ce ai avut tupeul ordinar să-mi tai fondurile.

- Cheltuiai prea mult la jocurile de noroc, replică fratele său scurt.

- Si ce altceva îmi mai rămăsese, pentru Dumnezeu?

Amărăciunea din glasul lui o impresionă profund pe Raine. Se schimbase mult. Tânărul şi fermecătorul bărbat de altădată, de care se îndrăgostise pe loc, devenise un trist personaj, un tip anost, plin de amărăciune. Raine se simţi înduioşată. Auzi glasul lui Sean din hol, apoi o văzu pe Ruth conducându-l înapoi în casă.

- Ţie ţi-e bine, izbucni Timothy, cu imperiul tău de afaceri, cu maşina ta de lux şi cu banii tăi. Dar mie, femeile nu-mi prea cad în braţe, râse bărbatul cu amărăciune. Deci, cum e să te întâlneşti cu fosta mea prietenă?

-Tim!

Iată cât de mult îl înrăise accidentul!

între cei doi bărbaţi se născuse o extraordinară rivalitate, generată de către Tim, simţi Raine.

- Ce ţi-a spus de te-a convins să fii cu ea? întrebă Tim, strâmbându-se.

Deodată, Raine realiză că Tim bănuia că-i spusese fratelui lui despre Stephanie.

Aruncându-i o privire încărcată de ură, Timothy continuă:

-Ţi-a povestit cât de bine ne înţelegeam în pat? O, era sălbatică...

-Tim! strigară amândoi, scandalizaţi.

- Tim, reluă Raine. Lucrez pentru Colt... asta-i tot... nimic mai mult.

Nu făcuse niciodată dragoste cu Tim. Raine, naivă cum era, voia să se păstreze pentru ziua nunţii, deşi logodnicul ei încercase din răsputeri s-o facă să se răzgândească. Acum, când se gândea la toate astea, îi venea să râdă de propria ei inocenţă.

- Ei, draga mea, nu mai minţi! Ce am văzut eu acum nu poate intra

în categoria relațiilor de serviciu. Dar crezi că te poate satisface? Eşti sigură că asta îți doreşti? Un bărbat care n-a putut avea grijă nici de propria nevastă?

-Unde vrei să ajungi, Tim? întrebă Colt cu duritate.

în nemărginita sa ură, Tim nu voia decât să-şi rănească fratele, să-l facă să plătească... pentru ce? Pentru că avusese întotdeauna grijă de el. Credea că Raine îi povestise deja totul lui Colt.

-Tim, nu, îl imploră tânăra, încercând să prevină o scenă violentă între cei doi frați.

Colt suferise destul, îşi spuse ea, cu inima strânsă. Ciudat, voia să-l apere, deşi bărbatul voia încă s-o rănească...

-Vrei să spui că... nu i-ai povestit? replică Tim.

în vocea sa se simțea neîncrederea.

Vocea şoptită a lui Colt se făcu auzită:

-Ce să-mi spună?

Bărbatul se îndreptă către fratele său mai mic. Raine îl prinse de mână:

-Nimic, Colt...

- Nimic? repetă Tim cu sarcasm, agitându-şi mâna în aer. Loialitatea ta e demnă de laudă, dar până la urmă tot i-ai fi spus, murmură bărbatul. Am auzit că puterea sa de convingere, mai ales în privința femeilor, n-are egal. Oricum, era momentul să afle.

Raine îşi dădu seama că nimic altceva nu mai conta pentru Tim. Dacă-şi putea răni fratele, îşi asuma orice risc. Tânăra strigă, cu disperare:

-Tim!

Dar acesta n-o luă în seamă.

-De ce să nu afle cum ai dat peste mine şi peste Stephanie? strigă bărbatul, plin de cruzime.

Raine nu pricepu ce se întâmplă pe urmă. îi văzu pe cei doi faţă în faţă, o auzi pe Ruth ţipând şi se trezi între cei doi, încercând să-i despartă.

-Colt, nu!

El se opri pe loc, cu pumnii strânşi, cu dinţii încleştaţi.

în spatele ei, auzi glasul dispreţuitor şi sarcastic al lui Tim.

- Grija pe care mi-o porţi este înduioşătoare, draga mea, dar nu-i deloc necesară. Fratele meu nu va lovi niciodată un schilod. Nu-l lasă moralitatea lui... arhicunoscută.

Ameţită, Raine realiză că acţiunea ei putea fi interpretată ca o apărare a lui Tim, când, de fapt, nu asta intenţionase. Vrusese doar să prevină un scandal inutil.

Dar Tim avea dreptate. Colt nu-şi lovi fratele. Iar acesta se bazase probabil exact pe acest lucru când avusese curajul să-i arunce în faţă adevărul despre soţia lui. încă nevenindu-i să creadă cele întâmplate, Raine se întrebă de ce o făcuse. Probabil pentru că purtase prea multă vreme povara asta pe umeri.

-Propriul meu frate! şopti Colt cu dezgust, dar tristeţea i se citea în ochi.

Raine aproape că-i putea simţi durerea. Ar fi vrut să sună ceva, să-i uşureze chinul, dar nu ştia cum să-l ajute.

Lângă ea, auzi vocea şoptită a lui Ruth:

-Colston?

El privi către ea, cu ochii mai trişti ca niciodată.

-Ai ştiut despre asta?

Ruth ezită.

-Am bănuit ceva, admise ea, cu glas nefericit.

De asta n-o condamnase niciodată pe ea, se gândi Raine.

Afară se lăsase frigul. Vântul rece bătea uşor. Raine tremură. Simţi braţul lui Colt pe umărul ei.

- Mulţumeşte Cerului că mergi în baston, ţipă Colt către fratele său. Altfel, te-aş fi adus în aşa hal, încât n-ai mai fi avut nevoie de el. De fapt, de nimic... niciodată...

îl mai văzuse suferind şi altă dată, îl mai văzuse mânios. Dar niciodată nu-l mai văzuse astfel. Durerea lui era aproape palpabilă.

- Ciudat... Colt... că m-a preferat pe mine! continuă Tim.

Tinerei nu-i venea să creadă că fratele mai mic continua să vorbească astfel.

- Stii, voia să te părăsească, să se mute cu mine. Ai fi suportat aşa ceva... să-ţi pierzi nevasta în favoarea fratelui vitreg?

Nu înceta să aţâţe cearta. Totuşi, Colt rămase rece la acest efort zadarnic. Chipul lui se relaxă şi redeveni stăpân pe sine.

- Te înşeli, frăţioare, dacă ai impresia că ai fost singurul, replică el. Stephanie a avut mai mulţi amanţi şi nici măcar nu se mulţumea cu unul singur deodată. Totuşi, a reuşit să păstreze discreţia. Ceea ce n-am ştiut, e că a fost atât de josnică încât să seducă un membru al familiei... şi că tu ai putut fi atât de ticălos. Nu pot suporta să mai stau sub acelaşi acoperiş cu tine.

Bărbatul îi întoarse spatele şi plecă. Raine, uimită de această nouă revelaţie, rămase pe loc, privind chipul palid al lui Tim. Nu-i venea să creadă că adevărul fusese spus în sfârşit. Rămasă fără glas, îi privi pe Ruth şi pe Colt intrând în casă şi vru să-i urmeze. însă braţul lui Tim o

opri.

- îmi pare rău, spuse bărbatul. Vorbesc serios, o asigură el. în legătură cu Stephanie...

Lui Raine i se păru că bărbatul pare într-adevăr chinuit de remuşcări. îi privi chipul. Chiar şi cu rana de pe obraz, trăsăturile îi rămăseseră frumoase. Fără tăria de caracter a lui Colt, desigur, dar atrăgător.

- Avea totul, continuă Tim, şi Raine înţelese că nu vorbea numai despre lucrurile materiale. Nu credeam că puţină distracţie cu soţia lui va dăuna cuiva. A fost doar o glumă, dar totdeauna te-am dorit numai pe tine... dar tu m-ai exasperat cu săruturile tale inocente şi cu principiile tale morale... nu înţelegi că tu ai fost cea care m-a împins în braţele Stephaniei?

- Cum îndrăzneşti să spui aşa ceva? exclamă Raine, cu ochii plini de mânie. Nu mă mai poţi învinovăţi pentru nimic din cele petrecute atunci. Totul s-a aflat. Colt ştie adevărul. Si acum, te rog să-mi dai drumul.

Dar el n-o eliberă. Dimpotrivă, o trase mai aproape de el, cu atâta putere încât tânăra îşi pierdu echilibrul.

- Putem trece peste toate cele întâmplate, insistă bărbatul. Doar nu crezi că ai vreo şansă cu fratele meu. Nu numai că eşti prea tânără pentru el, dar nici nu pari genul lui. Dar noi... noi putem fi împreună. Si ne va fi bine... Acum eşti mai matură, ai mai căpătat experienţă.

îi duse mâna la gură, sărutându-i-o cu patimă. Raine pricepu că Ruth avusese dreptate. Timothy voia tot ceea ce avea Colt. Probabil că pentru el devenise o adevărată obsesie să concureze permanent cu fratele mai mare. Credea că Raine îi aparţinea lui Colt şi de aceea o

dorea înapoi. Ce altceva decât pura nebunie îl putea face să creadă că avea să se întoarcă la el, după toate cele petrecute între ei şi după felul cum o tratase?

Colt ieşi din casă şi-i zări pe Raine şi pe Tim încă împreună. Se încruntă şi zise către tânără, pe un ton de gheaţă:

- Strânge-ţi lucrurile! Plecăm.

Apoi se întoarse şi intră din nou în casă. Raine îl urmă, simţindu-se condamnată şi nicidecum achitată.

Pe drumul înapoi către Southampton, niciunul dintre ei nu vorbi. Colt îl luase pe Sean cu el în weekend şi copilul, după un început de drum gălăgios şi entuziast, se plictisise şi moţăia pe bancheta din spate. începuse să plouă, câteva picături mari ici-colo. Colt acţionă ştergătoarele şi ddeschise radioul.

Poate simţise nevoia să destindă atmosfera încărcată, însă câteva cuvinte de scuză ar fi fost un început mai bun, se gândi Raine cu gravitate, privind pe geam. Totuşi, muzica era liniştitoare. Era o piesă clasică, pe care Raine o recunoscu după primele acorduri - Debussy, Clar de lună. Lăsându-şi capul să se odihnească pe tetiera scaunului, tânăra închise ochii, sperând să se elibereze de tensiunea acestor momente de intimitate nedorită cu bărbatul de la volan.

Deschise din nou ochii, simţindu-se observată de Colt.

- Aşa da, şopti bărbatul. Văd că te-ai trezit.

Apoi, întorcându-se cu privirea către drum, adăugă, cu un oftat adânc:

- Se pare că am greşit faţă de tine...

Asta aşa e! se gândi Raine cu mânie. Dar, temperându-şi furia, răspunse cu simplitate:

- Da.

El o privi din nou, remarcând durerea care i se citea în ochi şi reluă grăbit.

- Ce altceva puteam crede, Raine? Am avut încredere în fratele meu, iar el părea atât de distrus în urma despărțirii... şi destul de stupid încât să-şi bea mințile şi să-şi lovească maşina. Iar tu... tu mi-ai ascuns adevărul... de ce? Pentru că nu ştiai ce-i voi face lui Tim?

Asta credea? îl privi nedumerită.

- Nu, desigur că nu.

- Atunci, de ce?

Nu-i putu răspunde la această întrebare, dar Colt pricepu adevărul.

în ochii lui, citi o întrebare arzătoare, iar concentrarea asupra drumului îi scăzu o clipă. Apoi, când îşi întoarse privirea la şosea, bărbatul şopti cu uimire.

- Doamne, Raine, cred că-ți place să fii pedepsită!

Tânăra pricepu că se referă atât la zvonurile răutăcioase plăsmuite despre ea în trecut, cât şi la recenta lui hărțuială, şi roşi. Vederea acestor mâini puternice aşezate pe volan îi amintea în fiecare clipă mângâierile pe care aceleaşi brațe i le dăruiseră. Ruşinată, încercă să scape de acest moment penibil şi zise:

- Dacă îți imaginezi că mi-au plăcut amenințările tale...şi că am vrut să...

- Să ce? o întrerupse el.

Colt o provoca din nou. Zâmbetul lui era ironic. Raine nu-i putu susține privirea şi întoarse capul către geam. Muzica lui Debussy devenea din ce în ce mai senzuală.

- N-ai cum să scapi, draga mea, reluă Colt. între noi există o vrajă.

Chiar dacă recunoşti sau nu, fie că vrei sau nu, fiecare gest al tău îmi demonstrează că eşti conştientă de asta. Când te ating, îmi dau seama că mă doreşti. De fapt, întotdeauna a fost astfel. Dacă Sean n-ar fi cu noi în maşină, ţi-aş demonstra că am dreptate.

Ea înghiţi cu greu, aruncând o privire către copilaşul care dormea. Era recunoscătoare că se afla acolo.

- Păcat că nu ţi se oferă oportunitatea asta, izbucni ea, încercând să-şi ignore bătăile inimii. Altfel, ai fi descoperit cu uimire că te înşeli. Si n-ar fi prima dată...

Bărbatul privi în oglinda retrovizoare, apoi din nou la drum.

- Raine Welland... vei regreta aceste cuvinte, îi promise el calm, închizând radioul, unde începuse să cânte o formaţie rock.

Raine fu scuturată de un fior. Acum că aflase adevărul despre Tim şi Stephanie şi nu mai avea niciun motiv de răzbunare, bărbatul trebuia să înceteze această hărţuială fără sens, nu? Pentru că la asta se reducea totul.

Apoi, fără să vrea, se întoarse cu gândul la femeia pe care Colt o iubise suficient de mult pentru a o lua de soţie. Faptul că Stephanie avusese atâtea aventuri o uimea încă, mai ales că se înjosise într-atât încât să aibă o relaţie cu Tim. Iar Colt ştiuse despre toate astea... Bineînţeles, cu excepţia celei mai importante. Probabil suferise mult din pricina trădării femeii. Si totuşi, îşi ascunsese bine sentimentele, realiză ea cu admiraţie.

Ce ironie, să descopere acum că, dacă s-ar fi dus la el acum şase ani şi i-ar fi spus adevărul, Colt n-ar fi alungat-o, ci ar fi crezut-o, ar fi înţeles-o...

- De ce n-ai divorţat... de Stephanie? întrebă ea aproape fără voie.

- Am avut motivele mele, răspunse el cu un lung oftat.

Si, probabil, cel mai bun dintre ele fusese acela că încă o mai iubea, se gândi Raine, regretând că pusese această întrebare.

- Ei... mi-ai acceptat scuzele? insistă Colt.

Ieşiseră din Forest şi se apropiau de suburbiile oraşului.

Tonul bărbatului era rece, oarecum nepăsător. Faptul că greşise nu-l făcea mai vulnerabil, mai puțin mândru. Rămăsese acelaşi om orgolios. într-un fel, îi invidia siguranța de sine.

- Să uităm toată povestea, murmură ea cu aceeaşi răceală.

- Deci, acum ştie adevărul, concluzionă Raine, relatându-i Colettei vizita la mama vitregă a lui Colt şi întâlnirea cu Tim, evitând totuşi să-i spună că amanta lui Tim fusese nimeni alta decât Stephanie Falloner.

Stăteau întinse la plajă, toropite de căldura soarelui. Raine săpa cu picioarele în nisipul fierbinte, ridicându-le pentru a urmări cum i se preling firele aurii printre degete.

- Colt se poartă cu mine... foarte diferit... dar...

- Dar? repetă prietena ei. Mi-ai spus că ți-a trimis flori, că te-a dus la cel mai bun restaurant de pe insulă... Ce mai vrei de la bietul om?

- Nu ştiu, oftă Raine.

Nu mai era sigură ce voia sau dacă voia ceva. în fond, Colt se schimbase. Mai întâi, îi dăruise trandafiri. Trandafiri roşii. Un buchet mare, fără niciun mesaj. Doar un mic bilet, pe care-şi scrisese numele. Iar ea îi acceptase ca pe o subtilă scuză pentru trecutul lor tumultuos, la fel cum acceptase şi invitația la cină.

în restaurantul luxos, luminat elegant numai de lumânări, descoperise cu uimire că bărbatul o putea face să râdă, să se simtă fericită. Aflase că şi lui îi plăcea muzica clasică, dar şi cea populară, şi

mai remarcase o aversiune comună pentru televizor. Colt se relaxa înotând şi jucând squash, ceea ce explica forma lui fizică grozavă. Pentru prima oară, vorbeau aceeaşi limbă, fără ostilitate, fără teamă. Raine îl privea acum ca pe un bărbat, nu ca pe fratele vitreg al fostului logodnic.

Fără să vrea, se întreba fără încetare de ce un tip ca el se încăpățânase să păstreze relația cu Stephanie, de ce nu divorțase. Dar nu îndrăzni să-l întrebe din nou despre asta, mai ales că în discuția lor nu mai interveni subiectul mariajului lui Colt. De asemenea, niciunul dintre ei nu-l menționă pe Tim. Amândoi simțeau că fostele lor relații reprezentau subiecte tabu. Raine era mulțumită. Atât Tim, cât şi Stephanie le aduseseră multă nefericire în trecut.

Dar înțelegerea lor intelectuală fu întrecută de comunicarea dintre trupurile lor. Simpla prezență a bărbatului de partea cealaltă a mesei trezea în ea valuri de dorință. Auzindu-i vocea profundă, joasă şi caldă, o treceau fiori de pasiune. Privind în frumoşii lui ochi hipnotici, se simțea captivă, supusă farmecului lui.

Astfel că, în momentul când ajunseră în fața apartamentului ei, Raine era toată numai dorință, anticipând cu emoție senzația de a fi strivită sub trupul lui şi de a fi sărutată de buzele sale. Dar nu se întâmplă astfel. Fu nevoită să se declare mulțumită cu un amical sărut pe frunte. Zâmbetul bărbatului, ironic şi în acelaşi timp plin de compasiune, îi demonstră că-i ghicise dorința de a fi sărutată, dar că nu voia să-i ofere această satisfacție.

- Sunt înnebunită după el, şopti ea disperată. Iar asta mă sperie.

După felul în care Colt se purtase cu ea, era o nebunie să şi-l dorească atât de mult, o avertiza logica. Dar fără succes.

Chiar şi aşa, se simţi dezamăgită când, luni dimineață la birou, observă că bărbatul nu se afla acolo. Inima îi bătu emoţionată când Colt sună şi-i spuse că Sean era bolnav şi o rugă să vină la el acasă cu câteva documente importante.

- Norocoaso! îi zise recepţionista, când Raine o anunţă unde trebuia să plece.

Dar tânăra nu se mai gândea deja la întâlnirea cu bărbatul la care visa, ci la băieţelul bolnav. Raine ştia că familia Falloner avea o menajeră care se ocupa de casă zilnic, astfel că starea lui Sean trebuia să fie gravă, de vreme ce Colt alesese să rămână acasă şi să-l îngrijească personal.

Adună grăbită cele solicitate de şeful ei şi ieşi rapid în parcare.

Casa lui Colt era aproape la fel cum şi-o amintea, uriaşă şi albă, dominând micul golf din preajmă. Brazii înalţi şi gazonul perfect întreţinut îi dădeau un aer de sobrietate.

Raine ciocăni la uşă şi tresări văzând că-i răspunde chiar Colt.

- Ce-ai făcut... ai zburat? glumi el, surprins de rapiditatea cu care ajunsese.

- Mi-ai spus să vin, am venit, răspunse ea criptic, sperând ca bărbatul să nu-şi dea seama de nerăbdarea ei de a-i satisface orice dorinţă.

Trecu pe lângă el cu foile în mână, gândindu-se cât de frumos era şi ce bine îi stătea în cămaşa neagră pe care o purta. Apoi, luându-şi o expresie serioasă, întrebă:

- Ce s-a întâmplat cu Sean?

El ridică din umeri.

- Bănuiesc că e vorba de o indigestie. Doctorul spune că-şi va

reveni într-o zi sau două, dar nu vrea să mănânce nimic.

Raine îl privi cu simpatie. Părea obosit, avea cearcăne mari şi linii adânci în jurul gurii.

-Ai avut o noapte grea, nu-i aşa? întrebă ea.

- Da. Si ca şi cum n-ar fi fost de-ajuns, fata doamnei Bisson s-a întors acasă de la maternitate şi are nevoie de mama ei pentru câteva zile.

Tânăra îl urmă în birou, o cameră surprinzător de ordonată pentru un bărbat fără soție, fără menajeră şi cu un copil bolnăvior. Numai biroul era încărcat de hârtii, iar pe cămin se aflau câteva vaze cu flori ofilite. Pe jos, o carte de poveşti şi două maşinuțe, lucruri care nu şi-ar fi găsit niciodată locul aici, dacă Stephanie ar fi trăit. Din câte ştia, nevasta lui Colt fusese o maniacă a ordinii. Imaginea bărbatului stând în fotoliul din colț cu Sean pe genunchi şi citindu-i fiului o poveste îi apăru în minte lui Raine. Apoi, îl văzu cu ochii minții ducându-l la culcare şi coborând din nou în birou, strângând jucăriile şi făcând puțină ordine. Inima i se strânse. Nu şi-l imaginase niciodată pe Colt în rolul de tată şi de cap de familie. Dar acum că-l vedea în mediul lui, realiza că-i plăcea ideea.

Dimineața trecu agitată, neavând timp de conversații personale. Telefonul sună aprope tot timpul şi Colt dictă fără încetare scrisori, cu un debit verbal extrem de rapid. Raine se felicită în gând pentru viteza ei de notare.

Făcură o pauză, timp în care Colt se duse să facă o cafea în bucătărie. Raine îl urmă. Era o încăpere largă, luminoasă, mobilată cu piese din lemn de stejar. Pe lângă cele două ceşti de cafea, Colt pregăti un pahar cu lapte. Pentru Sean, desigur.

- Pot veni cu tine?

- Dacă vrei, aprobă el, începând să urce scările către dormitorul băiatului.

Când pătrunseră în micul dormitor, Sean îi zâmbi slab tatălui şi o privi curios pe Raine. Avea febră şi, după câteva înghițituri sorbite din paharul de lapte, refuză să mai bea.

- Haide, băiete... trebui să mănânci... măcar puțin, insistă Colt, aşezându-se lângă el pe pat.

Ca şi cum ar fi avut nevoie de încurajări, băiețelul luă câteva guri de lapte, apoi începu să scâncească, lipsit de voință. Chiar atunci, telefonul sună.

- Răspund eu, se oferi Raine, ieşind pe hol.

Era Jocelyn, care suna de la biroul din Londra al fratelui său. Raine realiză, nu fără oarecare stânjeneală, că femeia era foarte uimită de faptul că secretara lui Colt răspunde la telefonul lui de acasă.

- Vrei să-l chemi la telefon? întrebă Jocelyn pe un ton de ordin. Nu-mi place să-i transmit mesaje prin intermediul secretarei.

Raine îşi muşcă limba ca să nu-i răspundă cum merita şi-l chemă la aparat pe Colt.

Bărbatul se ridică.

- Mă ocup eu de Sean, sugeră Raine, ridicând paharul cu lapte de pe noptieră şi aşezându-se lângă copil.

Nu se simțea în largul ei. I se părea ciudat să aibă grijă de băiatul lui Colt. Copilul avea părul ud de sudoare. Raine îi mângâie fruntea şi-i şopti cuvinte liniştitoare, apoi începu să-i citească o poveste.

Când Colt se întoarse, paharul cu lapte se odihnea aproape gol pe noptieră şi fiul lui adormise la pieptul lui Raine.

- Dumnezeule! se miră el. Cum ai reuşit performanţa asta?

Bărbatul îşi trecu privirea admirativă de la pahar la copil, apoi se uită către Raine şi zâmbi. Chipul ei palid, înconjurat de pletele de foc fine ca mătasea, avea ceva angelic.

- I-am spus că vacile ar fi foarte nefericite dacă ar şti că nu vrea să bea din laptele făcut de ele, răspunse ea cu un zâmbet larg. Se pare că a mers, chicoti tânăra.

Colt se apropie de pat şi Raine deveni deodată foarte tensionată. îşi trecu limba peste buze cu un gest nervos. Apropierea lui o făcea mereu să se simtă slabă, vulnerabilă.

- Văd că te descurci de minune cu copiii, zise el, zâmbind.

Vocea tinerei tremură când răspunse:

- Nu suntem chiar atât de diferiţi de animale, şi în acest domeniu am destulă experienţă. Nu uita că am crescut la fermă.

îşi aminti că, odată, stătuse o noapte întreagă împreună cu tatăl ei, să îngrijească un viţel bolnav.

- Dar, dacă îmi amintesc bine, acum două săptămâni nu erai deloc dispus să-mi lauzi instinctele materne.

Bărbatul avu o expresie de regret.

- Câteodată, vorbesc prea mult. încă nu m-ai iertat pentru ce am spus?

- Nu, zâmbi ea, deşi ochii ei spuneau cu totul altceva.

-Atunci, ar trebui să fac tot posibilul pentru a-ţi schimba părerea, răspunse el pe un ton poznaş şi totuşi senzual.

Colt se aşeză pe pat lângă ea. Se aflau atât de aproape, încât îi putea simţi mirosul de parfum şi căldura trupului. Raine se simţi jenată şi privi ostentativ micul trupuşor ce dormea ghemuit alături de ei.

- Ce te-a făcut să părăseşti ferma familiei? întrebă Colt.

Ea ridică din umeri. Apoi, fără să-l privească, îi mărturisi că simțea nevoia de mai multă independență.

- Părinții mei sunt nişte drăguți, dar nu pot accepta faptul că am crescut, concluzionă ea, râzând.

- Nu ți-e dor de ei?

- Ba da, desigur, dar asta nu înseamnă că trebuie să locuiesc cu ei până la bătrânețe.

- Si... nu mai există altcineva căruia să-i duci dorul?

Se referea la un iubit. Raine nu răspunse îndată. Murmurul mării în golf şi respirația uşoară a copilului umpleau tăcerea.

- Nu, recunoscu ea în sfârşit.

Privirea bărbatului alunecă pe trupul copilului adăpostit la sânul ei.

- Ce norocos e Sean, şopti el. M-ai trata şi pe mine la fel dacă aş fi bolnav?

Raine ar fi vrut să răspundă da. Dar, temându-se de reacția lui, se strădui să-şi amintească faptul că existau probabil zeci de alte femei la care bărbatul putea apela, dacă ar fi simțit nevoia de cineva alături de el. Si printre ele se număra Jocelyn Day. Geloasă, aproape că izbucni în lacrimi, imaginându-şi-i pe cei doi îmbrățişați.

- Te îmbolnăveşti vreodată?

- Crezi sau nu, Raine, sunt totuşi un simplu om, o asigură el. Si, văzându-te aici, alături de copilul meu, mă face să-mi dau seama în ce măsură resimt lipsa unei adevărate familii. Cred că ar fi mai bine să-l lăsăm singur pe Sean şi să ne întoarcem la lucru, adăugă el pe un ton schimbat.

Ridică băiatul de lângă ea şi, accidental, degetele lui îi atinseră sânul. Raine îşi ţinu răsuflarea. El îi surprinse reacţia, dar nu zise nimic.

Chiar dacă restul zilei trecu fără mari evenimente, tensiunea dintre ei rămase constantă. Raine se simţea de parcă ar fi stat pe un vulcan gata să erupă.

Terminară treaba târziu. Colt se duse să-l verifice pe Sean şi o anunţă pe Raine că băiatul voia să-i vorbească.

- Sean vrea să te vadă înainte să pleci. Se pare că l-ai impresionat.

Raine înghiţi cu dificultate, când îl zări pe Colt mai aproape de ea. Ar fi vrut să-l ajute, să-i uşureze suferinţele.

Lăsându-se de pe un picior pe altul, Raine şopti stânjenită:

- Aş putea să rămân, dacă vrei.

Ironia din ochii lui Colt o făcu să se simtă ciudat şi regretă că spusese aceste cuvinte.

Braţele lui i se aşezară pe umeri:

- Mulţumesc, zise el, dar am un copilaş bolnav şi cred că mă distragi din treabă. Ar fi mai bine să pleci.

Atingerea mâinii lui o făcu să se cutremure.

- îmi ofeream serviciile, nu trupul, preciză ea rece, stânjenită că-i interpretase greşit sugestia.

- {tiu, răspunse el. Dar chiar crezi că putem petrece noaptea aici, împreună, fără să sfârşim în acelaşi pat?

- Da, spuse ea, ridicând demnă bărbia.

Bărbatul o privi cu scepticism.

- Dacă asta crezi, draga mea, atunci încerci să te păcăleşti singură, îi reproşă el. De fiecare dată când mă apropii de tine, mă simt de parcă aş fi băut un elixir al dragostei.

- Ai o imaginație bogată! râse ea.

- O, nu, deloc, şopti el cu blândețe, venind spre ea.

Buzele bărbatului îi atinseră părul. Răsuflarea lui caldă şi senzuală îi crescu pulsul. Dar bărbatul se dezmetici repede şi se îndepărtă de ea.

- Chiar şi acum mă simt îmbătat de un afrodiziac, reluă el, aşa că ar fi mai bine să pleci mai curând.

Fără să aştepte să-i spună a doua oară, Raine îl ascultă şi începu să urce scările către camera lui Sean.

Băiețelul era încă treaz. Raine îl sărută pe frunte şi tresări când Sean o întrebă cu o naivitate copilărească:

- Mai vii şi mâine?

- Da, promise ea zâmbind, atingându-i fruntea şi simțind că febra îi scăzuse.

în curând avea să-şi revină, se gândi ea mulțumită, conducând înapoi către casă. Iar asta însemna că nu trebuia să se mai ducă acasă la Colt prea multe zile. Atracția lor reciprocă devenise un lucru îngrijorător şi ar fi vrut să scape de această tensiune nedorită. Totuşi, nu se putea împiedica să se întrebe de ce, inițial hotărât s-o facă să i se supună, Colt se străduia acum să împiedice o posibilă apropiere intimă între ei. Nu era pentru că n-o mai dorea, nu. Fiecare privire, orice atingere îi demonstrau asta. Ştia că bărbatul nu mai încerca s-o rănească. Iar recompensa fizică o putea obține de la o femeie mult mai sofisticată, aşa cum era Jocelyn Day.

Gândul o duru şi opri motorul, încercând să-şi spună ferma că relațiile lui Colt n-o interesau. în fond, ce însemna acest bărbat pentru ea? îi era şef şi nimic mai mult. Si totuşi, visele îi erau pline de scene romantice şi se trezea în miez de noapte, înfierbântată, găsindu-şi

pernele ude de lacrimi.

Trecură două zile până când Sean se ridică din pat. Raine se ducea acasă la Colt în fiecare dimineaţă şi munceau aproape toată ziua. Abia dacă ajungeau să vorbească. Iar când bărbatul încerca să converseze şi despre alte subiecte în afara serviciului, Raine se mulţumea să zâmbească, fără să-i răspundă. îi era teamă. Teamă să se implice într-o relaţie nesigură, teamă de suferinţă. La rândul lui, Colt se cufunda în muncă.

Astfel că tânăra fu surprinsă când bărbatul intră în birou şi-i spuse:

-Gata cu treaba. îl scot pe Sean afară şi vrea să vii şi tu.

Raine încercă să protesteze, spunându-i că mai avea încă destule de făcut. Dar el insistă, şi până la urmă tânăra fu nevoită să accepte, gândindu-se dacă invitaţia venea într-adevăr din partea copilaşului sau tatăl îl influenţase.

Dar ce mai conta? îşi spuse ea, supărată că se surprinsese sperând că iniţiativa fusese a lui Colt. Urmându-i către maşină, observă bucuroasă entuziasmul cu care băieţelul o întâmpină.

Era o zi minunată - liniştită, însorită, caldă - şi Raine se simţea foarte bine alături de Colt. Nu merseră prea departe, şi Colt trase maşina pe dreapta, lângă un pâlc de copaci.

- De curând, am cumpărat ceva, zise bărbatul cu o mândrie amuzată. Ca o fiică de fermier ce te afli, mă gândeam că ai fi interesată să afli ce anume.

Raine îl privi curioasă, dar bărbatul nu-i dădu amănunte, astfel că fu nevoită să aştepte până când Colt opri în faţa unor porţi de fier şi spuse:

-Vino să vezi.

Raine râse, cu ochii strălucind de entuziasm.

-Vrei să spui că ai... cumpărat... o fermă?

El surâse, amuzat de uimirea ei, privindu-şi noua proprietate cu multă căldură şi cu mândrie.

- Aveam nevoie de un loc unde să pot scăpa de stresul muncii, şi ce alt mod mai bun de relaxare există decât întoarcerea la natură? explică el. Desigur, altcineva se va ocupa la început de fermă, dar, în timp, am de gând să mă implic mai mult în conducerea acestui loc. Vreau să petrec mai puțin timp departe de casă şi să dezvolt aici un cămin solid pentru Sean.

Intrară în curtea largă. Vacile păşteau liniştite şi ochii lor mari şi căprui îi priviră placid. Fiind crescută la o fermă, Raine era obişnuită cu ele. Se apropie de una şi-i mângâie părul auriu, râzând când animalul îşi întoarse către ea botul rozaliu, cu o expresie de încredere totală.

- Nu-i aşa că sunt cele mai frumoase din lume? zise Raine, zâmbind către Colt. Vacile de la ferma noastră din Guernsey sunt mai mari, dar sunt aproape la fel. Bovinele de pe insulă sunt aparte.

- Si ştii de ce? întrebă bărbatul.

Apoi, privind fruntea încruntată a tinerei, reluă:

-Vrei să spui că ai trăit aici atâta vreme fără să cunoşti unul dintre cele mai vechi obiceiuri ale insulei?

Ea ridică din umeri.

- Ei, va trebui să mă luminezi tu, profesore.

Gluma tinerei născu în ochii lui o strălucire aparte.

- Pe vremuri, Raine, începu el cu gravitate, când un fermier din Jersey îşi lua de soție o fată din Guernsey... sau invers... femeia trebuia să-i cumpere un vițel ca parte a dotei.

- Ce idee interesantă! râse Raine, amintindu-şi că tatăl ei îi povestise cândva despre acest obicei. Dar crezi că moda se mai poate întoarce?

-Nu, nu cred, admise el. Deşi mi-ar plăcea să cred că semnificația originală este încă valabilă, şi anume aceea că fata mărturisea că era pregătită să-şi amestece sângele... şi nu numai pe cel al turmelor.

Jenată, Raine privi în pământ. Dar Colt continuă:

- își oferea trupul... pentru a crea o nouă viață... pentru a da naştere unui copil.

Tânăra roşi, ridicându-şi încet privirea. Apoi râse, căutând să înlăture atmosfera tensionată.

-Colston Falloner... eşti un romantic incurabil!

-Asta nu poate fi o acuzație, glumi el.

Chiar atunci, Sean îi strigă şi Colt propuse să-l urmeze. Răvăşită, se îndreptă într-acolo. Iată că descoperea o nouă latură a lui Colt, sub platoşa aparent invincibilă pe care o arăta lumii. în ultimele zile, bărbatul i se descoperise ca un om cald şi apropiat, deşi era conştientă că nu cunoştea încă multe despre el.

Dar mai important era faptul că descoperea lucruri surprinzătoare despre sine însăşi. Iar unul dintre ele era că se îndrăgostise de Colt.

Capitolul 1

Zilele treceau ameţitor de repede pentru Raine şi-i era din ce în ce mai greu să se concentreze asupra treburilor de la birou.

De când descoperise sentimentele pe care le avea pentru Colt, se emoţiona de fiecare dată când bărbatul o privea sau îi vorbea. O simplă rugăminte din partea lui îi făcea inima să-i bată cu putere şi realiza cu disperare că trăia pentru momentele în care se afla în compania lui.

Cât despre Colt, bărbatul părea să-şi dea toată osteneala pentru a repara greşelile pe care le făcuse faţă de ea în trecut. Luau prânzul împreună la restaurant şi-i cerea mereu sfatul în legătură cu problemele de la serviciu. Si, din când în când, găsea pe birou câte un trandafir roşu. Iar câteodată o invita la cină în oraş. Totuşi, de fiecare dată când o ducea acasă, bărbatul era foarte politicos şi o săruta distant pe obraz, nefăcând niciun gest care să-i aline nevoia de el, în fiecare zi mai puternică. Numai în momentul în care ar fi izbutit să facă dragoste cu el ar fi reuşit să se vindece de această dorinţă nebună. Dar Colt nu părea să se gândească la această posibilitate. Prefera o relaţie platonică. Raine pricepu că bărbatul se purta cavalereşte, căutând să şteargă impresia proastă pe care i-o lăsase în trecut. în timp ce ea se îndrăgostea din ce în ce mai mult. Si, ca şi cum viaţa ei n-ar fi fost şi aşa destul de complicată, începuse să primească telefoane disperate de la Tim.

- Te-am sunat ieri, zise bărbatul când Sheila îi făcu legătura, dar mi s-a spus că eşti la masă cu fratele meu. Parcă îmi spusesei că n-aveţi o relaţie.

- Aşa e, izbucni Raine, deranjată de tonul lui autoritar şi dorindu-şi în secret ca lucrurile să fi stat altfel. Si chiar dacă am avea o relaţie, asta nu-i treaba ta.

Realiza că bărbatul, ca proaspăt şomer, n-avea prea multe de făcut, deşi ştia prea bine că el însuşi renunţase la slujba oferită de Colt. Fratele lui mai mare n-ar fi fost niciodată atât de lipsit de inimă încât să-l concedieze. încă o dată, inima îi tresări de mândrie, gândindu-se la bărbatul pe care-l iubea.

- Colt m-a rugat să-l ajut să caute nişte cărţi pentru Sean, continuă ea, amintindu-şi cât de mult o flatase această rugăminte. Sean, nepotul tău, adăugă ea cu ironie, ştiind de la Colt că bărbatul nu-i acorda copilaşului prea multă atenţie.

-Dacă insinuezi că nu-mi pasă de el, află că băiatul nu m-a plăcut niciodată, se apără Tim.

Raine pricepuse şi asta din felul în care Sean reacţionase la vederea unchiului în acea zi, când se afla la bunica sa.

Si ea spera să aibă mai puţin de-a face cu Tim, însă bărbatul avea alte idei. Se gândi chiar s-o invite în oraş.

Făcând un efort foarte mare pentru a nu-i răspunde urât, Raine reuşi să-i răspundă politicos, dar cu fermitate, că nu era interesată de reluarea relaţiei. Conversaţia devenise stânjenitoare, mai ales că Jack Hardwicke se tot plimba prin jurul ei, amuzat de discuţia auzită. Dar refuzul ei de a-l revedea nu-l descurajă pe Tim, care o sună a doua zi de mai multe ori. Ultima oară, chiar în momentul în care Colt se afla lângă ea, dictându-i un raport de care avea nevoie la întâlnirea spre care se îndrepta. După plecarea bărbatului, i se făcu legătura. Chiar când Raine trânti receptorul în furcă, sperând că încheiase ultima conversaţie cu Tim, lângă ea veni recepţionista.

-Ce-i cu şeful? întrebă femeia. Nu-i place să te caute cineva când e el prin preajmă? Sau nu vrea să discuţi cu fratele lui?

Văzând expresia uimită a colegei ei, Sheila explică:

- Era la recepție când ți-am făcut legătura cu Tim Falloner şi a vrut să ştie dacă ai mai vorbit cu el. Când i-am zis că da, ați mai vorbit de vreo patru ori săptămâna asta, n-a părut deloc mulțumit. De fapt, mi s-a părut chiar furios.

Raine avu o presimțire urâtă şi căută să înțeleagă de ce Colt nu suporta ideea de a fi sunată de fratele lui. Deşi ştia că nu-i decât o speranță nebunească, Raine se întrebă dacă nu cumva la mijloc era gelozia. Dacă ar fi fost, asta n-ar fi însemnat că-i păsa de ea?

Nu, nu se putea, se strădui ea să recunoască, oricât de dureroasă ar fi fost această constatare. Iar dacă insista să-şi facă astfel de gânduri, nu putea decât să ajungă să sufere.

Astfel că, atunci când Colt se întoarse şi o invită la cină, mai întâi refuză. în urma insistențelor lui şi din pricina faptului că tânjea după prezența lui, până la urmă acceptă.

-Am auzit că te caută Tim, zise bărbatul, când ajunseră la desert.

Raine îl privi calmă cum amesteca în cafea, întrebându-se de ce aşteptase atât de mult până să aducă în discuție acest subiect. Poate că nu-l considera destul de important. Poate că Sheila interpretase greşit reacția bărbatului.

- Da, admise ea.

- Ce vrea?

- Presupun că vrea să ne împăcăm, zise Raine, ridicând din umeri.

- Si există vreo şansă ca aşa ceva să se întâmple?

Sorbind din paharul cu lichior, Raine fu gata să nege imediat, apoi se opri. Dacă bărbatul ar fi bănuit ce sentimente avea pentru el, probabil că ar fi fost surprins şi amuzat, realiză ea cu disperare. Dacă ar

fi ştiut că în fiecare clipă se gândea la el...

Căutând să câştige timp, Raine aruncă o privire prin restaurant.

Afară era aproape seară, iar lămpile mici şi roz de pe mese începuseră să se aprindă, creând o atmosferă caldă. Pe ringul din centrul restaurantului două cupluri dansau.

Raine se întoarse către Colt şi şopti:

- Nu cred.

- Si totuşi, ai fost cândva îndrăgostită de el.

Da, dar înainte să te cunosc pe tine, zise ea în gând. Realiza acum că nu-l iubise niciodată pe Tim, cel puțin nu aşa cum îl iubea pe fratele lui. Zădărnicia sentimentelor ei o duru.

- Nu vrei să vorbim despre altceva? sugeră ea, dornică să schimbe subiectul.

- Dansăm?

- Da, şopti ea.

Se lăsă fericită în brațele lui. Dar Colt părea îngândurat. îl enervase prin faptul că fusese evazivă în răspunsuri, realiză ea. Asta însemna oare că bărbatul era gelos?

Trupul lui puternic se mişca lent în ritmul muzicii, iar atingerea corpurilor lor o făcu pe Raine să se cutremure - a câta oară - plină de emoție şi de dorință.

Speriată că bărbatul îi putea remarca reacția, se îndepărtă de el şi murmură:

- Nu mai vreau să dansez, lasă-mă.

Dar rugămintea ei avu un efect contrar. Brațele lui se strânseră mai tare în jurul ei.Tipă uşor, strivită de pieptul lui, iar deasupra ei auzi mormăitul lui de satisfacție.

- Stii că ochii tăi devin verzi ca smaraldul când eşti emoționată? şopti el. Acum eşti emoționată?

- Nu, minți ea, urându-l pentru efectul pe care-l avea asupra ei.

- Nu? o provocă el, îndepărtând-o de el câteva clipe, atât cât s-o poată privi.

Tânăra roşi, iar ochii i se umeziră. Tot ce putu face fu să închidă pleoapele peste ochii trădători.

Muzica luă o turnură mai senzuală. Colt o trase din nou lângă el şi începură să se mişte ca un singur trup. Amețită, îşi aminti de prima oară când dansaseră împreună. Pe atunci, dragostea pentru Tim o apărase de atracția nebunească simțită pentru acest bărbat. Dar acum nu mai avea nimic care s-o protejeze.

- Hai să plecăm de aici, îi propuse Colt pe un ton răguşit.

Ea se lăsă condusă fără să opună rezistență. Bărbatul conduse nebuneşte până acasă şi o lăsă în fața apartamentului. Raine şopti un timid "mulțumesc" şi vru să plece. Chiar dacă graba ei putea părea nepoliticoasă, tânăra ştia că era singura soluție pentru a scăpa de lângă el cu mintea încă întreagă. Dar reacția ei era târzie. El o ajunse şi o prinse de mână, cu o foame teribilă în ochi.

Senzații mii şi mii o traversară când buzele lui o sărutară. Se simți străbătută de ace de foc, mistuitoare.

O, Doamne! Trecuse atâta vreme de când n-o mai sărutase! în brațele lui, se topea ca o păpuşă de ceară. Avu o tresărire intensă când mâna lui îi cântări în palmă sânul. Răsuflarea ei era la fel de grea ca a lui. Mâinile bărbatului îi alergau pe tot corpul, făcând-o să geamă de dorință.

Mâna lui îi desfăcu degetele strânse şi-i luă cheia cu o blândă

fermitate, murmurând:

- Haide.

Ar fi vrut să-i spună că nu era protejată şi că putea rămâne însărcinată dacă făceau dragoste. Dar îl dorea atât de mult, încât nu voia să se lipsească de această unică ocazie de a fi fericită. îl urmă orbeşte către propriul apartament.

Imediat ce închise uşa în spatele lor, el o prinse în braţe. Raine ardea de dorinţă şi se lăsă dominată de buzele lui calde şi de braţele sale cercetătoare.

- O, Doamne! şopti ea, aproape delirând de plăcere.

îi scoase cămaşa din pantaloni şi trăi în sfârşit senzaţia divină de a-şi plimba degetele pe pieptul lui tare, puternic. El îi desfăcu fermoarul rochiei şi o lăsă să-i cadă la picioare, apoi o ridică în braţe, purtând-o către pat.

O întinse pe patul mare din dormitor şi se aplecă asupra ei, luminat discret doar de lumina lunii care intra prin fereastră. Cu părul arămiu răvăşit pe pernă şi cu ochii verzi măriţi de dorinţă şi aşteptare, Raine părea o zeiţă a dragostei. Când Colt se aplecă s-o sărute, privirea lui părea să fie cea a unui om care descoperă paradisul.

- Eşti atât de frumoasă! şopti el. Atât de frumoasă! repetă el, punctând fiecare cuvânt cu câte un sărut.

Pentru prima oară, Raine fu mândră de formele ei generoase şi de sânii ei grei. înţelegea acum că se născuse cu un singur scop, acela de a-l face fericit pe Colt şi de a-şi găsi fericirea în braţele lui.

îl văzu scoţându-şi hainele şi întorcându-se spre ea, un bărbat superb, puternic şi bronzat. Braţele ei îi simţeau trupul, mai întâi timid, apoi cu o crescândă încredere, deşi nu era la fel de experimentată ca el.

Cu gesturi blânde şi totodată dominatoare, bărbatul o aduse în pragul agoniei, făcând-o să-şi piardă mințile de dorință.

Mai târziu, când se odihnea în brațele bărbatului, cu fruntea pe umărul lui, bărbatul o întrebă şoptit:

- De ce nu mi-ai spus că sunt primul?

Raine înghiți cu greu. Oare era supărat pe ea?

- Ar fi contat?

El se ridică în cot ca să-i privească fața.

- Nu, dar aş fi fost mai tandru, dacă aş fi ştiut. Credeam însă că, dacă nu altcineva... măcar Tim... răspunse bărbatul uimit.

Raine clătină din cap, zâmbind.

- O, draga mea, minunata mea, o mângâie Colt. Ar trebui să stăm împreună. Vino să stai cu mine, Raine. Chiar de mâine. Mâine dimineață.

- Pur şi simplu? Colt, nu ştiu ce să spun. Colt, nu pot, nu...

- De ce nu? Te îngrijorează ce vor zice părinții tăi despre asta?

Nu-i venea să creadă! Reuşea să-i ghicească atât de bine sentimentele! Chiar în acea clipă se gândea că părinții ei ar suferi un şoc dacă i-ar anunța că se va muta cu cineva, deşi nu acesta era motivul pentru care nu se putea hotărî să facă un astfel de pas. Singurul lucru care o oprea cu adevărat era acela că-l iubea prea mult pentru a se mulțumi cu statutul de amantă. Nu voia să fie doar una dintre relațiile lui şi să trăiască în nesiguranță, să ştie că sfârşitul putea veni oricând...

Dar, înainte să poată răspunde, el îi întoarse fața şi întrebă:

- Mă vrei?

- Da.

- Atunci?

- E greu de explicat, ezită ea.

- Nu, nu-i greu. Deloc. Ei bine, eu te vreau şi, dacă e nevoie de o mică formalitate pentru a te păstra mereu în patul meu... atunci... sunt hotărât... mărită-te cu mine, Raine.

Ea îl privi cu gura căscată, cu ochi neîncrezători. O tresărire de fericire îi săltă inima.

- Vrei să spui că mă iubeşti, Colt? şopti ea.

- Nu.

Răspunsul lui sincer îi îngheță sângele în vene.

- Cuvântul ăsta e folosit mult prea mult şi provoacă prea multă suferință, prea multor oameni. Stiu foarte bine. Am trăit toate astea. Dar acum sunt mult mai realist, Raine. Tot ce ştiu este că te doresc şi vreau să fii lângă mine mereu. Noaptea, la culcare, şi dimineața, când mă trezesc. Vreau să fii acolo, numai a mea. Nu pot suporta gândul că poți fi a alcuiva.

Nu era cea mai romantică cerere în căsătorie, iar profunzimea dorinței lui o făcu să se cutremure. Era o decizie impetuoasă şi necaracteristică lui, simți Raine, care ajunsese să-l cunoască. Dar spusese clar că nu exista nicio implicare afectivă din partea lui. încruntată, Raine întrebă:

- Pot să mă mai gândesc?

Mâinile bărbatului, care o mângâiau uşor, se opriră.

- Dacă vrei, acceptă el, cu o expresie aproape suferindă. Dar nu prea mult.

în următoarele zile, Raine se gândi intens la propunerea lui, încercând să-şi imagineze cum ar fi viața ei fără bărbatul iubit. Această idee era de nesuportat. îşi dorea numai să-i lase mai mult timp. Stia că-l

iubeşte, dar era ridicol să creadă că el o poate iubi. Oricum, nu conta. în fond, o cerea în căsătorie, nu? Iar asta însemna o legătură pe viață. Colt nu era un tânăr neexperimentat, care să confunde dragostea cu dorința fizică. Atunci, de ce se mai temea?

Din pricina lui Tim. Fusese rănită înainte, iar acum voia să fie sigură că partenerul ei n-o va trăda. Iar Colt nu-şi arăta niciodată emoțiile. Dar şi el suferise foarte mult, îşi amini ea, înțelegându-i teama de a se implica într-o relație. Si totuşi, depindea numai de ei să facă această relație să funcționeze. Depindea de ea să-l facă să aibă încredere în ea. Ei bine, asta avea să facă, decise ea, înainte de a se duce la culcare. A doua zi dimineață, în biroul lui, îi dădu răspunsul aşteptat.

Se căsătoriră peste două săptămâni, la o biserică din apropierea casei lui. Casei lor, se corectă ea, zâmbind şi încercând să se acomodeze cu ideea. Păşiră afară din biserică, în lumina puternică a soarelui, întâmpinați cu râuri de confeti şi felicitați de puținii prieteni invitați. Raine alesese o rochie crem, elegantă şi totuşi simplă. Simți mâna lui Colt aşezată posesiv pe brațul ei şi-i privi chipul. în ochii lui citi din nou dorința. Privirea ei era toată numai dragoste.

Bărbatul privi în jur şi scăpă o scurtă înjurătură. Fericirea tinerei fu acoperită de un nor de tristețe. Afară, dincolo de porțile bisericii, îi aşteptau reporterii. Presa aflase într-un fel sau altul despre acest eveniment.

- Domnule Falloner, e adevărat că doamna Falloner a fost logodită cu fratele dumneavoastră?

Ignorând întrebarea, Colt o trase pe Raine din calea ziariştilor, dar reporterii îi urmară insistent.

- Cum a primit fratele dumneavoastră vestea? Ce face el astăzi?

Colt nu-l anunţase şi nu-l invitase la nuntă. Bărbatul nu răspunse întrebărilor şi-şi păstră calmul, conducându-şi mireasa către maşină. Raine se feri de bliţurile aparatelor de fotografiat şi răsuflă uşurată când maşina porni.

- Nu te teme, îi zâmbi el liniştitor. Vor uita de noi în câteva săptămâni, deşi presupun că era inevitabil să afle despre nuntă.

Da, aşa era, se gândi Raine, de vreme ce soţul ei era o persoană atât de importantă pe insulă. Soţul ei. Suna bine, zâmbi tânăra.

Acasă, se ţinu o mică recepţie. Primiră felicitările invitaţilor. Un sărut pe obraz de la Jack Hardwicke, cuvinte pline de căldură de la Colette şi de la iubitul ei. John Welland îşi îmbrăţişă fiica. Joan era foarte elegantă în rochia ei verde.

- Ei bine, unul dintre Falloner tot a reuşit să te ia de nevastă, zise John Welland, stând lângă soţia lui.

Raine îşi aminti că părinţii ei fuseseră foarte şocaţi când aflaseră de intenţia lui Colt de a se căsători cu ea. Dar asta fusese înainte să-l întâlnească, se gândi ea, sărutând obrajii tatălui. Colt îi invitase pe cei doi să petreacă alături de ei ultima săptămână şi, ca toţi ceilalţi care ajungeau să-l cunoască, fuseseră cuceriţi de farmecul lui. Interesul bărbatului pentru noua fermă cumpărată găsise în domnul Wealland un puternic aliat.

- Sunt atât de fericită! zise Ruth Falloner cu lacrimi în ochi, sărutându-şi nora. Nu credeam că vreo femeie va reuşi să-l cucerească din nou pe Colt. Dar tu eşti exact ce-i trebuie şi mă bucur foarte mult pentru voi.

Era un semn de bun venit în familie. Raine o privi plină de recunoştinţă.

- Voi încerca să-l fac fericit, şopti ea, întâlnind privirea soțului ei de cealaltă parte a casei.

în ochii lui întâlni aceeaşi privire posesivă, un mesaj secret care-i transmitea că o doreşte, că are nevoie de ea. Ascultându-i ordinul nespus, se duse să se schimbe, tremurând de nerăbdare.

Nu mai făcuseră dragoste din ziua în care o ceruse de soție. Colt voia ca noaptea nunții să nu-şi piardă semnificația. îi spusese că nu voia ca atracția fizică să-i influențeze decizia de a se căsători şi, de atunci, petrecuseră foarte puțin timp singuri. Mai întâi, Colt plecase într-o călătorie de afaceri. Iar apoi, părinții ei sosiseră în oraş.
Ultimele două săptămâni fuseseră dedicate pregătirilor de nuntă, cumpărăturilor şi planificărilor.

Se întoarse la parter, îmbrăcată mai lejer, emoționată la gândul nopții care avea să vină. Nu mai era mult, şi avea să se afle din nou în brațele iubitului ei.

în josul scării se opri, auzind voci venind dinspre birou. Una dintre ele era nervoasă. Tonul lui Colt era însă calm, ținut parcă sub control. Nu se auzea ce spune. în schimb, glasul celuilalt bărbat era din ce în ce mai răspicat. La auzul lui, Raine încremeni.

- O, da, înțeleg că are un trup de zeiță, dar nu-i o femeie sofisticată şi nu aparține lumii cu care eşti obişnuit. De ce ai luat-o de nevastă, Colt?

Tim? Ce căuta aici? Si de ce vorbeau despre ea? Raine se apropie de uşă, cu gâtul uscat, întrebându-se ce anume va răspunde Colt.

- Ai făcut-o numai pentru a te răzbuna pe mine, nu? continuă vocea iritată. Haide, să te aud că negi.

Unghiile lui Raine i se înfipseră în carne. Nu pricepea de ce era atât

de tensionată. Desigur că fratele lui va nega. Auzi că soțul ei replica ceva, dar nu înțelese ce anume. Apoi, zgomotul de pahare, lucru care însemna că bărbatul se îndreptase către barul aflat chiar lângă uşă. Astfel că, de data asta, îl putea auzi foarte clar. Dar cuvintele lui o îngheţară.

- Ei, şi? Nu-i un schimb corect? Raine în schimbul lui Stephanie. Trebuie să recunosc, îmi face o mare plăcere să ştiu că tu o doreai şi că n-o poţi avea.

Nu-i venea să creadă cele auzite. Si totuşi, nu era nicio greşeală. Acesta fusese răspunsul soţului ei. Cu un suspin dureros, îşi puse mâinile la urechi. Cum discursul răzbunător al lui Colt continua, nu se putu abţine să asculte şi-şi luă mâinile de la urechi.

- De ce crezi că m-am căsătorit cu ea? Numai şi numai pentru a-mi savura victoria de fiecare dată când fac dragoste cu ea.

Inima ei fu parcă străpunsă de mii de săbii ascuţite.

Se sprijini de uşă, cu sufletul amar.

Deodată însă, vocile se îndepărtară, şi nu mai putu auzi decât glasul lui Timothy replicând cu furie. Suspinele o înecau, îi sfâşiau pieptul. încercă să se calmeze, pentru că-i era greu să mai răsufle. Nu-i de mirare că bărbatul nu-i spusese nici măcar o dată că o iubeşte. Cel puţin nu fusese ipocrit şi nesincer!

Se îndepărtă de uşă orbeşte, tremurând din toate încheiturile. Se luptă din greu cu lacrimile care-i înecau glasul. Deci, soţul ei o luase în căsătorie numai pentru a se răzbuna! Toată ura pe care i-o arătase la început se întorsese acum împotriva lui Tim. Doar că, în toată această poveste, ea era o victimă inocentă, un simbol al victoriei în lupta masculină pentru supremaţie. Decizia lui de a o cere în căsătorie nu

fusese una entuziastă, impetuoasă, aşa cum i se păruse la început, ci un act calculat cu multă răceală. Doamne! Cât de mult o iubise pe Stephanie! se gândi ea, cu inima bătând plină de disperare. Raine intră în dormitorul pe care tocmai îl părăsise, în speranța că-şi va regăsi calmul.

Nu mai era fericita mireasă care păşise afară din această încăpere acum câteva minute. închise uşa cu putere, apărându-se parcă de cruda realitate a celor auzite. Se trânti pe pat, străduindu-se să nu plângă. Dacă soțul ei ar fi auzit zgomot venind de sus, ar fi venit după ea ca să afle ce se întâmplase. Iar ea ar fi trebuit să-i explice, dar nu putea. Nu, nu încă. Era prea tulburată pentru a gândi corect, pentru a vorbi. Singurul lucru pe care mintea ei îl înregistrase era că, printr-o crudă ironie, istoria se repeta. Din nou, dorința ei de împlinire cu un bărbat din familia Falloner fusese spulberată. Dar acum, durerea era încă şi mai mare decât dezamăgirea suferită cu Tim. Crezuse atunci că nu va mai trăi niciodată o asemenea durere, dar dragostea adolescentină pentru Tim nu însemnase nimic pe lângă pasiunea pe care o simțea pentru Colt. De data asta, durerea o putea ucide. Nu-şi putea imagina cum avea să depăşească aceste momente.

Se ridică de pe pat. Cineva bătuse în uşă. îşi şterse lacrimile cu degete tremurătoare.

- Cine e? întrebă ea abia auzit.

- Colt. Pot să intru?

- Nu, țipă ea, speriată. Nu fi nerăbdător. Nu sunt gata încă, adăugă ea mai calm, sperând că panica din vocea ei nu-l neliniştise. Cobor în câteva minute.

Din spatele uşii, îl auzi chicotind:

-Eşti timidă, draga mea? întotdeauna am crezut că asta nu-i deloc o calitate. Bine, iubito. Pot să aştept. Deocamdată.

Această remarcă trimise încă o săgeată otrăvită către inima ei. Cum putea să spună astfel de lucruri, după discuția pe care tocmai o avusese cu Tim? Raine se simți bolnavă de durere. Colt se retrase însă şi, măcar pentru atâta lucru, îi fu recunoscătoare. încercând să-şi revină, se întrebă ce putea face de acum înainte. Trebuia oare să coboare şi să aibă o discuție cu soțul ei? Să-i spună că auzise totul? Si apoi? Cum să le spună celor adunați pentru a-i sărbători că nunta fusese pur şi simplu o mare greşeală? Pentru că asta era! O mare, mare greşeală.

Si totuşi, când ajunse la parter, îşi pierdu curajul şi nu fu în stare să se confrunte cu soțul ei în fața tuturor. Si, tocmai când se gândea să-i vorbească atunci când vor fi singuri, părinții ei îi ieşiră în întâmpinare zâmbind fericiți şi îmbrățişând-o. Realiză atunci că nu putea face nimic care să-i rănească. Abia căsătorită, fiica lor nu se putea despărți de soțul ei. Era ceva greu de înțeles pentru un cuplu care rezistase atât de bine anilor de căsnicie.

Zâmbind la rândul ei, le acceptă din nou felicitările. îl căută din ochi pe Tim, dar bărbatul nu se vedea nicăieri. De ea se apropie şi Ruth Falloner. Raine se întrebă ce ar fi spus femeia dacă ar afla că mariajul fiului vitreg nu era decât o farsă, un act de răzbunare.

Se aşeză nefericită lângă Colt în maşina care-i ducea către avionul personal al bărbatului. încerca să nu se gândească la luna de miere de trei zile pe care aveau s-o petreacă în sudul Franței. Până acum, crezuse că va fi o vacanță de vis. Dar acum... mâinile îi stăteau încleştate în poală.

Tresări când Colt îi mărturisi calm:

- Am primit o vizită neaşteptată, cât ai fost în dormitor să te schimbi... Tim.

Raine privi afară, părând indiferentă. Colt îi luă mâna, împletindu-şi degetele cu ale ei şi-i ridică braţul, sărutându-i încheietura.

- Nu vrei să afli ce a vrut?

Gâtul lui Raine deveni uscat. Ah, ar fi trebuit să-l întrebe, să simuleze curiozitatea.

- Ce a vrut?

- Cred că pe tine, draga mea..

în timp ce vorbea, bărbatul privea drumul.

- Si tu, ce i-ai spus?

îi era dificil să-şi păstreze glasul neutru şi calm, când întreaga ei fiinţă tremura.

- Că acum eşti numai a mea şi că... te păstrez.

Iată, aproape că recunoştea cele spuse lui Tim. Iar braţul lui posesiv o trase mai aproape.

- Eşti aici, lângă mine, adăugă el.

Se urcară în avion. Raine se lăsă pe spate în scaun, încercând să se relaxeze. Se dispreţuia pentru că n-avusese curajul să-i spună în faţă tot ce ştia. Avusese această şansă şi o lăsase să-i scape, prea laşă pentru a suporta răspunsul lui Colt. Desigur, bărbatul avea să nege.

Dar dacă n-o va face, ce se va întâmpla? Care va fi următoarea ei reacţie? Trebuia să-l părăsească? La acest gând, o cuprinse o durere inimaginabilă. Să nu-l mai vadă niciodată? O cuprinse un fior de gheaţă.

Parcă vedea titlurile primelor pagini ale ziarelor, povestind despre fata care părăsise pe unul dintre fraţii Falloner în urmă cu şase ani, iar acum, căsătorită cu cel de-al doilea, îl părăsise imediat după nuntă.

Nu mai ținea minte cum se petrecuse zborul, ştia doar că prezența lui Colt n-o impresionase mai puternic decât cea a unui străin.

Ajunseră la hotel imediat după cină. Raine îl văzu pe Colt semnând în registru şi-i permise să-i ia brațul şi s-o conducă spre cameră sau, mai degrabă către apartamentul în care aveau să stea.

Uşile de un alb strălucitor erau superb sculptate, tavanul era pictat în mii de culori, iar mobilierul era deosebit de luxos. Colt era într-adevăr foarte bogat şi nu făcuse economii pentru luna lor de miere.

Lună de miere! se cutremură Raine, întrebându-se ce putea face dacă bărbatul voia să facă dragoste. Pentru că mândria ei nu-i permitea să se lase folosită. Intră în dormitorul dominat de un pat dublu imens şi avu din nou un tremur de nelinişte.

Colt se apropie de ea, îmbrățişând-o.

- Eşti emoționată, draga mea?

0 sărută pe ceafă, înfiorând-o. Flăcări îi alergau prin întreg trupul, iar şoaptele lui trezeau în ea un răspuns spontan.

Doamne! Cum mai poate avea această putere asupra mea, după tot ce am aflat astăzi? se gândi ea.

Gemu uşor, în semn de protest, dar pasiunea o făcu să se cufunde în brațele bărbatului.

- Nu vrei să sărim peste cină? întrebă el cu glas răguşit de dorință.

Raine îl privi, paralizată de frumusețea lui neobişnuită. Ochii lui întunecați, părul strălucitor, fruntea înaltă, pomeții proeminenți, genele lungi şi negre care dădeau la iveală foamea din ochii lui de chihlimbar şi gura lui crudă...

- Nu, eu...

Trebuia să-i spună. Acum!

1 se puse un nod în gât, dar se strădui să vorbească.

- Colt, nu...

Cineva ciocăni la uşă, întrerupând-o. Un chelner le aduse şampanie. Colt turnă în pahare şi-i întinse băutura. Raine duse cupa la buze, simțind încă o dată că o părăsea curajul.

Din fericire, Colt nu mai insistă cu sugestia de a trece peste cină.

Ajunşi însă în restaurantul elegant şi strălucitor, luminat puternic de candelabre, Raine descoperi că n-are deloc poftă de mâncare. Timpul trecea rapid, iar momentul întoarcerii în apartament se apropia cu paşi repezi.

- Vrei să dansăm?

Nu dorea, dar terminaseră masa şi singura şansă de a amâna inevitabilul moment al întoarcerii la culcare era să aprobe entuziastă ideea unui dans. Dar tertipul ei fusese naiv şi inutil. Brațele bărbatului cuprinzându-i trupul îi readuseră aminte de vraja atingerii lui. Inima îi plângea după cele ce ar fi putut fi.

Aroma lui, căldura mâinilor sale erau mai plăcute decât şi-ar fi dorit. îşi dădea seama că trupul o trădează, dar n-avea ce face.

Când în sfârşit Colt îi sugeră să urce în cameră, era deja bucuroasă să-l urmeze, măcar pentru a întrerupe puțin contactul fizic dintre ei. Pulsul îi crescu nebuneşte când bărbatul descuie uşa. Pentru numele lui Dumnezeu, spune-i! strigă o voce din interiorul ei. Dar Colt o trase spre el şi închise uşa cu piciorul, gura lui căutându-i buzele cu o dorință aproape furioasă.

Inima bărbatului bătea lângă a ei. Deodată, instinctul de apărare fu mai puternic şi se smulse din brațele lui. în ochii lui citi o întrebare dureroasă.

- Ce s-a întâmplat? zise el cu voce tare.

Raine îşi trecu limba pe buze.

- Pur şi simplu nu vreau, răspunse ea.

Furia se citi pe fața lui Colt.

- Vrei să spui că... nu mă vrei?

Raine înghiți cu greutate.

- îmi pare rău... ştiu că n-ar fi trebuit să vin aici cu tine... să te las să crezi că totul e în regulă... dar nu pot trece prin toate astea, Colt. Nu pot.

Nu ştia exact ce avea să spună în continuare.

- Nu pot face dragoste cu un bărbat care s-a căsătorit cu mine numai din răzbunare! strigă ea până la urmă.

Uimirea se aşternu pe chipul bărbatului.

- Despre ce naiba vorbeşti? întrebă el.

Ea îşi trase răsuflarea. Inima îi bătea cu putere.

- Te-am auzit... vorbind în birou... în după-amiaza asta.

Cu unghiile înfipte dureros în palmă, suspinând cu greutate, Raine adăugă:

- Nu te mai preface, ştiu ce am auzit. Am coborât din dormitor şi m-am oprit la uşă, auzind voci. Vorbeai cu Tim şi i-ai spus că te-ai căsătorit cu mine numai pentru a te răzbuna pe el. Că te bucuri de fiecare dată când... noi...

- Ai auzit asta? şopti el cu neîncredere.

Pentru câteva clipe, i se păru că bărbatul va izbucni în râs. Dar expresia lui redeveni serioasă, gravă.

- Ce altceva ai mai auzit? întrebă el, încruntat.

- Doamne, Colt! Nu ți se pare de-ajuns?

El veni către ea, înalt şi amenințător. De pe chipul lui nu se şterse expresia de consternare de mai devreme. Ea păşi înapoi, încercând să se apere.

- La naiba, Raine, fii rezonabilă. Chiar crezi că m-am căsătorit cu tine numai din răzbunare?

Raine fu nevoită să recunoască faptul că bărbatul era mult prea inteligent pentru a lua o decizie majoră ca asta dintr-un motiv atât de pueril.

- O, nu, sunt convinsă că au existat motive mult mai bune, şopti ea. Ca nevoia de a avea un partener sexual, îl acuză Raine cu amărăciune. Ca dorința de a găsi o mamă pentru Sean!

Ochii lui Colt deveniră mânioşi.

- O să mă fac că n-am auzit toate astea, şopti el, păstrându-şi un ton egal. Păcat că ai ajuns acolo într-un moment nepotrivit...

- Păcat? repetă Raine nervoasă.

O, acum ar fi dat orice ca bărbatul să fi negat toată povestea! S-o fi mințit chiar! Orice, numai s-o convingă că îşi imaginase că auzite ce auzise. Dar el nu nega nimic. Lacrimile cu care se luptase până acum îi umplură rapid ochii.

- Păcat pentru cine? Pentru mine sau pentru tine? țipă ea. M-ai folosit, murmură ea, nefericită, ca să te răzbuni pe fratele tău.

îl privi aprig, cu dinții strânşi.

- Dacă sentimentele mele n-au contat, măcar la el să te fi gândit. N-aş fi crezut că vrei să-l răneşti. N-a plătit suficient pentru cele ce a făcut?

- înțeleg, răspunse Colt, de parcă şi-ar fi lămurit în sfârşit o bănuială.

Se afla atât de aproape de ea încât putea vedea expresia dureroasă, de parcă în interiorul lui s-ar fi dat o luptă. Nu înțelegea însă în ce consta aceasta. în fond, ea fusese cea rănită.

- Ce te supără de fapt, Raine? o studie el cu răceală. Faptul că aş putea fi monstrul pe care ți l-ai imaginat? Sau că am întrecut măsura vrând să-l rănesc pe dragul tău Tim? Poate că încă ții la el, nu?

O privi întrebător, dar Raine nu zise nimic.

- Bun, să vorbim atunci despre sentimentele tale. De ce te-ai căsătorit cu mine? De vreme ce-mi pui la îndoială motivele, trebuie să-ți spun că nu-mi aminesc să fi primit din partea ta nicio declarație de dragoste.

Nu, aşa ceva nu se întâmplase, dar avea motive întemeiate pentru asta. Se temea să nu fie trădată. Iar după cele auzite în conversația dintre el şi fratele său, această temere devenise o certitudine.

Crezuse cândva că va veni o vreme când îşi vor putea mărturisi dragostea. Dar fusese atât naivă!

Iar acum, el o acuza că era încă îndrăgostită de Tim! Ei bine, dacă asta credea, era pregătită să-i dea această satisfacție.

- N-ai nimic de spus? Dacă îmi amintesc bine, ai avut nevoie de timp pentru a te gândi la cererea mea în căsătorie. Aşa că te pot întreba: de ce te-ai căsătorit până la urmă cu mine? Pentru că te temeai să nu rămâi însărcinată? Sau pentru că nu te puteai lipsi de mine... în pat?

Duritatea cuvintelor lui o făcu să tresară. Cum de nu pricepea ce anume o supărase? Si de ce îi cerea să spună motivele care o făcuseră să se mărite cu el, când el însuși fusese atât de rece, de calculat?

Ultima lui remarcă o făcu să roşească, amintindu-i cât de mult sperase ca într-adevăr să fi rămas însărcinată.

- Nu poți crede că m-am căsătorit doar pentru sex! țipă ea, dezgustată.

în spatele lor, perdeaua de la balcon flutură uşor, mişcată de briza de afară. Colt zâmbi.

- Nu mai fi atât de dispreţuitoare, draga mea. Sexul reprezintă o forță. Si nu sunt singurul care ştie acest lucru.

Comentariul era general, astfel că Raine se întrebă dacă bărbatul vorbea despre Stephanie sau despre celelalte femei cu care avusese relații. Oricum, era prea supărată pentru a-i mai păsa.

- Ei bine, eu nu ştiu! ripostă ea. Iar dacă te gândeşti că te voi lăsa să mă mai atingi vreodată, după toate cele mărturisite lui Tim, te înşeli amarnic.

Pentru o clipă, crezu că bărbatul avea să replice, dar Colt, cu o expresie indescifrabilă pe chip, traversă camera şi ieşi, trântind uşa.

Capitolul 8

Luna de miere se încheiase.

Când Colt opri maşina în fața casei, Sean le ieşi în întâmpinare, împreună cu bunica lui. Raine se forță să zâmbească atunci când Ruth o sărută pe obraz. Dar paloarea ei nu-i scăpă soacrei.

- Draga mea, arăți obosită, zise aceasta, studiind-o. Să nu-mi spui că eşti bolnavă.

Raine aruncă o privire către Colt. Bărbatul îl luase în brațe pe Sean şi-l legăna. în ochii lui se citea o fericire nemăsurată.

- M-a obosit zborul şi m-a tulburat, minți tânăra, simțind din nou acea uşoară invidie la vederea dragostei dintre tată şi fiu.

Nu va putea niciodată să-l facă s-o iubească la fel de mult.

- Ai zice că sunt cel mai prost pilot din lume, nu-i aşa, mamă? interveni Colt, privind către Raine. Ar trebui să ai mai multă încredere

în soțul tău, draga mea.

Tânăra femeie nu era sigură de semnificația acestor cuvinte, dar simțea că în spatele lor se ascundea un reproş. în orice caz, era foarte clar că nu se refereau la calitățile lui de pilot. Pilota avionul cum făcea orice altceva, foarte sigur pe sine şi cu multă îndemânare.

Dar altceva o deranja cu adevărat. Faptul că el putea glumi, în timp ce inima ei era frântă.

în ultimele patru zile, relația lor se răcise. Colt nu încercase s-o mai atingă, probabil de teama că, dacă o va face, Raine îl va refuza. Iar mândria lui nu permitea să se întâmple aşa ceva.

îl privi descărcând bagajele din maşină, amintindu-şi zilele petrecute în Franța. Vizitaseră podgorii renumite, gustaseră soiurile de vin din Provence şi băuseră cafea pe terase romantice, conversând ca doi străini politicoşi. Dar discuțiile lor aveau ceva straniu şi frustrant. O singură dată împărtăşiseră un contact fizic, şi asta numai în clipa când ieşiră dintr-o catedrală. Păşind afară din interiorul întunecat al bisericii, Raine călcase greşit pe o treapă şi, atent, el o prinsese de mână. Această atingere avusese efectul unui şoc electric. Foarte repede, îşi trăsese mâna dintr-a lui, refuzând să conştientizeze senzațiile pe care contactul degetelor sale i le treziseră. îl dorise chiar şi atunci, recunoscu ea, temându-se de propiile sentimente. Nu trebuia să-l lase să vadă cât de afectată era de prezența lui.

într-o zi, era sigură, mariajul lor avea să se termine şi ştia că avea să sufere grave consecințe dacă-l lăsa să-i descopere adevăratele sentimente. Iar dacă ar fi fost gravidă...

Un vânt uşor bătea dinspre plajă, mângâind brazii. Raine fu străbătută de un fior rece, în ciuda soarelui.

- Mă bucur că v-ați întors. Lui Sean îi era dor de Colston... va fi mult mai bine să aibă pe cineva mereu în preajmă... în afară de doamna Bisson. De asta are nevoie.

Doamna Bisson era o femeie în vârstă, nu foarte răbdătoare şi foarte puțin comunicativă. Nu era o bună înlocuitoare a mamei care-i lipsea băiatului. Raine realizase acest lucru de prima oară când o cunoscuse pe menajera lui Colt.

Zâmbi către Ruth, întrebându-se stânjenită ce ar spune soacra ei dacă ar afla că mariajul lor debutase dezastruos şi că fiul ei vitreg şi soția lui dormeau deja în camere separate.

- Raine va sta aici? se bucură Sean. Tot timpul?

Entuziasmul din glasul lui o impresionă pe Raine şi totodată îi spori neliniştea. Fusese de acord, în timpul scurtei lor logodne, că va renunța la serviciu şi va avea grijă de Sean. Si acum îşi dorea la fel de mult asta, dar inima i se strânse din nou, amintindu-şi cât de mult îşi dorise să devină mamă, să fie soția lui Colt...

- Nu-i normal ca mamele şi tații să locuiască împreună? întrebă Colt. Ti-am spus sâmbătă că ea e... noua ta mamă. Trebuie să nu uiți să-i spui aşa, şi nu Raine. Ei, şi acum... du-te la ea şi întâmpin-o la fel de frumos ca pe mine.

Sean zâmbi larg şi, spre amuzamentul tuturor, fugi către noua lui mamă cu brațele deschise. Raine râse şi-l îmbrățişă. întâlni apoi privirea neclintită a lui Colt asupra ei şi, dincolo de zâmbetul lui de aprobare, zări un lucru care o puse pe gânduri. Un soi de mulțumire, de îngâmfare stranie. Colt pricepuse afecțiunea ei pentru Sean şi, în mod absurd, se folosea de ea. Raine avu ciudata senzație că e prinsă într-o capcană.

Nu era însărcinată. Când realiză acest lucru, la două zile după plecarea lui Ruth, o parte din ea se simţi uşurată. Dar, în acelaşi timp, parcă îi părea rău.

Pregătindu-se pentru o plimbare cu Sean în maşină, stătea la măsuța de toaletă, aranjându-şi părul. Uimită, descoperi o tristă resemnare în ochii ei verzi. Oare chiar sperase că va purta în pântece copilul lui Colt? în fond, bărbatul o luase de soție doar pentru a se răzbuna pe cel care îndrăznise să-i seducă soția.

Un val de dezgust față de sine însăşi o străbătu. Doamne, cunoștea prea bine capacitatea lui de răzbunare! îi simțise direct puterea! Dar oare setea lui de răzbunare fusese generată de dragostea pentru Stephanie? De orgoliul lui rănit? De trădarea lui Tim? Sau de toate acestea la un loc? Oricum ar fi fost, o durea să ştie că ea nu era decât un instrument al răzbunării. Cu un imens efort de voință, îşi stăpâni lacrimile de durere la gândul că-l iubea încă pe acest bărbat.

Se duse după Sean, dar înainte se opri să-i telefoneze doctorului, pentru a-şi face o programare.

înainte de căsătorie, hotărâse împreună cu viiorul soț că vor întemeia o familie şi că vor avea copii, dar acum nu mai era atât de sigură de înțelepciunea acestei decizii. Si, deşi Colt nu încercase încă să facă dragoste cu ea, nu avea cum să treacă prea mult timp până când bărbatul să-şi revendice drepturile conjugale. Si apoi, nu putea ignora faptul că se simțea extrem de atrasă de el. Astfel, voia să fie sigură că, chiar dacă va încerca s-o seducă iar ea va fi destul de naivă pentru a ceda, cel puțin nu va rămâne gravidă în urma unei slăbiciuni de moment.

încercă să-şi ascundă nefericirea sub un zâmbet cald în fața lui

Sean. După o vreme, zâmbetul veni de la sine, pentru că-i făcea plăcere să-l vadă fericit, privind cu încântare în jur frumusețile insulei.

Se întoarseră acasă abia către seară şi, după cină, jucară cărți. La culcare, Sean o rugă pe Raine să-i citească o poveste, deşi el însuşi putea citi foarte bine.

Copilul adormi înainte ca povestea să fie terminată, iar Raine rămase lângă el. îl iubea mult, pentru că era o parte din Colt, o parte inocentă, încă neatinsă de durere şi de ură. Sau poate de dragoste... Pentru că dragostea îl făcuse aşa cum era acum. Dragostea, deziluzia, durerea. îşi amintea prea bine cât de rănită, de distrusă fusese de trădarea lui Tim. Crezuse în el, fusese îndrăgostită de acel bărbat. Iar atitudinea lui Colt trebuia interpretată prin prisma durerii pe care i-o provocase trădarea oamenilor pe care-i iubise. Dacă ar fi putut să ajungă la adevăratul Colt! se gândi ea cu regret. Bărbatul care-l iubea pe Sean cu o dragoste nețărmurită era adevăratul Colt, dincolo de masca sa cinică. Chiar şi suspiciunea dureroasă că soțul ei putea fi încă îndrăgostit de Stephanie putea fi îndurată dacă, în timp, îl putea face s-o iubească pe ea...

Se duse să tragă draperiile, sperând ca ridicolele ei dorințe să poată dispărea. Coborî şi se aşeză în fotoliu, încercând să citească o carte istorică. De obicei, ar fi găsit această lectură foarte antrenantă, dar acum nu se putea concentra şi nu reuşi să parcurgă nici măcar o pagină. Până la urmă, închise cartea şi o puse lângă ea, auzind cheia în uşă.

Primul impuls fu acela de a se ridica şi a-şi întâmpina soțul. însă mândria rănită n-o lăsă şi, când Colt intră în cameră, se afla încă în fotoliu, cu cartea în poală.

Bărbatul zâmbi ironic.

- Te pui la curent cu aristocrația franceză? întrebă el.

Traversă camera cu grația naturală obişnuită. Costumul bej pe care-l purta îi scotea în evidență bronzul tenului şi strălucirea părului. Văzându-l apropiindu-se de ea, Raine deveni tensionată. Ridică volumul şi citi numele autorului.

- Are un stil destul de lejer, nu?

- Da, răspunse ea răgușită, emoționată de apropierea lui.

- Ce ai făcut astăzi? reluă el.

Ea privi în sus către el, simțindu-şi inima bătând să-i spargă pieptul.

- Am ieşit la plimbare cu Sean.

Zâmbind, Colt se aplecă spre ea şi o sărută, luând-o prin surprindere.

Acesta era primul contact fizic dintre ei din ziua nunții şi dorințele ei frustrate ieşiră la iveală.

Ochii lui se îngustară.

- Cât mai ai de gând să te minți singură, draga mea? întrebă el pe un ton nepăsător, aşezându-se în fotoliul din fața ei.

Cu inima bătându-i mai tare decât de obicei, Raine îşi muşcă buzele. Bărbatul era perfect conştient de efectul pe care-l avea asupra ei şi asta o înfurie. Răzbunarea nu era însă o soluție. N-ar fi făcut decât să-i arate cât de mult o tulbura, hotărî ea cu tristețe.

îl privi calm.

- Sean îşi doreşte un iaz numai al lui. Nu mi-a vorbit decât despre asta, toată după-amiaza. Cred că poate fi făcut lângă magnolie, dar voiam să vorbesc cu tine mai întâi.

în privirea lui citi o uşoară mirare.

- Acum, tu eşti mama lui, iar asta e casa ta. Nu trebuie să-mi ceri aprobarea, răspunse el, pe jumătate nervos. Poți face tot ce vrei, adăugă el, ridicându-se şi ieşind din cameră.

Peste câteva clipe, îl auzi urcând. îi venea să urle de disperare. Cum îşi putea asuma rolul de soție, când ştia prea bine că nu este iubită? se întrebă ea nefericită. Rănită, incapabilă să mai suporte încă o seară de conversație politicoasă şi tăceri jenate, se duse în bucătărie să verifice mâncarea, puse masa pentru o singură persoană şi se hotărî să facă o baie.

Ieşind din cadă o jumătate de oră mai târziu, calmă şi relaxată, realiză că uitase să-şi aducă halatul de baie, astfel că fu nevoită să se înfăşoare într-un prosop.

Pe hol, auzi telefonul sunând. Cum Colt nu răspundea soneriei insistente, se grăbi până la aparatul aflat în dormitorul matrimonial. Aici trebuia să fie camera lor, se gândi ea, dar numai Colt o folosea. Cu strângere de inimă, îşi aminti cum aleseseră împreună culorile de toamnă ale zugrăvelii pentru a se potrivi cu mobilierul din lemn de stejar şi cu deja existentul covor. Ridică receptorul.

Se dovedi că era greşeală şi închise telefonul. Stângace, dădu din greşeală cu mâna peste nişte monede care se aflau lângă telefon şi le auzi căzând între noptieră şi pat. Se opri ca să le adune de pe jos, dar una dintre ele se rostologise sub pat. Si tocmai de cealaltă parte! realiză ea cu o grimasă.

Se aplecă şi descoperi moneda, apoi întinse mâna s-o scoată. Deodată, auzi un zgomot lângă ea şi ridică privirea. Colt o studia din pragul uşii.

- Ei... stai confortabil? întrebă el. N-ar fi mai bine să te aşezi pe

pat?

Glasul lui părea amuzat şi totodată uşor iritat. Raine se ridică, cu obrajii în flăcări.

- Am venit să răspund la telefon, explică ea, înregistrând vag că bărbatul se schimbase într-o cămaşă bej şi nişte pantaloni închişi la culoare.

- De sub pat? întrebă el curios, plimbându-şi privirea pe trupul ei pe jumătate gol.

Raine realiză că felul în care fusese descoperită era foarte ciudat, astfel că deschise palma şi-i arătă monedele recuperate de pe jos, înainte de a le aşeza la locul lor, lângă telefon. Tot acolo se aflau şi cheile bărbatului, remarcă Raine. Probabil că-şi golise buzunarele înainte de a se schimba.

- Tu nu răspundeai, se justifică Raine, urmărindu-l cu privirea cum se apropia de ea şi-i bloca drumul.

Dacă ar fi făcut un pas înapoi, ar fi căzut probabil pe pat, aşa că alese să rămână pe loc.

- Eram afară, căutând un loc potrivit pentru iaz, răspunse Colt, părând la fel de calm pe cât de tulburată era ea. Cred că te-ai gândit foarte bine... în legătură cu amplasarea. Ai ridicat receptorul chiar în clipa în care am răspuns eu din hol. Cine era?

Apropierea lui o neliniştea din ce în ce mai mult, conştientă fiind că era foarte sumar îmbrăcată. Clătină din cap, incapabilă să vorbească. Auzi ca prin vis ceasul bătând ora exactă. El se apropie de ea, ignorându-i reacția de teamă.

- Colt... te rog... zise ea, când bărbatul o luă de mână.

- Stiu, ştiu, spuse el, răguşit. Nu mă vrei... Stii... că purtai acelaşi

prosop şi prima oară când te-am sărutat? Nu vei afla niciodată cât de mult m-am străduit să nu... facem dragoste în seara aia, adăugă el cu ochii clipind de dorință şi cu respirația tăiată.

Simțurile ei o luară razna. îşi puse mâinile pe piept, încercând să se apere.

-Dar acum, nu mai am de ce să mă abțin, nu-i aşa, Raine? adăugă Colt.

încercă să se îndepărteze de el, dar el o prinse de umeri, țintuind-o pe loc. Se zbătu, dar zadarnic. Singurul lucru pe care reuşi să-l facă fu să-şi piardă prosopul.

-Uite ce-ai făcut, draga mea, zâmbi bărbatul.

Ochii lui îi priviră cu apreciere trupul gol. Speriată, Raine realiză că era adevărat. Colt nici măcar nu atinsese prosopul. Numai prin efortul de a se debarasa de el îl pierduse. Rămase în brațele lui, tremurând. Colt îi sărută umerii şi gâtul. Atingerea buzelor lui o făcu să conştientizeze pentru a mia oară cât de mult îl dorea. Sub degetele ei, simțea bătăile inimii lui. Pe jumătate conştientă, auzea zgomotele serii de vară. Vitele se întorceau de la păşune, greierii cântau şi, atraşi de lămpile aprinse, fluturii de noapte se învârteau haotic, lovindu-se de abajururi.

- Nu, nu, şopti Raine, când săruturile lui dulci deveniră mai pasionale.

El nu-i luă în seamă protestele şi, sprijinind-o cu o mână, o aplecă uşor pe pat.

Simțurile ei se aprinseră.

-Vrei să te las în pace... să neg că te doresc? îi şopti el la ureche, respirând cu greutate. Nu pot. Pentru că te vreau, Raine... foarte mult.

Vocea lui tremura de dorinţă, făcând-o să priceapă cât de aproape era să-şi piardă controlul lui obişnuit.

Trebuia să-l oprească! se gândi ea. Dar îi era greu să-l împingă, iar suspinul ei de protest fu redus la tăcere de gura lui lacomă. Fără să vrea, începu să-l sărute la rândul ei, iar mâinile ei îi căutau trupul.

Gemu, pierdută.

- Ce e, Raine? Ce-ţi doreşti?

Surprinzător, bărbatul părea la fel de vulnerabil cum se simţea şi ea. Ce voia? Să facă dragoste cu el.

Dar el păru să-i citească gândurile şi ripostă.

- Nu, nu, clătină el din cap. Când mi te dăruieşti, aş vrea să fie pentru că mintea şi inima ta mă vor, nu trupul tău.

Cuvintele lui o smulseră din vraja momentului şi o aduseră înapoi la cruda realitate. Bărbatul îşi revenise total şi era din nou sigur pe sine, în timp ce ea tremura încă.

- Trebuie să ieşim din situaţia asta ridicolă, adăugă Colt.

Si cum aveau să facă asta? se întrebă Raine. Cum avea să justifice faptul că se căsătorise cu ea numai pentru a-şi duce la bun sfârşit o răzbunare mârşavă?

îşi ridică genunchii la gură pentru a nu mai rămâne descoperită în ochii lui şi zise în şoaptă:

- Nu vreau să vorbesc despre asta.

- Va trebui să vrei, ripostă el cu răceală. Ar fi bine să-ţi vii în fire şi să nu te mai comporţi ca un copil încăpăţânat şi răsfăţat...

Un mic strigăt venind din camera alăturată îl opri în mijlocul propoziţiei. Sean se trezise dintr-un coşmar şi-şi striga tatăl. Cu toate astea, Colt nu reacţionă imediat. Mai privi o vreme către Raine, cu o

ciudată dorință amestecată cu o urmă de disperare.

Dar ea se ridică, încercând să ajungă la Sean. încet, cu mare blândețe, el o împinse la loc pe pat, amintindu-i că era goală. Apoi, cu gesturi tandre, o înveli în plapumă.

- Draga mea, şopti el, va trebui să-ți dai seama, o dată pentru totdeauna, de ce naibii te-ai căsătorit cu mine.

Apoi ieşi, lăsând-o tremurând sub plapumă. Cum de avea curajul să-i pună la îndoială motivele? Dar rațiunea pentru care el se căsătorise cu ea?

în următoarele zile, nu-l prea văzu. Când nu se afla la birou, era plecat în călătorii sau se ocupa de fermă. Lui Raine i-ar fi plăcut să-l ajute, dar viața lor personală dificilă împiedica existența oricărei relații profesionale. Astfel că nu-i mai rămânea decât să stea acasă, singură sau cu Sean.

A doua zi după ce obținuse acordul lui Colt, se ocupă de angajarea muncitorilor pentru realizarea iazului. își aminti că bărbatul îi spusese că aici era casa ei şi că putea face orice dorea. Bucuroasă, îşi dădu seama că existau destule lucrurile pe care le-ar fi dorit schimbate în casă. Voia să facă acest cămin mai intim, mai confortabil. începu să facă o listă a schimbărilor: mai multe plante, lămpi cochete pentru colțurile întunecate, perne noi şi perdele. Aproape că uitase cât de nefericită era, preocupată de potrivirea culorilor, de alegerea materialelor şi de asortarea viitoarelor achiziții
cu mobilierul existent.

Entuziasmul ei de moment o păcăli chiar şi pe prietena ei Colette, cu care se întâlni într-o bună zi să ia prânzul.

-Văd că-ți merge bine în căsnicie, o întâmpină aceasta.

Raine râse cu greutate. O, dacă prietena ei ar fi ştiut... Dar voia să-şi ascundă problemele din cuplu. Era o chestiune prea personală pentru a fi împărtăşită cu cineva.

- Stii... m-am hotărât, adăugă Colette... în sfârşit, am acceptat să mă căsătoresc cu Dave. Dar peste un an sau... mai bine.

- Felicitări! exclamă Raine, plină de fericire.

Dar Colette nu părea prea entuziasmată.

- Câteodată mi-aş dori ca Dave să fi procedat asemenea lui Colt. Să mă zăpăcească... să mă oblige într-un fel să mă mărit cu el, zise ea. Sunt cam laşă, nu? Oricum, mă bucur foarte mult că ție îți merge bine.

Raine se încruntă. Se simțea îngrozitor să-şi înşele astfel prietena. Nespunând nimic, mințea, îi ascundea adevărul. Când Colette schimbă subiecul, îi fu recunoscătoare. îi arătă prietenei cumpărăturile făcute. Alesese nişte ciucuri originali pentru prinderea perdelelor şi vase pentru flori în culori fermecătoare.

- Si iubitul tău soț ce crede despre ideea ta de a reîmprospăta atmosfera căminului? întrebă Colette râzând.

întrebarea o duru, reamintindu-i problemele pe care le avea cu "iubitul ei soţ", dar se strădui să zâmbească.

Ochii albaştrii ai Colettei o supravegheau cu atenție.

- îl iubeşti foarte mult, nu-i aşa? întrebă tânăra.

Da, da, îl iubea imens, recunoscu ea în gând, luptându-se cu lacrimile care amenințau să-i inunde privirea. îl iubea prea mult. Putea să se confrunte cu această situație şi să-i suporte consecințele, atâta vreme cât Colt nu va descoperi dragostea ei.

După ce se despărți de Colette, Raine îşi termină cumpărăturile şi-l luă pe Sean de la şcoală, însoțindu-l până acasă la colegul lui, care-şi

sărbătorea ziua de naştere. A doua zi fiind sâmbătă, Sean avea să rămână peste noapte la prietenul lui.

Raine îi înmână cadoul şi Sean o privi cu mare satisfacție.

- E exact ca maşina lui tati, zise el cu o tresărire de triumf.

Raine îl sărută.

- Da, exact ca a lui tati, şopti ea, privindu-l intrând în casa colegului cu mândrie şi gândindu-se că nu l-ar fi putut iubi mai mult nici dacă ar fi fost propriul ei copil.

Ajunsă acasă, realiză ultimele retuşuri ale decorului şi-şi admiră munca, satisfăcută de căldura şi intimitatea pe care noile elemente o ofereau căminului.

Apoi, începu să scrie o scrisoare părinților săi, ştiind că aceştia aşteptau veşti de la ea. Le povesti pe scurt întâmplările de după nuntă, fără să intre în detalii şi mai ales fără să le povestească problemele căsniciei ei.

După ceea, simțind nevoia de a auzi glasul lui Colt, ridică receptorul şi-l sună, sub pretextul că voia să afle când avea să se întoarcă acasă.

- Colt e la o întâlnire cu domnişoara Day de la prânz şi a spus că nu se va întoarce decât foarte târziu, o informă Sheila. Să-i transmit ceva?

- Nu, mulțumesc, răspunse Raine, punând la loc receptorul, cu o ciudată şi ridicolă emoție.

Jocelyn Day se întorsese deci pe insulă şi, probabil, atitudinea ei față de Colt rămăsese aceeaşi. Stia că era un sentiment prostesc, dar era geloasă. în fond, Colt era un bărbat sănătos şi puternic, iar ea nu fusese tocmai generoasă cu îndatoririle ei conjugale.

încercând să se gândească în altă parte, se hotărî să iasă să alerge.

Se schimbă rapid în maiou şi şort şi alergă până la fermă şi înapoi. întoarsă acasă, îşi prepară o gustare şi apoi făcu un duş.

Era aproape dezbrăcată când auzi o maşină sosind în fața casei. Inima îi bătu mai repede. Colt! Dacă era el, atunci însemna că-şi uitase cheia, de vreme ce suna la uşă.

Acasă nu se mai afla nimeni. Doamna Bisson era liberă. Punându-şi un capot din mătase, Raine se duse să deschidă.

în prag se afla Timothy, sprijinit în baston. Umbrele serii făceau ca cicatricea sa să arate foarte ciudat, aproape sinistru.

- Ei... începu el cu un surâs dubios, privind-o insistent. Am picat într-un moment nepotrivit? Am întrerupt ceva?

Raine îl privi, nervoasă.

- Ce doreşti? întrebă ea.

Tim pocni din limbă dezaprobator, dându-şi la o parte părul de pe frunte.

- Văd că nu mă primeşti cu bucurie, observă bărbatul. Si totuşi, suntem cumnați, nu-i aşa? De fapt, dacă țin bine minte, nici măcar n-am apucat să sărut mireasa...

- Să nu îndrăzneşti, se apără Raine.

Ocolind-o, bărbatul reuşi să intre în hol.

Aruncă o privire asupra salonului, observând schimbările de decor, apoi se întoarse către cumnata sa.

- Unde e Colt? întrebă el.

- Nu-i acasă, răspunse ea.

Imediat însă regretă că vorbise, sesizând în ochii lui o sclipire neplăcută. Oare era uşurat? se întrebă ea, realizând că bărbatul băuse.

- Da? Munceşte până târziu? Foarte... nedrept față de proaspăta lui

soţie.

-N-aş zice, comentă Raine, reuşind să-şi păstreze calmul, în ciuda comportamentului bizar al lui Tim. Dacă nu te superi, adăugă ea, ţi-aş fi recunoscătoare dacă ai pleca.

El ridică din umeri cu indiferenţă şi închise uşa în urma lui.

- Ce naiba faci? întrebă Raine, tresărind uşor de spaimă.

- Când se întoarce soţul tău?

Raine înghiţi cu greutate, îndepărtându-se de el.

- Cât de curând, se bâlbâi ea, neavând nici cea mai vagă idee despre momentul întoarcerii lui Colt.

Timothy o studie cu gravitate.

- Minţi, observă el. Habar n-ai când se va întoarce. Lucrurile nu merg prea bine în această căsnicie, nu-i aşa? întrebă el cu bucurie în glas.

Era un tip isteţ, nu putea nega asta.

- Ti-ar plăcea să fie aşa, nu? îl acuză ea cu amărăciune.

în fond, Tim era singura persoană care cunoştea adevăratul motiv pentru care Colt se însurase cu ea şi bănuia că, în egoismul lui, bărbatul ar fi fost extrem de fericit dacă ar fi aflat că mariajul lor era o farsă.

- Nu, Raine, aş vrea să te văd fericită.

Surprinsă de aparenta sinceritate a declaraţiei lui, Raine nu se apără când bărbatul o prinse de cot.

- Trebuie să vorbim, insistă el, întorcând-o cu faţa către el. Nu ne-am mai văzut între patru ochi de când... s-au întâmplat toate acele lucruri.

Raine pricepu că se referă la accident şi la despărţirea lor.

- Colt crede că am venit aici în acea noapte pentru a-i povesti

problemele mele, continuă Tim cu un glas aspru, neplăcut. Dar ştiam foarte bine că se află în Anglia. Venisem s-o văd pe Stephanie, beat cum eram, să-i spun că totul se sfârşise între mine şi ea. îi telefonasem deja să-i spun că vin încoace. Cred că a bănuit de ce vreau să vin... pentru că s-a supărat şi a insistat să vină ea la mine... Probabil voia să mă convingă să nu renunț la relația noastră. Cred că se îndrepta către apartamentul meu, când m-am ciocnit cu maşina ei, în acea noapte. Dar n-am vrut să se întâmple aşa ceva.

Cu un geamăt surd de durere, își lăsă fața în palme. Luată prin surprindere de neobişnuita lui izbucnire, Raine fu cuprinsă de milă.

- La început, nici nu mă gândeam să fiu cu ea, adăugă Tim, dar, Doamne! Era atât de insistentă! Orice bărbat ar fi cedat până la urmă... Nu mă aştept ca fratele meu să înțeleagă asta... el are o voință de fier. Orice bărbat ar fi făcut acelaşi lucru... Colt ar fi trebuit să fie un supraom ca s-o poată mulțumi. Era bolnavă, Raine! Dar îmi pare teribil de rău pentru că te-am pierdut şi i-am distrus viața lui Colt...

Vocea i se frânse. Tim plângea. Cuprinsă de milă, Raine se apropie de el şi-l atinse uşor pe mână.

Ca şi cum abia aştepta acest gest, Tim o luă în brațe şi-şi îngropă fața în părul ei, suspinând.

Era un copil, se gândi ea - slab şi vulnerabil. Oare ce găsise la el? Dar mila învinse şi începu să-l mângâie pe cap. în timp ce-l liniştea însă, realiză că toată simpatia şi compasiunea ei se îndreptau către Colt.

Deci, mariajul cu Stephanie fusese o farsă sinistră! Colt suferise probabil foarte mult.

Deodată, Tim tresări de spaimă.

- Ce naiba...

Colt se afla în cadrul uşii, fulgerându-i cu privirea.

- Pleacă imediat de aici, urlă el, venind spre Tim cu pumnii strânşi. Pleacă imediat sau Dumnezeu ştie ce se poate întâmpla!

Timothy se albi la față. Era şocat şi înspăimântat. Colt avea o expresie amenințătoare.

Cu mişcări tremurătoare, Tim îşi luă bastonul şi, cu o viteză surprinzătoare, se grăbi să plece din calea fratelui. Ajunse rapid la uşă şi părăsi casa. Raine rămase să-l înfrunte pe Colt.

- Ce naiba se petrece aici? mormăi bărbatul. De asta m-ai sunat? O, da... Sheila mi-a lăsat un bilet. Ce făceați aici? Voiai să vezi când mă întorc acasă, pentru a te întâlni cu amantul tău?

Cu chipul înflăcărat de aceste acuzații stupide şi neadevărate, Raine replică scurt:

- Nu fi ridicol. Nu l-am chemat eu aici.

- Dar te-am găsit în brațele lui! o acuză el.

Rănită de presupunerile lui absurde, Raine urcă în dormitor, îndepărtându-se de furia lui.

Dar Colt o urmă.

- O, nu! strigă ea, auzindu-i paşii.

La uşa dormitorului, bărbatul o ajunse din urmă şi o prinse de braț, silind-o să se întoarcă spre el.

- Auzi ce-ți spun? Vreau o explicație pentru scena de mai devreme.

Ochii ei îl priviră cu neîncredere.

- Nu-ți datorez nicio explicație, Colt, zise ea cu răceală, smucindu-se să scape. Dacă aş încerca să-ți explic, nu m-ai crede. Eşti atât de măcinat de dorința de a te răzbuna pe Tim, încât nu te gândeşti decât la

a-l răni, fără să conteze că mă implici şi pe mine, care sunt nevinovată. Chiar crezi că m-aş fi căsătorit cu tine, dacă voiam să am o relaţie cu el?

- De ce nu? întrebă el cu un scepticism rece, înaintând spre ea. Am învăţat să nu mai am niciodată încredere în motivele unei femei.

- Nu sunt Stephanie! urlă ea, intrând în încăpere. Doamne, Colt, ce fel de femeie crezi că sunt?...

Pentru a-şi face de lucru, Raine se îndreptă către sertarele cu lenjerie şi scoase dinăuntru prosoape curate pentru baie.

Degetele lui se înfipseră în carnea braţului ei, oprind-o în loc. Ochii lui ageri remarcară îndată folia de medicamente care se afla în sertar.

- Soţia mea mi-a cerut să n-o mai ating şi ia, totuşi, contraceptive? întrebă el.

Din tonul lui dur, se putea ghici cu uşurinţă la ce anume se gândea. Si, într-adevăr, întreaga întâmplare o dezavantaja.

- Am motivele mele, şopti ea, speriată.

Stia că nu-i va putea explica niciodată care sunt acestea.

- Ce fel de motive, Raine? reluă el, cu o voce joasă şi ameninţătoare.

Ce putea spune? Cum se putea apăra? Trebuia să-i spună adevărul? Trebuia să mărturisească faptul că-i era teamă ca el să n-o oblige să facă dragoste şi ea să nu se poată apăra?

Deodată, nervii îi cedară. Voia să-l rănească, să-l umilească.

- Ce e, Colt? ţipă ea. Nu poţi suporta gândul de a pierde două soţii în favoarea aceluiaşi bărbat?

Colt deveni palid. Atunci, şi-ar fi dorit să nu fi spus aceste cuvinte otrăvite. Dar era prea târziu. încercă să plece din calea lui şi ţipă scurt

când bărbatul o prinse cu tărie de umeri.

-Ah... şopti el.

O ridică de jos ca pe un fulg şi o trânti pe patul moale.

- Colt, nu! strigă ea.

Dar bărbatul n-o ascultă şi se aplecă asupra ei, cu forța trupului său masiv.

Raine închise ochii, tremurând.

Apoi, surprinzător, bărbatul se ridică şi plecă din cameră. Peste câteva clipe, auzi uşa de la intrare trântindu-se şi maşina demarând.

Capitolul 9

Raine se trezi a doua zi dimineața cu o durere teribilă de cap. Descoperi cu uimire că soțul ei nu se întorsese încă acasă. Patul lui nu fusese desfăcut. Nefericită, se întrebă unde înnoptase. Să fi fost cu Jocelyn Day? Nu putea suporta acest gând şi nu era deloc o consolare faptul că, trebuia să accepte, ea îl împinsese către acea femeie.

Era adevărat că nu se căsătorise cu ea din dragoste, se gândi ea, privindu-şi chipul palid reflectat în oglindă. Dar o tratase mereu cu respect şi ea, la rândul ei, ar fi trebuit să-i arate acelaşi respect. Durerea de pe chipul lui când îi spusese acele cuvinte nebuneşti va rămâne în memoria ei pentru totdeauna. Chiar dacă era vorba numai despre orgoliul lui masculin rănit, realizase că acea rană fusese foarte gravă.

Ce o făcuse să spună acele lucruri îngrozitoare? se întrebă ea. Da, o provocase, dar gestul ei rămânea de neiertat.

îmbrăcă blugii şi-şi puse un pulover, pentru că dimineața era răcoroasă. Apoi, coborî la parter să-şi facă o cafea. Fiindu-i dor de Sean, era gata să sune acasă la prietenul lui pentru a-i auzi glasul, când cineva sună la uşă. Se întoarse emoționată, temându-se de o nouă confruntare, dar în prag se afla Sean, alături de Colt.

-Mami!

Sean se aruncă în brațele ei şi o îmbrățişă, înainte ca tatăl lui să-l strige pe un ton dur. Băiatul se întoarse către Colt cu o expresie uimită, neînțelegând ce anume provocase nemulțumirea tatălui. Fără să se mişte din pragul uşii, bărbatul zise pe un ton mai blând:

-Muncitorii au terminat iazul ieri. Nu vrei să te duci să-l vezi?

Sean exclamă fericit.

-Vii şi tu, mami? întrebă copilul.

- Nu, mami rămâne aici, răspunse Colt în locul tinerei femei.

Imediat ce Sean plecă, cei doi se înfruntară fără să vorbească.

Lumina care intra pe fereastră era cenuşie, punând umbre grave pe chipul lui Colt. Părul bărbatului era bătut de vânt, iar ochii lui erau întunecați de dispreţ. După câteva secunde în care se priviră în ochi, Colt trecu pe lângă Raine şi începu să urce scările.

- Colt, aşteaptă! strigă ea.

Nu putea suporta atitudinea lui rece şi cinică. îndurerată, alergă după el.

- Colt, te rog! Vreau să vorbim!

- N-avem ce discuta!

- Colt, te rog, inistă ea.

Era disperată. Ar fi făcut orice să-i poate recâştiga respectul. îl urmă grăbită în dormitor.

- îmi pare nespus de rău, zise ea cu o voce tremurătoare.

El îi aruncă o privire dură.

- De ce anume? Că eşti a doua doamnă Falloner care mă înşală cu fratele meu?

Cuvintele lui o făcură să tresară.

Bărbatul îşi luă din sertar o cămaşă curată şi intră în baie, lăsând uşa deschisă.

- Nu e aşa! strigă ea din toate puterile, învinsă de disprețul lui.

Colt nu răspunse nimic, începând să se dezbrace.

- Colt... n-am avut nicio relație cu Tim, reluă Raine, sperând să-l facă să înțeleagă.

- Dar aveai de gând.

Desigur, descoperirea pastilelor îl convinsese de asta.

-Nu, ripostă ea cu tărie.

Ochii lui o priviră ciudat. Pentru prima dată, Raine îi observă cearcănele.

- Atunci, continuă el, să înțeleg că mă laşi în patul tău, atâta vreme cât nu există pericolul de a face un copil. Asta e?

Ea îi evită privirea. în interiorul ei, o voce strigă: "Aş face oricâți copii ai vrea, dacă mi-ai spune că mă iubeşti!"

Colt îi ridică bărbia, iar ea închise ochii, copleşită de emoții. Dar chiar şi aşa, era conştientă de apropierea lui, de aroma lui familiară.

Chiar atunci, sună telefonul. Colt se îndreptă către el şi ridică receptorul.

Era cineva de la serviciu, pricepu Raine auzind replicile. Chiar dacă era sâmbătă, personalul din conducere era, ca de obicei prezent la muncă.

-Trebuie să plec, zise el. Dar ai dreptate, trebuie să discutăm.

După plecarea lui, Raine ieşi afară în căutarea lui Sean, gândindu-se că aerul curat şi jocul de frisbee o vor face să se simtă mai bine. Dar vântul era prea puternic, iar apa era agitată în golf. Astfel că, după câteva minute, se grăbiră amândoi în casă.

Telefonul sună din nou când ajunseră în hol. Ridică receptorul şi fu uimită să audă vocea lui Ruth, care părea foarte neliniştită.

- Unde e Colt? întrebă femeia.

- A plecat, răspunse nora ei, uimită.

Ruth răspunse cu un geamăt de neplăcere.

- S-a întâmplat ceva? insistă Raine.

- Da, răspunse Ruth. Timothy m-a sunat seara trecută şi m-a rugat să vin încoace, explică femeia. Părea în pragul unei crize de nervi.

Soacra ei făcu o pauză, apoi reluă:

- Trebuie să afli şi tu toate astea, Raine... Timothy a venit pe la mine acum o săptămână şi am discutat îndelung. Am încercat să-i arăt cât de mult a greşit în legătură cu Stephanie şi i-am spus că gelozia lui față de fratele mai mare e foarte dăunătoare, în special pentru el. Credeam că vorbesc degeaba, că nu mă ascultă, dar cred că am reuşit să ajung la sufletul lui, pentru că mi-a povestit că a venit pe la voi ca să-şi ceară iertare față de Colston, dar că nu l-a găsit acasă. Credea că te poate convinge pe tine să-l lămureşti cât de rău se simte, dar când Colston s-a întors acasă, a interpretat greşit cele văzute şi a crezut că ai o relație cu Timothy.

Raine roşi, amintindu-şi amara discuție care urmase între ei. Dar măcar înțelegea acum de ce o vizitase Tim şi ce anume îl făcuse să se schimbe atât de brusc. Acum pricepea de ce bărbatul păruse atât de uşurat când aflase că era singură. Să-şi ceară scuze prin intermediul ei i se părea probabil mai uşor decât să se confrunte cu fratele mai mare. Aşa era Tim, întotdeauna alegea calea mai uşoară.

- Mi-a spus că nu mai suportă să-l vadă pe Colston atât de înverşunat şi sunt convinsă că e măcinat de regrete... Cu riscul de a părea o mamă lipsită de obiectivitate... cred că asta a fost dintotdeauna problema... sentimentul de vinovăție. De asta a acționat aşa cum a făcut-o, de la accident încoace.

Raine fu nevoită să recunoască faptul că soacra ei avea dreptate. Stia că Ruth nu voia să-i găsească scuze lui Tim.

- Una peste alta, continuă femeia, am luat avionul şi am venit încoace, dar Timothy nu-i acasă şi am sentimentul că are de gând să facă un gest stupid.

- Ce vrei să spui? întrebă Raine. De ce crezi asta?

- Nu ştii cum a vorbit cu mine azi-noapte...

Tim se afla într-o stare jalnică atunci când o sunase. Era tulburat de ceea ce făcuse, iar Colt nu-l ajutase deloc ameninţându-l aşa cum o făcuse.

- Am găsit o sticlă de whisky pe jumătate goală pe masa din sufragerie, continuă Ruth îngrijorată. A băut mult, fără îndoială. Si am vorbit cu menajera, care mi-a spus că l-a văzut plecând cu maşina acum o oră, îndreptându-se către şalupă.

- Cum? exclamă Raine, prinzând receptorul cu ambele mâini şi întorcându-se pentru a privi pe fereastră.

Vântul bătea cu putere şi, chiar dinăuntru, se puteau auzi valurile care se loveau cu violenţă de stânci. Tim nu era un navigator experimentat şi nu existau multe şanse de supravieţuire pe o vreme ca asta.

Ogheară de gheaţă îi strânse inima. Probabil că bărbatul asta şi voia, se gândi ea cu un fior.

- Trebuie să dăm de Colston, declară Ruth. Unde poate fi? La fermă?

- Nu, nu, la birou.

în ciuda problemelor lor, Raine realiză că trebuia să se ofere chiar ea să-l contacteze. N-o putea lăsa singură pe Ruth cu o astfel de problemă.

- Nu-ţi face griji, vorbesc eu cu el, o linişti ea pe Ruth.

Dar când formă numărul, se simţi foarte emoţionată.

- Colt! Se întâmplă ceva cu Tim... începu ea.

După discuţiile lor din ultima vreme şi după cele văzute de el ieri seară, era sigură că bărbatul ghicea în îngrijorarea ei mai mult decât ar fi trebuit. Dar nu mai conta. Raine era la fel de îngrijorată ca şi Ruth, şi ştia că nu era momentul pentru explicaţii. îi povesti pe scurt despre ce era vorba... telefonul primit de la Ruth... plecarea fratelui de acasă cu gândul

de a naviga...

Colt nu spuse niciun cuvânt, apoi exclamă neîncrezător:

- Pe o vreme ca asta? Ce om stupid! Când a plecat?

-Acum o oră, răspunse Raine înspăimântată.

- La naiba! exclamă soțul ei.

- Colt... ce s-a întâmplat aseară nu e ceea ce crezi. Lui Tim îi părea rău pentru ce a făcut și începuse să plângă...

-Ai sunat paza de coastă? o întrerupse el.

Nu voia să discute despre toate astea acum. încă n-o iertase.

- Nu, șopti ea. Am vrut să vorbesc cu tine mai întâi.

- Sună imediat. De restul mă ocup eu.

- Ce vei face?

- Mă duc după el. Nu asta vrei?

Răspunsul lui dur îi confirmă cele mai întunecate temeri.

- Nu! zise ea.

Dar Colt închisese deja. Raine era convinsă că nu l-ar fi putut opri nici dacă ar fi încercat. Tim era fratele lui, indiferent de cele ce făcuse. Iahtul lui, Cassandra, era ancorat în port, astfel că, probabil, va pleca în căutarea lui cu el. Si cum Tim plecase probabil din golful din apropierea apartamentului lui, nu trebuia să parcurgă o distanță prea mare. Dar chiar și așa, îi era teamă. Colt era un marinar foarte priceput, dar pe mare era furtună, iar curentul din preajma insulelor Channel era foarte periculos. Dacă i se întâmpla ceva?

Acest gând o umplu de spaimă, dar încercă să se calmeze. Colt îi ceruse să anunțe paza de coastă și asta trebuia să facă. Sună și relată situația. Apoi, simțind că nu poate sta indiferentă acasă, îi anunță pe Sean și pe doamna Bisson că trebuia să plece. Luă mașina și se îndreptă către

micul port, presupunând că, după ce-l găsea pe Tim, Colt se va întoarce aici.

Vântul o lovi puternic în față când ieși din mașină și traversă parcarea firmei Island Marine. Si când se gândea că soțul ei este undeva pe mare...

Luptând cu lacrimile, intră în clădire și ofițerul de pază o pofti să aștepte la recepție. Raine se așeză lângă fereastră, căutând din ochi apariția iahtului la orizont.

Apoi, auzi sirena ambulanței venind dinspre golf. Dar nu reuși să vadă nimic, din pricina ceții. Ieși în grabă din birou și alergă pe scări în jos. Intră în mașină, foarte grăbită.

Oare Colt îl găsise pe Tim? Dar dacă vasul lui Colt avusese probleme? Dacă atât el, cât și Tim...

Dădu colțul străzii și văzu salvarea. Iahtul Cassandra se afla și el acolo. Răsuflă ușurată. Lacrimile îi umplură ochii. Se șterse cu palma și apăsă mai tare pe accelerator. Colt scăpase cu bine. Slavă Domnului! Dar Tim era rănit sau...

De asta se chemase salvarea sau era numai o precauție necesară în astfel de cazuri?

Parcă mașina și ieși precipitată afară, amestecându-se în mulțimea de privitori.

- Ce s-a întâmplat? întrebă ea, neliniștită. Spuneți-mi ce s-a întâmplat. Sunt o rudă. Unde e domnul Falloner? Spuneți-mi!

- S-a întâmplat un accident tragic. Mă tem că domnul Falloner e în stare gravă.

- Care domn Falloner? insistă ea, cu o inspirație de moment.

Dar bărbatul care-i răspunsese îi întoarse spatele, având lucruri mai importante de făcut decât să discute cu ea.

Era vorba de Tim, desigur, se linişti ea. Nu că ar fi vrut să i se întâmple vreun rău, dar bărbatul spusese numai că e în stare gravă. Deci, era încă în viață. Dar Colt? Unde era Colt? în ambulanță, alături de fratele lui?

Se întoarse şi văzu o siluetă cunoscută. Era Jack, pe al cărui chip se citea un amestec de uşurare şi dezamăgire.

-Jack, strigă Raine. Ce s-a întâmplat?

Jack îi va explica despre ce era vorba.

- Salupa lui Timothy s-a zbrobit de stânci, răspunse bărbatul. Dar va fi bine, o linişti el.

- Si Colt? Unde e Colt? Trebuie să-l văd.

Jack o prinse de braț.

- Ce e? întrebă tânăra, ținându-şi răsuflarea.

- Mă tem că a fost rănit... destul de rău, mărturisi Jack, ezitând. De asta au trimis o ambulanță... să-l ia imediat...

- Nu, şopti ea, încercând disperată să nege realitatea. Cum? Cum a fost rănit?

- Păi, a încercat să-şi salveze fratele. Timothy fusese luat de curent... dar Colt a reuşit să-l tragă înapoi. Apoi, Cassandra a fost lovită şi Colt s-a rănit.

Deci, soțul ei îşi riscase viața pentru fratele său, în ciuda tuturor celor întâmplate.

- Trebuie să-l văd, zise ea pe un ton ferm.

- Vrei să vin cu tine? întrebă Jack cu blândețe.

- Nu, mă descurc. Mulțumesc, răspunse Raine cu un zâmbet slab.

Jack o privi cu admirație.

- Dar Tim unde e? reluă Raine.

- Cu el, în salvare. Dar nu e rănit grav, ţi-am spus. Bănuiesc că e numai în stare de şoc.

Aşa era. Acest lucru i se confirmă la sosirea la spital. în schimb, Colt era încă sub supraveghere.

- Sunt câteva scaune în sala alăturată, îi spuse o asistentă. Puteţi aştepta acolo, dacă vreţi, până când doctorul vă va spune despre ce e vorba.

Raine îi mulţumi, apoi se duse să-i telefoneze lui Ruth. După aceea, se aşeză în sala din preajma rezervei lui Colt.

Oare era grav rănit? Gândul i se învârtea în minte fără odihnă, pentru că nimeni de la recepţie nu părea să ştie nimic.

în următoarea oră, încercă să-şi imagineze cum ar fi fost să trăiască fără el şi realiză că n-ar fi putut suporta imensul gol rămas în viaţa ei. începu din nou să plângă, până când asistenta se apropie de ea şi-i spuse că putea să intre în rezerva lui Colt.

Aspectul soţului ei o şocă. Bărbatul stătea pe marginea patului şi avea pieptul bandajat. Raine îl văzu tresărind când se apropie de el, iar pe chipul lui citi o expresie de răceală.

Niciunul dintre ei nu vorbi la început.

- Am fost foarte îngrijorată, începu Raine.

- Da? răspunse el sceptic.

- Jack mi-a spus că eşti în stare gravă, replică ea, răsuflând uşurată.

- Probabil că aşa arătam, ultima oară când m-a văzut Jack, zise el cu un glas neutru.

- Dar Tim?

- Era aproape isteric când l-am scos din rămăşiţele şalupei. Imaginându-şi spaima de a se afla în apa rece, fără putinţa de a fi

salvat, Raine se cutremură.

-Ai făcut un gest foarte curajos, zise ea, cu voce tremurând'.

- L-ai văzut pe Tim? reluă Colt, foarte puțin impresionat.

Raine clătină din cap. Pe ea n-o interesa decât starea lui Colt, dar nu-i putea spune asta. Se simțea de parcă ar fi avut în fața ochilor un străin.

- Tu eşti bine? întrebă ea la rândul ei.

- Nu cred că voi muri dintr-o lovitură uşoară la cap şi în urma unor coaste rupte. Da... sunt foarte bine... ceea ce nu pot să spun şi despre tine. Arăți îngrozitor.

- Mulțumesc, replică Raine, detectând o urmă de îngrijorare în tonul lui.

îşi aminti că, atunci când Sean fusese bolnav, Colt o întrebase dacă l-ar îngriji dacă ar cădea la pat. Ar fi vrut să-i răspundă acum că da. Să-i spună că aproape își pierduse mințile de disperare, așteptând să vadă dacă pățise sau nu ceva. Dar toate lucrurile pe care ar fi vrut să i le spună rămaseră nerostite, înghețate de bariera impenetrabilă ridicată între ei.

- Nu mai putem continua aşa, zise el deodată.

Raine îl privi speriată.

- Ce vrei să spui? întrebă ea.

- Nu trebuie decât să mă uit la tine ca să-mi dau seama ce-ți fac... cât rău ne facem reciproc. Niciunul nu poate nega că mariajul nostru a fost o greşeală de la bun început. Nu te învinovățesc pentru nimic, adăugă el, lipsit de pasiune. Probabil că a fost numai vina mea... te-am grăbit să spui da. Si asta din motive cât se poate de egoiste, recunoscu bărbatul.

Ochii lui îi cercetară chipul. Părea obosit, epuizat de momentele prin care trecuse.

- Când ies din spital, vom rezolva problema asta.

Durerea o cuprinse. Stia ce voia să spună cu aceste cuvinte, deşi sperase dintotdeauna că mai exista şansa unui viitor împreună. Dar se înşelase. Se căsătorise cu ea numai pentru a-i demonstra fratelui său că se poate răzbuna pentru întâmplarea cu Stephanie. Dar acum că văzuse limpede cât de vinovat se simțea Tim şi că încercase să-şi ia viața din pricina asta, nevoia de a se răzbuna se stinsese.

Si ea, ce va face? Era nefolositoare.

Cel puțin însă nu va afla de dragostea ei nebunească pentru el.

- Da, răspunse ea abia auzit, fiind recunoscătoare asistentei care intră în încăpere şi anunță că Ruth Falloner aştepta afară.

Ieşi din camera de spital cu inima frântă.

Capitolul 10

Raine ieşi din casă când ultima vacă părăsi locul de muls şi zâmbi bărbatului înalt aflat în fața ei.

- Gata, tati?

El aprobă din cap şi-şi privi fiica. îmbrăcată în cămaşă cadrilată, blugi şi cizme înalte, Raine părea mult mai mică şi mai palidă. Era total schimbată față de momentul când o condusese la altar, cu numai o lună în urmă.

-Ai mâncat azi-dimineață? întrebă bărbatul, îngrijorat.

Raine şopti o scurtă confirmare, sperând că tatăl ei nu-i va verifica spusele.

Adevărul era că n-avea deloc poftă de mâncare zilele astea. Privi în jur, întrebându-se de ce locurile ei dragi nu puteau face nimic pentru a-i uşura durerea ascunsă în inimă, care părea să crească mereu.

Ridicând o găleată goală şi ducând-o de partea cealaltă a curții, Raine

încercă să nu se mai gândească la motivul durerii sale. Dar ştia că nimic, nici măcar munca fizică dură n-o va putea ajuta să-l uite pe Colt. Nevoia de a fi lângă el devenea din ce în ce mai mare, mai greu de suportat.

în loc să umple găleata, o aşeză jos şi se ascunse în spatele hambarului, pentru ca nimeni să nu-i poată vedea lacrimile care-i inundară ochii.

Nu mai vorbise niciodată cu soțul ei între patru ochi după acea dimineață de la spital. După ce venise acasă, Colt o tratase cu aceeaşi politicoasă răceală pe care o adoptase după prima lor ceartă conjugală. Raine pricepuse că nu mai exista nicio şansă de împăcare pentru ei.

Se întrebă a mia oară ce mai făcea iubitul ei. Stia că, ultima oară când îl văzuse, suferea încă de pe urma accidentului. Si asta cu toate că insistase să se ducă la serviciu şi să-şi conducă singur maşina. Colt sugerase ca Ruth să-l ia pe Sean în Anglia pentru câteva zile, pentru ca ea să aibă timp să împacheteze şi să plece. Si plecase, cu o oră înainte de întoarcerea lui de la birou.

Fusese prea laşă pentru a rezista momentului de adio. De atunci, se întreba mereu cum avea Colt să-i explice absența ei lui Sean. De asemenea, se întreba cum reacționase Colt când venise acasă şi n-o mai găsise. în biletul pe care i-l lăsase, îi comunica faptul că nu se va opune divorțului şi că nu aştepta nimic de la el. Si nici nu primise nimic. Nici măcar un telefon.

încercând să treacă peste emoția care o încerca, ridică din umeri şi se strădui să se întoarcă la muncă. Trebuia să treacă peste dragostea asta nebunească. Altfel, va înnebuni, îşi spuse ea. Nu fuseseră niciodată potriviți unul pentru altul şi nici nu vor fi.

Dar când ajunse în curtea din față, văzu dubița poştaşului trăgând în

fața porții și inima îi bătu mai tare. Oare venise o scrisoare pentru ea?

Cu respirația tăiată, îl văzu pe Nick Chalmers venind spre ea și-și aminti de interesul constant al bărbatului pentru ea. Niciodată însă nu reușise să fie impresionată de el și nici nu-i trezise vreo dorință.

- E pentru tine, zâmbi bărbatul, fluturând în fața ei un plic alb.

Raine întinse mâna cu degete tremurânde spre scrisoare.

- E totul în regulă? întrebă el uimit.

Din câte știa el, Raine venise într-o scurtă vacanță la părinți.

- Perfect, mulțumesc, zâmbi ea, liniștindu-l, deși mâinile îi tremurau.

Dezamăgirea îi străpunse inima. Scrisoarea nu era de la Colt. Era din străinătate, dar fusese trimisă la Jersey, iar soțul ei o redirecționase, trimițând-o la ferma părinților ei. Un gest rece, indiferent.

Cum putuse face așa ceva? se întrebă ea.

Cu lacrimi în ochi, deschise plicul.

"Raine! Sunt în luna de miere!" îi scria prietena ei entuziasmată. "Cred că lui Dave i-a fost frică să nu mă răzgândesc, așa că a făcut pasul cel mare. Suntem la Veneția. Sunt convinsă că voi fi la fel de fericită ca tine.C."

Deși plăcut surprinsă de această veste, Raine trebui să se abțină să nu cedeze nervos la citirea ultimului comentariu. își lăsă însă deoparte durerile și încercă să se gândească la bucuria prietenei sale. Voia din tot sufletul să aibă parte de fericirea care nu-i fusese hărăzită ei alături de Colt.

- De la cine e?

Ochii vioi ai tatălui o priveau curioși.

- De la Colette, răspunse ea, punând scrisoarea deoparte.

John Welland o privi cu atenție.

- Nu crezi că ar trebui să-l suni?

Raine clătină din cap, iar chipul tatălui căpătă o expresie exasperată.

De data asta, o învinovățea pe ea pentru ruperea relației. Când ajunsese la fermă, în urmă cu o săptămână, şi le spusese că mariajul ei se terminase, mama începuse să plângă. Se disprețuise pentru că, încă o dată, adusese acasă la ei necazurile care o frământau, deşi ştia prea bine că nu le putea ascunde prea multă vreme un astfel de fapt.

John Welland sugerase că soțul ei era un bărbat destul de matur pentru a-şi alege bine mireasa şi că nu era genul care să-şi ignore responsabilitățile familiale. Iar asta însemna că era de partea lui. Si, de vreme ce nu putea să le spună adevărul despre motivele căsătoriei, se resemnă să-i lase să creadă ce voiau.

- Mama ta şi cu mine plecăm la Yates, continuă bărbatul. Vrei să vii?

Raine clătină din nou din cap.

- Nu, mulțumesc, tată. Voi rămâne aici, răspunse ea, ştiind prea bine întrebările curioase pe care prezența ei le-ar stârni din partea vecinilor.

Tatăl ei ridică din umeri, şi câteva minute mai târziu, auzi maşina familiei demarând din fața casei.

După ce plecară, casa i se păru pustie. Raine se simți deodată singură. în casă, nu era nimic de făcut. Joan Welland era foarte metodică şi în urma ei nu se mai puteau face nici măcar mici retuşuri. Singurătatea creştea parcă în jurul ei şi, într-un moment de panică, se întrebă dacă n-ar fi fost mai înțelept să plece cu părinții ei la Yates.

Si totuşi, era prea târziu pentru regrete.

Dimineața era caldă, iar briza bătea dinspre mare. Vacile păşteau

liniştite, mugind din când în când. în aerul calm se auzi în depărtare un zgomot de tractor.

I se părea... sau nu? Dar nu-i păsa. Gândurile ei se întorceau fără încetare la Colt.

De ce? De ce se căsătorise cu ea? îşi repeta mereu. Stia prea bine că un astfel de mariaj n-avea cum să dureze. îi păsa atât de puțin de ea, încât s-o folosească fără regret şi apoi să se descotorească de ea cu atâta cruzime? îi era greu să creadă aşa ceva, dar trebuia să înfrunte realitatea. îşi înfundă mâinile în buzunarele blugilor, nepăsătoare la frumusețea însorită a zilei. Cum de fusese atât de stupidă, încât să nu-i vadă motivele pentru care o ceruse în căsătorie? Dar fusese atât de tandru şi un iubit atât de minunat, încât nu-şi putuse imagina ce se ascundea în spatele propunerii sale.

Ei bine, plătise un preț mare pentru naivitatea ei, îşi spuse ea.

Hotărî că peste o zi sau două trebuia să-şi găsească o slujbă de secretară în Anglia. Nu voia să fie o povară pentru părinții ei, iar pe continent va fi departe de Colt şi putea fi sigură că nu-l va mai vedea niciodată.

Auzind un vehicul oprind în fața porții, se întoarse, realizând prin perdeaua de lacrimi că nu era un tractor, aşa cum i se păruse, ci un Land Rover. îngheță, recunoscând figura familiară care ieşi din maşină.

- Colt!

Cuvintele îi ieşiră de pe buze ca o şoaptă. Se îndreptă spre el, fericită. Apoi, conştientă că plângea, rămase pe loc.

- Raine! o strigă el.

- Ce vrei? întrebă ea emoționată.

Bărbatul se afla chiar în spatele ei.

- Vreau să vorbesc cu tine, răspunse el cu blândețe.

Ea trase adânc aer în piept, rugându-se să aibă putere să poată vorbi cu el păstrându-şi demnitatea.

- Despre ce? întrebă ea fără să-l privească.

Dar vocea îi tremură, trădând-o.

- Ti-am scris în bilet că sunt de acord cu divorțul. De ce ai mai venit aici?

Privi în pământ. Dar Colt îi zise cu glas rugător:

- Raine, uită-te la mine.

Nu voia, dar tonul lui ferm nu putea fi ignorat.

Părea mai slab şi mai tras la față, iar în jurul ochilor avea cearcăne adânci şi negre. Se întrebă, absentă, dacă toate astea se datorau îngrijorării pentru Tim.

- N-am venit să discutăm despre divorț, zise el. Am venit să te rog... să te întorci la mine.

O scânteie de speranță se aprinse în sufletul ei.

- De ce? întrebă cu o voce tremurătoare, realizând că ar putea exista o mulțime de motive pentru această cerere.

Sean ar fi putut fi unul dintre ele. Dar gândul la copilaş o emoționă într-atât, încât zise rapid, ca să-şi ascundă lacrimile:

- De ce, Colt? Ti-e teamă că Tim va câştiga, dacă va afla că ne-am despărțit?

Mânia se aprinse în ochii lui. Dar oare era mânie? Părea mai degrabă durere.

- De ce n-ai niciodată încredere în mine?

Bărbatul se întoarse cu spatele la ea şi se îndepărtă, cu mâinile în buzunarele blugilor. Un fior rece o străbătu şi întoarse capul, pentru a nu-l vedea plecând. Realizase că era pregătită să revină în viața lui, oricare ar

fi fost motivele. Orice ar fi fost preferabil torturii de a trăi fără el. Dar acum, din pricina comentariului ei stupid, era prea târziu.

îl auzi trântind uşa Land Roverului şi se forţă să reziste durerii acute care-i străpunse inima. Apoi, dintr-o dată, îl auzi strigând-o şi se răsuci pe călcâie, cu sufletul la gură. Venise înapoi!

îl privi, uimită de emoţia care se citea în ochii lui, dar şi de viţeluşul pe care-l ducea în braţe.

- Stiu că soţia trebuie să dăruiască viţelul, dar voi schimba tradiţia, zise el, pentru că semnificaţia rămâne aceeaşi. Vreau să fii alături de mine, Raine, toată viaţa. Să facem copii...

Raine începu să plângă.

- O, dragostea mea, nu plânge, spuse Colt, apropiindu-se de ea şi sărutându-i părul.

Dar ea nu înţelegea de ce bărbatul spunea aceste lucruri. Stia prea bine că în inima lui nu existau sentimente adevărate pentru ea, dar în acele clipe nimic nu mai conta. Tot ce voia era să se afle în braţele lui, să simtă aroma trupului său. Colt lăsă animalul jos şi se apropie de ea.

- Când am venit acasă şi nu te-am găsit, aproape că mi-am pierdut minţile, şopti el, îmbrăţişând-o.

Raine gemu uşor. Timp de zece zile cât trăise fără el, tânjise după această îmbrăţişare. Si iată că acum se întâmpla. Dar încă nu putea înţelege de ce, de ce o strângea în braţe ca şi cum n-ar fi vrut să-i mai dea niciodată drumul.

- Dar asta ţi-ai dorit, îl acuză ea, privindu-l în ochi. La spital, mi-ai spus...

- Stiu ce am spus, o întrerupse el, dar nu credeam că vei pleca aşa... că mă vei părăsi. Eram atât de furios... dar mai târziu, am decis că aveam

nevoie doar de câteva zile numai pentru noi... ca să ne gândim ce vom face în continuare. De ce crezi că i-am cerut lui Ruth să-l ia pe Sean în Anglia?

- Credeam... Credeam că vrei să plec... că nu mă mai vrei în viața ta... Oricum, n-aş fi rezistat să fiu doar un simbol al victoriei tale în fața fratelui...

- Chiar crezi că n-ai însemnat decât asta?

Raine îl privi muşcându-şi buza, încă nesigură de ce anume trebuia să creadă.

- Dar te-am auzit foarte bine, îi aminti ea, îndurerată.

- Ce ai auzit a fost doar o farsă, zise el.

Raine clipi, fără să priceapă nimic.

-Tim m-a acuzat că te-am luat de soție doar pentru a mă răzbuna pe el, iar eu i-am dat dreptate.

Văzându-i expresia nedumerită, Colt izbucni:

- Ce naiba, Raine! Dacă mai rămâneai puțin la uşă, m-ai fi auzit spunându-i că n-am mai auzit în viața mea ceva mai stupid. Că n-am risipit atâta timp pentru a ticlui un plan de răzbunare. Si că dacă aş fi vrut aşa ceva, deşi n-am vrut asta nicio clipă, n-aş fi fost capabil să-ți distrug viitorul doar pentru a-l pune în aplicare.

Raine îl privi cu ochi strălucitori.

- Dar mi-ai cerut mai întâi să locuim împreună, şopti ea, încă neîncrezătoare. Nu te-ai fi căsătorit cu mine, dacă aş fi acceptat relația pe care mi-o propuneai la început...

- Nu imediat, admise el. Si asta pentru că nu voiam să te grăbesc. Mi s-a părut că nu eşti pregătită să faci acest pas. Si te voiam prea mult pentru a face sau a spune ceva care să te sperie. După felul în care m-am purtat cu

tine, după cele întâmplate lui Tim, mai ales că n-aveai nicio vină, credeam că mi-am distrus şansele să pot ajunge la inima ta. Stiam că trebuie să fiu foarte atent pentru ca tu să mă placi din nou. Când am aflat că Tim te sună şi te-am întrebat ce simți pentru el, n-ai vrut să vorbeşti despre asta şi am crezut că în adâncul sufletului încă îl mai iubeşti... şi că, dacă mai stau mult pe gânduri, te va convinge să te întorci la el. Mi-am dat seama că te grăbesc chiar şi prin faptul de a-ți cere să te muți la mine, dar ştiam că a te cere în căsătorie putea părea un gest şi mai pripit. Când m-ai refuzat, am intrat în panică. Nu puteam risca să te pierd în favoarea lui Tim... sau a altcuiva. Te-am dorit prea mult... şi pentru prea multă vreme.

- Ce vrei să spui? întrebă ea, nedumerită.

în fond, nu se cunoscuseră prea bine cât timp fusese logodită cu Tim.

- Când am dansat cu tine la petrecerea de acum şase ani, răspunse el, mângâindu-i obrazul, te-am dorit mai mult decât am dorit vreodată o femeie.

- Dar după aceea m-ai ignorat complet, ripostă Raine.

- Stiu, mărturisi el. Dar am simțit că şi tu mă placi şi, dacă nu mă stăpâneam din toate puterile, puteam face... ceva nebunesc. Poate că te-aş fi făcut să rupi logodna... Nu voiam să mai pleci niciodată din brațele mele.

- Dar o iubeai pe Stepahine! protestă ea.

- Nu, Raine, răspunse el blând. Nu atunci.

- Atunci, de ce... de ce mai stăteai cu ea? întrebă ea, realizând pentru prima dată că acest bărbat putea fi îndrăgostit de ea.

- Numai pentru Sean. Stephanie a fost o mamă bună, în ciuda tuturor celorlalte... defecte ale ei. Stiam că, dacă divorțez de ea, cu slujba pe care o aveam şi cu lungile călătorii pe care trebuia să le fac... nu avea să mi se

încredințeze mie băiatul. Eram pregătit să rămân alături de ea pentru a nu risca aşa ceva, iar Stephanie n-avea de ce să se plângă. Trăia în lux şi în acelaşi timp îşi putea vedea de treburile ei personale, la adăpostul unui paravan respectabil. Nu se putea abține, Raine. Era bolnavă.

Colt părea îndurerat la amintirea tristului său mariaj.

- Stiu, zise ea. Tim mi-a spus toate astea.

- Da? se miră Colt. Da... probabil că a plătit destul pentru că s-a implicat într-o astfel de relație. Amândoi am avut de pătimit. Oricum ar fi, continuă el, aşezându-se pe iarbă, trebuie să ştii că eu şi Stephanie n-am mai făcut dragoste în ultimul an şi nici nu m-am implicat în relații cu alte femei. Credeam că pot rezista aşa... atâta timp cât îl aveam pe Sean şi slujba, dar la petrecerea din acea seară m-ai făcut să-mi dau seama că e un sacrificiu inutil. Cred că, dacă te-ai fi căsătorit cu Tim, aş fi înființat o filială a companiei la celălalt capăt al lumii şi v-aş fi trimis acolo pe amândoi, ca să înlătur ispita din calea mea.

Nu-i venea să creadă că, sub aparenta lui răceală, se ascundeau astfel de sentimente față de ea, încă de pe atunci.

-Ai ascuns toate astea foarte bine, şopti ea.

- Ce altceva puteam face? Trebuia să te căsătoreşti cu Tim şi vă respectam pe amândoi foarte mult. Apoi, când l-ai părăsit - aşa cum credeam eu - şi s-a întâmplat accidentul acela nefericit, mi-am jurat să te distrug.

- Mi-ai şi spus-o, murmură ea.

Bărbatul gemu uşor, iar ea îşi dădu seama că urmările accidentului recent nu trecuseră aşa uşor.

- Te mai dor coastele? întrebă ea.

- Numai când mă mişc, glumi el, făcând un gest indiferent din mână.

Vrei să ştii când mi-am dat seama prima dată că suntîndrăgostit de tine? Când am plecat de la Ruth, în maşină. Am realizat atunci că, în ciuda felului în care m-am purtat cu tine, tu n-ai vrut să mă răneşti spunându-mi adevărul despre Stephanie şi Tim. Nu mi-a venit să cred... parcă zburam de fericire, când ai fost de acord să te măriți cu mine. Apoi, când m-ai acuzat că te-am luat de soție pentru a mă răzbuna pe Tim, nu mi-a venit să cred că ai atât de puțină încredere în mine. Dar cel mai chinuitor a fost să-mi dau seama că era probabil vina mea.

- Dar de ce nu mi-ai spus că ceea ce am auzit era o mascaradă? De ce nu mi-ai spus adevărul?

- Din mândrie, admise el cu o grimasă. De fiecare dată când am vrut să-ți explic, nu m-ai ascultat şi eram furios că mă crezi capabil de aşa ceva.

Da, nu-l ascultase niciodată, recunoscu Raine în sinea ei. Si asta pentru că era gata să creadă numai rele despre el. O, cât de proastă fusese!

- în noaptea aia când am plecat... când te-am găsit cu Tim... am mers la un hotel. Toată noaptea m-am gândit... cum să te fac să mă iubeşti. Apoi, ai plecat... şi am crezut că am pierdut această şansă pentru totdeauna.

Iar ea crezuse că fusese cu Jocelyn Day!

- Dar te iubesc! strigă ea. întotdeauna te-am iubit. De ce crezi că n-am vrut să mă mut cu tine când mi-ai cerut-o? Pentru că nu credeam că pot suporta ca relația să se termine vreodată. De asta te-am lăsat să crezi că sunt încă îndrăgostită de Tim... pentru că mi-era teamă de sentimentele mele pentru tine... pentru că nu credeam că ții la mine.

- O, Raine! Dacă ai fi ştiut cât de mult te iubeam! Voiam să cred că încă îl iubeşti pe Tim, pentru că nu eram pregătit să înțeleg că te-ai întors împotriva mea din vina mea. Si apoi, Tim m-a întărâtat fără să vrea. A

venit să mă vadă şi mi-a spus că şi-a luat un nou apartament şi că are o nouă slujbă. Dar... să ne întoarcem la noi doi. M-am tot gândit zilele astea... şi am sperat că nu mă vei alunga din nou. Ei, draga mea? adăugă el, privind către vițelul pe care i-l adusese. îmi vei accepta oferta?

- Tu ce crezi? şopti Raine.

- Dovedeşte-mi, zâmbi el.

- Acum?

- Acum.

- Dar... nu te dor coastele?

- Acum, repetă el încet.

Ea surâse şi ridică veselă din umeri, apoi îl luă de mână, îndreptându-se spre casă.

Mai târziu, cu fruntea pe umărul soțului ei, Raine privea fericită în jur, gândindu-se la viitor. Peste ani, vor împărtăşi aceeaşi încântare şi noi bucurii. Vor apărea copiii şi, poate, câteva mici probleme, cu care ştiau prea bine că se vor descurca, mereu împreună, alături, siguri pe dragostea lor.

Afară, vacile mugeau, şi Raine zâmbi la gândul expresiei mirate a tatălui ei când se va întoarce acasă şi va vedea un vițel din Jersey printre vitele lui de Guernsey. Explicațiile vor veni după aceea, hotărî ea, cuibărită lângă trupul cald al lui Colt. Ridică ochii spre el, mulțumindu-i în gând că se afla acolo.

- Credeam că ai adormit, şopti el. Cum te simți?

- Minunat, iubitule, răspunse ea.

Sfârşit